

UVIC

UNIVERSITAT DE VIC
UNIVERSITAT CENTRAL
DE CATALUNYA

L'anàlisi del fenomen xenòfob català

El punt de partida d'un projecte radiofònic

Alumne/s: Jordi de Planell Pons

Ferran Vila Cabanas

David Pallarols Morata

Treball Final de Grau - Periodisme

Tutor: Xavier Ginesta Portet

Facultat d'Empresa i Comunicació

Universitat de Vic-UCC

Curs acadèmic 2016-17

ÍNDEX

RESUM	3
1. INTRODUCCIÓ	4
2. OBJECTIUS	6
3. MARC TEÒRIC	8
3.1. L'EVOLUCIÓ DEL FENOMEN XENÒFOB	8
3.1.1. La xenofòbia	8
3.1.2. Context migratori	9
3.1.3. Els partits: història, evolució i líders	13
3.1.3.1. Plataforma Vigatana (2001-2002)	13
3.1.3.2. La marca d'èxit: Plataforma per Catalunya	14
3.1.3.3. L'eclosió (2003-2011)	18
3.1.3.4. Davallada de PxC i sorgiment de nous actors (2011-2015)	21
3.1.3.5. Confirmació de la marginalitat (2016-2017)	24
3.1.4. Plataforma per Catalunya en el context internacional	24
3.1.4.1. Un creixement en paral·lel	25
3.1.4.2. La consolidació de la xarxa europea	27
3.1.4.3. La força de les connexions	32
3.2. TRACTAMENT DELS PARTITS ALS MITJANS	33
3.2.1. El 9 Nou	33
3.2.2. Osona.com	38
3.2.2.1. Tractament partits xenòfobs per Osona.com (2012-2015)	41
3.2.2.2. Tractament partits xenòfobs per Osona.com (2016)	42
3.2.2.3. Comparació gràfica del tractament dels a Osona.com	44
3.3. POLÍTIQUES PÚBLIQUES PER A LA INTEGRACIÓ	46
4. PROJECTE PERIODÍSTIC	49
4.1. LA RÀDIO	49
4.1.1. Gèneres periodístics	49
4.1.2. Formats	50
4.1.3. Graella	51
4.1.4. Audiència	53

4.2. BENCHMARKING	54
4.2.1. Criteris previs a la tria de programes per a l'anàlisi comparatiu	54
4.2.2. Públic objectiu	55
4.2.3. Llistat de programes analitzats	56
4.2.4. Graella de ràdios locals a la comarca d'Osona	59
4.3. EL PROGRAMA	60
4.3.1. Nom del programa	60
4.2.2. Idea	60
4.2.3. Antecedents	60
4.2.4. Objectius	61
4.2.5. Públic objectiu i audiència	61
4.2.6. Continguts	61
4.2.7. Estructura	62
4.2.8. Característiques formals	62
4.2.9. Franja	63
4.2.10. Interacció i altres suports	63
4.2.11. Equip humà i recursos tècnics	64
4.2.12. Pressupost	64
5. PROGRAMA PILOT	66
5.1. GUIÓ - PROGRAMA PILOT	66
5.2. ESCALETA - PROGRAMA PILOT	72
6. TREBALL PERSONAL	73
7. CONCLUSIONS	74
BIBLIOGRAFIA	79
ANNEXOS	85

RESUM

Les formacions polítiques xenòfobes van patir una sever retrocés en les eleccions municipals del maig del 2015. Analitzar l'impacte del fenomen identitari a Catalunya, situant el focus en l'evolució de Plataforma per Catalunya, és el punt de partida d'aquest document, que també assenta les bases d'un projecte radiofònic per a una emissora de proximitat. L'espai reflexiona sobre problemàtiques relacionades amb la política internacional a partir de la realitat local del territori en el qual és emès.

Paraules clau

Xenofòbia, Racisme, Política, Plataforma per Catalunya, Plataforma Vigatana, Josep Anglada, Ràdio, Mitjans de comunicació, Comunicació, Periodisme

ABSTRACT

Xenophobic political parties suffered from a severe setback in local elections in May 2015. The starting point of this project is to analyze the impact of the identity phenomenon in Catalonia, focusing on the development of the xenophobic political party Plataforma per Catalunya. In addition, it is the stepping stone for a radio project which is expected to be broadcasted in a local radio station. The program would reflect about topics related to international politics, and also to ones within the local territory, from where it is going to be broadcasted.

Keywords

Xenophobia, Racism, Politics, Plataforma per Catalunya, Plataforma Vigatana, Josep Anglada, Radio, Media, Communication, Journalism

1. INTRODUCCIÓ

Plataforma per Catalunya és una marca en procés de desaparició política, social i mediàticament. Per a l'opinió pública, aquesta formació, que tant va inquietar els mitjans de comunicació i el conjunt de la classe política en el seu moment, és ara un producte esgotat en vies d'extinció. L'inici de la fi el podem fixar en les eleccions municipals celebrades el maig del 2015. En aquella nit electoral, Plataforma per Catalunya va perdre la majoria dels seus 67 regidors i va desaparèixer de gairebé tots els 39 municipis on tenia representació. Però, com i per què es va arribar fins aquí?

L'elecció del tema d'aquest treball parteix de la voluntat de respondre aquest interrogant. Pretenem que el document que tenen a les seves mans sigui capaç de recollir una exhaustiva anàlisi que radiografiï l'evolució –amb una clara tendència al retrocés– que han sofert els partits polítics contraris a la immigració en els darrers anys, fixant-nos especialment en eleccions municipals de Vic, celebrades el 25 maig del 2015. L'anàlisi que presentem a continuació se centra, concretament, en el màxim exponent de les formacions xenòfobes, Plataforma per Catalunya, i en les seves diverses ramificacions.

L'anàlisi apunta els canvis que ha experimentat el discurs xenòfob els darrers anys en el context de la política local vigatana i com ha donat resposta a les noves coordenades del mapa polític, que s'ha desplaçat fruit de l'efervescència del moviment independentista. Així mateix, posa sobre el paper la fórmula que la resta d'actors, agents socials i plataformes ciutadanes han ideat per combatre els posicionaments xenòfobs d'aquestes formacions. Parlem de partits, en plural, perquè partim de la base que el creixement i posterior retrocés de Plataforma per Catalunya no es podria llegir sense incardinar el fenomen en el context internacional i tampoc sense resseguir les connexions que la formació de Josep Anglada va teixir amb altres organitzacions del continent europeu amb un component ideològic –o discursiu- similar.

Tanmateix, els autors d'aquest treball ens sentim comunicadors. Per això mateix, no tan sols volem construir un document d'anàlisi que ens permeti desxifrar el procés de

caiguda de Plataforma per Catalunya. Aquest projecte també té com a horitzó final el disseny i confecció inicial d'un programa radiofònic en forma de magazine polític pensat per a una emissora comarcal. Pretenem que sigui un espai de reflexió al voltant dels fenòmens polítics locals que ens permeti analitzar, des d'una òptica concreta, processos més complexos que es desenvolupen en esferes supramunicipals. Un programa, en definitiva, que tracti problemàtiques i debats arrelats en l'àmbit municipal però que el transcendeixin. Dit d'una altra manera: volem partir d'un fet noticable en l'àmbit comarcal o local per oferir una reflexió de conjunt més global.

En aquest sentit, el cas de Plataforma per Catalunya ens permet reflexionar no només sobre l'evolució política del partit, sinó també sobre el fenomen xenòfob al conjunt d'Europa. Enlloc de reduir tots els debats a una òptica estrictament local, el plantejament respon a la voluntat d'idear un espai que els elevi, des de la municipalitat, a un espai més ampli. Es tracta, doncs, d'intentar defugir els clixés que sovint han perseguit els mitjans de proximitat, perquè entenem que allò que succeeix en un determinat territori pot suscitar dubtes i reflexions que interpel·lin realitats que van molt més enllà de l'espai físic on s'ha produït la notícia.

Plataforma per Catalunya és un bon objecte d'estudi per perseguir aquest fi. Ens permet, des d'una visió local, plantejar un debat global que afecta el conjunt del planeta: l'efervescència del discurs populista, identitari i xenòfob en la política internacional. Per això, primer volem estudiar de prop el projecte liderat per Josep Anglada, detectar les ramificacions, analitzar les causes que el van empènyer a l'èxit i després al fracàs, resseguir les connexions internacionals de PxC, i, finalment, plantejar un debat que avaluï el fenomen, bo i revelant claus útils no només per llegir l'auge i retrocés de Plataforma per Catalunya, sinó també per entendre la creixent problemàtica relacionada amb l'efervescència identitària en el seu conjunt.

2. OBJECTIUS

L'objectiu general del treball és identificar els motius que expliquen la davallada de Plataforma per Catalunya –i les marques associades a aquesta formació-, així com de la resta de partits d'arrel xenòfoba, a les eleccions municipals del maig del 2015, a través de l'anàlisi i opinió de politòlegs, periodistes especialitzats en el discurs de l'odi, tècnics municipals, plataformes ciutadanes i representants del col·lectiu immigrant, i l'estudi de les dades i els articles publicats sobre migració xenofòbia i racisme a Vic per tal de poder dissenyar un programa pilot d'un nou magazine polític radiofònic per a una emissora de proximitat que avaluï el fenomen de Plataforma des d'una òptica local però aportant claus útils per a llegir l'evolució del discurs identitari i xenòfob en el seu conjunt.

A través de l'estudi de dades, d'articles publicats i dels resultats de les entrevistes a polítics locals, politòlegs, periodistes especialitzats en discurs de l'odi, tècnics municipals, plataformes ciutadanes i representants del col·lectiu immigrant, en aquest apartat pretenem justificar acadèmicament l'elecció del tema pel programa pilot, a més d'apuntar les causes que poden haver provocat la davallada electoral de les opcions xenòfobes a Vic i mesurar la dimensió de la caiguda i la seva possible reversibilitat. A més, també intentarem definir, a grans trets, i partint de l'estudi de bibliografia diversa, el marc teòric dels gèneres radiofònics per detectar quin és el format més idoni per a plantejar comunicativament el debat. Així doncs, podríem resumir els objectius en els següents:

- Detectar i analitzar, a partir de la consulta de la bibliografia de referència i la realització d'entrevistes a experts i persones vinculades a l'objecte d'estudi, les causes que expliquen l'evolució de Plataforma per Catalunya.
- Conèixer quina era la situació de partida de PxC, fixant-nos com a referència l'any 2010, i com ha evolucionat fins a arribar a l'escenari actual.
- Detallar les connexions internacionals de Plataforma per Catalunya.

- Contactar i entrevistar diferents actors que estiguin relacionats amb la temàtica, com ara líders de formacions polítiques municipals o representants de col·lectius immigrants.
- Consultar amb experts en el fet migratori i la ciència política per entendre els factors que han determinat la davallada.
- Recollir informacions publicades als mitjans de comunicació i analitzar-les per observar com ha evolucionat el discurs polític i la cobertura mediàtica del fenomen.
- Definir un marc teòric que reculli, a grans trets, les característiques dels gèneres radiofònics.
- Identificar quin és el gènere radiofònic adient per intentar situar d'una manera eficaç el debat sobre l'auge dels populismes identitaris i xenòfobs a Europa partint del cas de Plataforma per Catalunya.
- Idear, dissenyar, produir i elaborar un primer programa pilot que respongui als objectius plantejats anteriorment.

3. MARC TEÒRIC

3.1. L'EVOLUCIÓ DEL FENOMEN XENÒFOB

3.1.1. LA XENOFÒBIA

Segons el Diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, la xenòfoba és l'odi a l'estranger. En canvi, la Universitat d'Oxford ha definit aquest terme al seu diccionari com l'animadversió cap a persones o cultures diferents, o considerades com a estrangeres. D'altra banda, si anem a l'arrel etimològica de la paraula, el significat de xenofòbia és el resultat de la combinació del mot *fobos*, “por” en català, i *xenos*, “forasters” o “estrangers” en la nostra llengua. Sigui com sigui, queda clar que és un terme que designa l'odi, l'animadversió o la por cap a les persones provinents d'un altre país.

Pels experts com el politòleg Josep Maria Reniu, la xenofòbia no és només l'odi a l'estranger, sinó “l'anteposició del ciutadà autòcton per davant de l'immigrant”. “En la construcció del relat ‘nosaltres contra ells’ hi ha l'arrel del discurs xenòfob”, assegura el politòleg. Un extrem que també comparteix el periodista Joan Serra, autor del llibre *Tota la veritat sobre Plataforma per Catalunya* (Ara llibres, 2008), que considera que la distinció que la formació de Josep Anglada traça entre els ciutadans, atribuint-los a uns drets que no contempla per als altres, és “profundament xenòfoba”.

Tot i la insistència dels líders com Anglada, que sempre han intentat defugir les etiquetes que els relacionen amb la xenofòbia o el discurs de l'odi i que, en canvi, han volgut penjar-se les que els vinculen al relat identitari (una aproximació nostàlgica a una determinada idea de ciutadania “autòctona”), entenem que el seu discurs, com el d'altres formacions similars, pot ser i ha de ser considerat xenòfob. En l'eslògan *Primer els de casa*, omnipresent en les campanyes electorals de PxC, s'hi respira aquesta essència xenòfoba que denuncien els experts.

3.1.2. CONTEXT MIGRATORI

La ciutat de Vic ha viscut, des de principis dels 2000, una important crescuda del nombre de població immigrant. Com mostra la gràfica, el percentatge de població immigrada a Vic sempre s'ha mantingut per sobre de la que es registra al total de Catalunya. Així, el 2002 Vic tenia un 13% de població estrangera, i Catalunya un 6%, mentre que el 2015 a la capital d'Osona hi havia un 24% de població estrangera i a Catalunya un 14%, 10 punts per sota. La mateixa tendència es repeteix en les dades de l'any 2016, amb un 26% de població estrangera a Vic i un 17% al conjunt de Catalunya.

	2002		2007	
Lloc naixement	Vic	CAT	Vic	CAT
Catalunya	-	-	-	-
Resta ES	-	-	-	-
Estranger	4.539	382.020	8.195	972.507
Total	33.935	6.506.440	38.321	7.210.508
% estranger	13%	6%	21%	13%
	2014		2016	
Lloc naixement	Vic	CAT	Vic	CAT
Catalunya	27.512	4.835.032	28.019	4.880.987
Resta ES	4.175	1.393.243	4.113	1.348.713
Estranger	10.269	1.089.214	11.155	1.292.896
Total	41.956	7.518.903	43.287	7.522.596
% estranger	24%	14%	26%	17%

Font: Elaboració pròpia basada en dades d'IDESCAT i Consell Comarcal d'Osona

En la gràfica següent es mostren els països de procedència de la població estrangera resident a Vic els anys 2002, 2014 i 2016, que són els anys, juntament amb el 2015, que es poden consultar a través de l'IDESCAT i les dades facilitades pel Consell Comarcal d'Osona. Aquestes xifres han de servir d'ajuda per entendre i analitzar les

dificultats que pot tenir la població immigrada per integrar-se en el context català en funció del seu país de procedència.

		Àsia	Àfrica	Europa	Amèrica	Oceania	TOTAL
2002	Homes	38	2.373	104	362	0	2877
	Dones	29	1.180	93	359	1	1662
	TOTAL	67	3553	197	721	1	4539
2014	Homes	859	3113	579	944	0	5495
	Dones	624	2098	675	1327	0	2626
	TOTAL	1.483	5211	1.254	2.271	0	10.219
2016	Homes	1.012	3.343	708	1.044	0	6.107
	Dones	715	2.146	794	1.393	0	5.048
	TOTAL	1.727	5.489	1.502	2.437	0	11.155

Font: Elaboració pròpia basada en dades d'IDESCAT i Consell Comarcal d'Osona

La següent taula mostra els fluxos migratoris que s'han registrat a la ciutat de Vic des de l'any 2005 fins al 2015. Les dades permeten comprovar que el principal augment de migracions es va produir fins a l'any 2009.

Any	Migracions externes
2005	907
2006	527
2007	465
2008	632
2009	346
2010	64
2011	-52
2012	102
2013	107
2014	124
2015	254

Font: Elaboració pròpia basada en dades d'IDESCAT

Una altra de les dades que pot servir com a indicador del nivell d'integració de la població immigrada és el grau de coneixement del català. Així, la gràfica següent recull el nombre total de població immigrada que entenen, parlen, llegeixen o escriuen el català a Vic, Osona i el conjunt de Catalunya, segons les últimes dades de què es disposa, de l'any 2011.

Població de 2 anys i més. Per coneixement del català. 2011	Vic	Osona	Catalunya
L'entén	37.013	144.623	6.949.344
El sap parlar	30.775	126.351	5.345.484
El sap llegir	31.780	127.992	5.750.348
El sap escriure	25.837	103.804	4.069.219
No l'entén	2.540	4.607	356.728
Total	39.553	149.229	7.306.072

Font: Elaboració pròpia basada en dades d'IDESCAT

Així mateix, per a la nostra investigació és especialment rellevant tenir en compte els resultats que han obtingut aquestes formacions des de les eleccions municipals del 2003, quan es va presentar per primera vegada Plataforma per Catalunya, fins al 2015, quan Josep Anglada va ser l'únic representant polític xenòfob que va accedir al consistori. En les eleccions dels anys 2003 i 2007 hi concorria un únic partit xenòfob, Plataforma per Catalunya, i l'any 2015 s'hi van afegir Plataforma Vigatana, Som Catalans i Plataforma Democràtica per Catalunya.

	2003		
	Vots	Percentatge	Regidors
CiU	6305	38,38%	10
PSC-PM	3129	19,05%	5
ERC-AMI	2964	18,04%	4
PxC	1229	7,48%	1

ICVEA-EPM	1090	6,64%	1
PP	794	4,83%	0
CUP	605	3,68%	0

Font: Elaboració pròpia basada en dades del Departament de Governació

	2007		
	Vots	Percentatge	Regidors
CiU	4899	31,88%	8
PxC	2847	18,53%	4
PSC-PM	2434	15,84%	4
ERC-AM	1536	10,00%	2
CUP	1176	7,65%	2
ICV-EUiA-EPM	1131	7,36%	1
PP	419	2,73%	0
PRC	209	1,36%	0

Font: Elaboració pròpia basada en dades del Departament de Governació

	2011		
	Vots	Percentatge	Regidors
CiU	5013	33,40%	8
PxC	2993	19,94%	5
CUP.	1626	10,83%	2
PSC-PM	1318	8,78%	2
ERC-SV-AM	1284	8,55%	2
ICV-EUIA-E	855	5,70%	1
SI	815	5,43%	1
PP	411	2,74%	0

Font: Elaboració pròpia basada en dades d'Osona.com

	2015		
	Vots	Percentatge	Regidors
CiU	5264	35,41%	9
ERC-SV-AM	3088	20,77%	5
CV-CUP-PA	2517	16,93%	4
PSC-CP	1003	6,75%	1
PLVI	836	5,62%	1
VPAT-E	752	5,06%	1
PP	470	3,16%	0
SI	276	1,86%	0
Via Vic	274	1,84%	0
PxC	106	0,71%	0
SOMC	56	0,38%	0
PDxC	0	0	0

Font: Elaboració pròpia basada en dades d'Osona.com

3.1.3. ELS PARTITS: HISTÒRIA, EVOLUCIÓ I LÍDERS

Els moviments polítics contraris a la immigració a la ciutat de Vic no s'han articulat mai a través de plataformes vinculades a la societat civil. La ideologia xenòfoba s'ha estructurat en organitzacions polítiques amb la voluntat explícita de tenir representació a les institucions. No és, per tant, un moviment arrelat socialment, sinó un objectiu comú que s'ha convertit en el tronc central del programa polític de determinades formacions.

3.1.3.1. PLATAFORMA VIGATANA (2001-2002)

Com a conseqüència d'aquesta constatació, la representació institucional dels contraris a la immigració ha estat tradicionalment un monopoli en mans de poques

organitzacions polítiques. A Vic, el primer a plantejar el debat sobre els efectes de l'arribada de persones nouvingudes va ser el polític local Josep Anglada. El 2001, aquest polític vinculat tradicionalment a l'extrema dreta –havia estat portaveu local de la formació pro-franquista *Fuerza Nueva*- va inscriure al registre de partits Plataforma Vigatana (PV).

La PV va ser la primera força municipal que convertia el rebuig a la immigració en l'epicentre del seu ideari polític. Però el que inicialment era un projecte localista, va gaudir d'una ràpida acceptació a altres municipis de l'interior de Catalunya que també havien rebut un elevat percentatge d'immigrants en els darrers anys de la dècada dels 90. Poblacions com Manlleu o Torelló, a Osona, o Salt, al Gironès, havien experimentat un creixement exponencial del nombre d'estrangers residents (Reniu, 2010).

El rebuig al PP, que concentrava els vots anti-immigració a la zona metropolitana, pel seu anticatalanisme, va deixar un nínxol electoral que Anglada va veure la oportunitat d'omplir. Per aquest motiu, un any després de fundar Plataforma Vigatana, el líder de la formació va aparcar la marca vinculada a Vic, que encara no havia tingut temps de contrastar-se electoralment. Anglada va fixar-se un objectiu més ambiciós: crear un partit que tingués projecció a tota Catalunya (Reniu, 2010).

3.1.3.2. LA MARCA D'ÈXIT: PLATAFORMA PER CATALUNYA

Amb la marca PV desada en un calaix, Anglada va apostar per una de més àmplia que obria el focus a tot el país: Plataforma per Catalunya (PxC). PxC no pretenia fer el salt directament a les institucions autonòmiques, però confiava a vertebrar des del localisme –a través, inicialment, de les eleccions municipals- un moviment polític de base àmplia que, a la llarga, tingués prou força per introduir-se a administracions supramunicipals (com ara els consells comarcals, les diputacions o, fins i tot, el Parlament de Catalunya).

Així, la nova formació va inscriure's al registre de partits el 14 de març del 2002 amb la voluntat d'articular políticament un ideari "*populista-identitari que es postula en favor d'un millor control de la immigració per assegurar la convivència i la seguretat*

dels ciutadans”, tal i com els mateixos impulsors del partit recollien en la presentació de la seva pàgina web (Serra i Erra, 2008).

Aprofitant una situació social complexa –fruit de la simbiosi entre el creixement urbà descontrolat i el creixement de la població estrangera-, PxC va omplir l’espai ideològic que les forces polítiques tradicionals no van ser capaces de segellar. CiU i el PSC, en aquell moment els dos principals partits de la ciutat, no van donar resposta a les necessitats i als reptes culturals, socials i econòmics que plantejava el nou escenari demogràfic i la nova estructura urbana.

Allunyats dels barris i confiats que el temps cicatritzaria les ferides causades per l’arribada exponencial d’immigrants (la ciutat va passar del 5% a més del 20% de població estrangera en menys d’una dècada), les formacions clàssiques no van ser capaces de resoldre les inquietuds dels veïns, que no van assimilar amb naturalitat el canvi en la fisonomia dels carrers.

En aquest context, el discurs abrandat contrari a la immigració de PxC i, concretament, del seu líder es va fer un lloc a la política local. Els mitjans de comunicació van voler desacreditar Anglada –no tant el partit, que veien només com un instrument al servei del seu artífex-, però la campanya de desprestigi que van iniciar només va servir perquè el cap de llista xenòfob concentrés tota l’atenció de l’opinió pública, bo i col·locant el seu discurs en la centralitat del debat polític.

Gràcies a aquesta confluència d’elements, i a la polèmica que va envoltar el primer congrés de PxC (celebrat a Vic el 27 d’octubre de 2002), Anglada va liderar una concorreguda campanya electoral per les eleccions municipals del 2003. Amb tots els focus posats en el partit, PxC –fins llavors una força sense representació i nascuda només un any abans- va aconseguir representació en cinc municipis de tres demarcacions (Castellnou, 2008).

El percentatge de vots –entre el 6 i el 9% en funció de la població- va permetre que la formació anti-immigració aconseguís un regidor a cadascun dels següents consistoris.

És rellevant comparar el tant per cent de suport electoral amb la presència de població estrangera al municipi, ja que es pot detectar una relació de causalitat:

Municipi	Vots a PxC (%)	Població estrangera
Cervera	9'2	20'6%
Vic	7'5	21'3%
Premià de Mar	6'8	14'1%
El Vendrell	6'2	13'5%
Manlleu	5'6	18'9%

Elaboració pròpia basada en dades de l'IDESCAT

Els experts coincideixen a valorar l'encert estratègic d'Anglada. A través d'una política de carrer, fonamentada en el contacte diari amb el ciutadà, el líder de PxC va posar al damunt de la taula un tema tabú per la resta de forces polítiques però que preocupava la gent. La nova formació va ser capaç de canalitzar el descontentament d'una part de la ciutadania –sumada a la projecció que li van oferir els mitjans intentant desacreditar-lo- i obtenir uns resultats històrics venint del no-res.

Sense una estructura de partit preparada per a una campanya electoral, Anglada va explotar el seu perfil proper i la desatenció de les forces tradicionals per captar el vot veïnal. A més, va ser capaç de captar persones amb una trajectòria política prèvia al municipi que aportaven experiència i solidesa al seu projecte, tot projectant una imatge seriosa davant de l'electorat. Amb aquesta estratègia, Anglada es va desfer del llast que el vinculava a l'extrema dreta i va donar una pàtina transversal a PxC (Reniu, 2010).

A Vic, l'any 2003 la formació anti-immigració va obtenir els següents resultats:

Partit polític	Vots	%	Regidors
CiU	6.305	38'8%	10
PSC	3.129	19'05%	5
ERC-Progrés Municipal	2.964	18'04%	4
PxC	1.229	7'48%	1
ICV	1.090	6'64%	1
PP	794	4'83%	0
CUP	605	3'68%	0

Elaboració pròpia basada en dades de l'Ajuntament de Vic

PxC va quedar per davant de formacions històriques a la ciutat, com Iniciativa per Catalunya-Els Verds (ICV), o de marques consolidades en l'escenari polític –per bé que amb escassa influència en el terreny local vigatà-, com ara el PP. De fet, els estudis assenyalen una correlació entre el vot popular i el xenòfob: una part dels votants tradicionals del PP van decantar-se en aquesta ocasió per PxC. Els populars, fins llavors amb un regidor al consistori, van perdre 200 vots i en van quedar-se sense representació.

El mateix any 2003, es van celebrar les eleccions al Parlament de Catalunya. CiU va guanyar les eleccions, però va perdre vots i escons. El pacte del Tinell entre PSC, ERC i ICV va deixar els nacionalistes fora del govern per primera vegada des del 1980. Plataforma per Catalunya, impulsada pels bons resultats de les municipals del maig, va concórrer a les eleccions parlamentàries i va començar a articular acords amb altres forces per vestir possibles candidatures de cara als comicis generals previstos pel 2004.

Finalment, però, totes dues iniciatives van acabar en fracàs. PxC va obtenir uns irrisoris 4.900 vots a les eleccions catalanes i els embrions del partit que Anglada pretenia fer créixer a altres comunitats van no van reeixir. Aquestes plataformes van tenir, a més, un cost afegit per a la formació, ja que tres dels seus membres es van querellar contra el partit per acomiadament improcedent. El jutge els va donar la raó i va obligar la direcció de PxC a pagar una multa de 52.000 euros.

3.1.3.3. L'ECLOSIÓ (2003-2011)

Malgrat l'escàs èxit en la seva aposta per fer el salt a les administracions autonòmica i estatal, els resultats obtinguts en les eleccions municipals del maig del 2003 van esperonar PxC. La presència territorial i institucional va permetre al partit començar a teixir una xarxa per preparar els comicis del 2007 i seguir escapant-se pels ajuntaments de la Catalunya no metropolitana.

Durant aquests quatre anys, la formació organitza dos congressos i fixa una diada anual en el calendari. L'objectiu era cohesionar les bases i contribuir a configurar una massa de militants que participés en la presa de decisions del partit. D'aquesta manera, es consolidaven els fonaments de la formació per evitar que el projecte de PxC es convertís en una bombolla fàcilment diluïble en el temps.

Aquesta estratègia, sumada a l'atenció mediàtica rebuda per part d'uns mitjans obsessionats amb les posicions polítiques d'Anglada, van permetre que el partit continués al centre del debat diari. La resta de partits van intentar establir un cordó sanitari a l'entorn de PxC i van iniciar una campanya de desprestigi per fer descarrilar el projecte xenòfob. Anglada es va sentir còmode en el paper de víctima i va aconseguir erigir el seu partit com una organització anti-establishment, construïda en oposició a les cada vegada més desprestigiades formacions tradicionals (Serra i Erra, 2008).

El 2007, en un moment de canvis polítics a escala estatal, nacional i municipal (amb CiU canviant de cap de llista enmig d'una fratricida lluita per la successió de Codina), PxC va consolidar el seu rol d'actor central en l'esfera local. Amb una estructura

assentada, el partit va presentar candidatures a 39 municipis i va aconseguir representació en nou. Manresa, Vic, El Vendrell, Manlleu, Tàrraga i Cervera són les ciutats més importants a nivell demogràfic i polític on PxC va obtenir regidors.

A la capital d'Osona, el creixement respecte els comicis del 2003 va ser exponencial i la candidatura d'Anglada va escalar posicions fins a esdevenir la segona força de l'ajuntament, amb quatre regidors i un 19% dels vots. En aquell moment, Vic concentrava més d'un 22% de població estrangera i els experts apunten que la capacitat del líder xenòfob d'assenyalar la immigració com un problema havia apuntalat els seus suports. Aquest fet, sumat a la baixa participació, va catapultar PxC. Els bons resultats van encendre les alarmes dels partits tradicionals, que es van bolcar a desprestigiar Anglada. Novament, aquesta estratègia va consolidar la posició anti-establishment del partit anti-immigració i va situar al centre del debat polític l'eix central de la formació.

Amb l'esclat de la crisi econòmica, que es deixa notar amb extrema cruesa a partir del 2009, el discurs de PxC va un pas més enllà: no assenyala la immigració només com un perill cultural i per a la convivència, també la culpabilitza de la situació econòmica i la converteix en un boc expiatori. L'èxit d'aquest relat conflueix amb el desprestigi de la classe política tradicional i dota Anglada de noves armes retòriques. N'és un exemple paradigmàtic el cartell electoral de PxC per les eleccions autonòmiques del novembre de 2010, que traçava una relació directa entre aturar la immigració i aturar la crisi (Reniu, 2010).

Cartell de campanya any 2010. Font: PxC

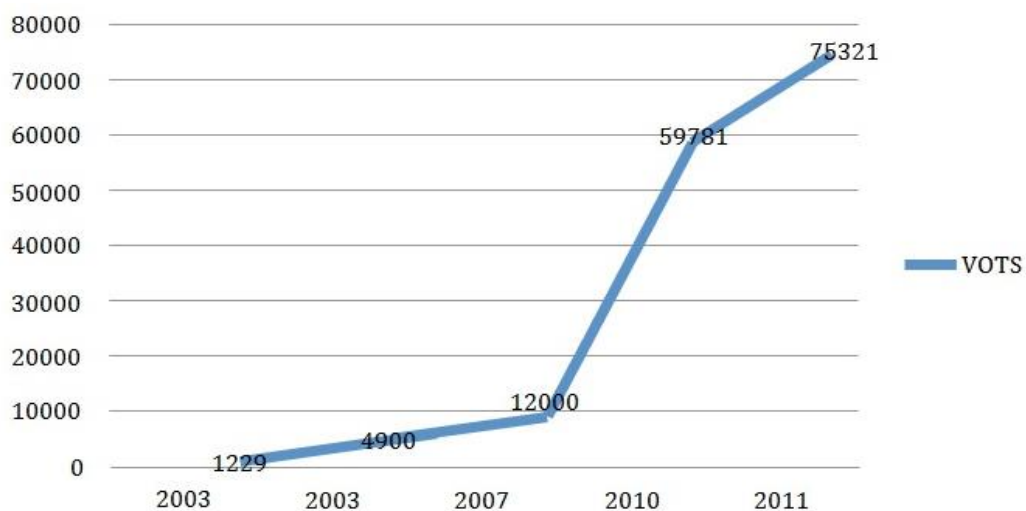
Amb la implantació territorial que li havien facilitat els resultats de les municipals del 2007 i el propici escenari polític, la direcció del partit va intentar fer el salt una vegada més al Parlament de Catalunya en les eleccions del 2010. En aquesta ocasió, PxC va

quedar a les portes de la cambra legislativa i va ser la força extraparlamentària més votada.

Amb 75.000 vots (un 2'4% del total), la candidatura d'Anglada no va entrar al Parlament, però va aconseguir acaparar –un cop més- part dels titulars de la nit electoral. A més, també va captar l'atenció d'altres partits ultradretans europeus més consolidats als seus països –com la Lliga Nord (Itàlia), el Front Nacional (França), el Vlams Beelang (Bèlgica) o l'SPO (Àustria)-, que van donar suport obertament a PxC i van obrir-li les portes de noves vies de finançament, tal i com el mateix Anglada va reconèixer recentment en una entrevista amb els autors d'aquest treball.

Un any més tard, l'èxit parcial del nou intent fallit d'obtenir representació a les institucions del país es va traslladar a les eleccions municipals del 2011. PxC va tornar a batre els seus propis rècords i va aconseguir 67 regidors repartits en 39 municipis de les quatre demarcacions catalanes. A Vic, va augmentar lleugerament el número de vots totals, però la baixada de la participació va fer que incrementés el percentatge de suport (20%) i obtingués un regidor (fins als cinc) més per consolidar-se com a segona força del consistori i líder de l'oposició.

La gràfica següent recull l'augment exponencial del número de vots que PxC va obtenir en les diverses eleccions a les quals va concórrer entre el 2003 i el 2011:

Elaboració pròpia basada en dades del Departament de Governació

La línia permet apreciar com el partit va incrementar de manera molt considerable el suport obtingut a les urnes, especialment després del 2007, amb l'esclat de la crisi econòmica que va convertir els immigrants en un col·lectiu vulnerable assenyalat com a responsable de la delicada situació de l'economia. El desprestigi de la classe política tradicional (com a conseqüència de la precarietat social i dels casos de corrupció) i la capacitat de PxC de situar el seu relat al centre del debat, van atorgar al partit d'Anglada els nivells de poder més elevats de la seva curta història, si bé no va entrar mai a un govern municipal ni a Vic ni a cap altre municipi del país.

3.1.3.4. LA DAVALLADA DE PXC I EL SORGIMENT DE NOUS ACTORS (2011-2015)

El 2011 marca un punt d'inflexió en la història dels partits contraris a la immigració a Vic i, per extensió, a Catalunya. És el punt culminant per a PxC, però també és l'inici del seu declivi. A partir del 2012, el debat econòmic deixa de girar entorn de la població estrangera perquè l'eix esquerra-dreta competeix directament amb el nacional. El debat sobre la independència de Catalunya sacseja el tauler polític i desplaça el centre de l'escenari ideològic.

Plataforma no sap readaptar-se a aquesta situació. El seu discurs ja no ocupa el tronc central del debat i no pot dominar el relat. Anglada deixa de captar el vot estomacal dels ciutadans indignats amb la situació econòmica i amb la política tradicional. Una part dels seus votants catalanistes torna a CiU, el PSC o Esquerra, més definits en la perspectiva nacional, i la resta ho fan al PP o a opcions conservadores clarament contraries al procés sobiranista.

La pèrdua de la centralitat fa que els esquemes de PxC quedin tocats i les costures comencen a no poder absorbir les contradiccions internes. Regidors de perfil catalanista es desvinculen del partit, mentre d'altres vinculats a l'extrema dreta defensen posicions properes al PP, Ciutadans o VOX. Plataforma tenia el seu calador de vots al rerepaís, a la zona interior, i quan el debat nacional desplaça l'eix social es desperta l'efervescència sobiranista d'aquest territori, un escenari gens propici pels interessos de PxC.

A aquest element cal sumar-hi el paper del nou govern municipal de la ciutat de Vic. L'executiu de coalició format per CiU i Esquerra dóna la regidoria de Convivència i Seguretat a Joan Ballana, líder republicà local amb ganes de tenir projecció per aspirar a l'alcaldia. Des de la seva posició, Ballana trepitja el carrer, parla amb els ciutadans i exerceix com a mediador en les disputes veïnals. Amb aquesta estratègia, el regidor desmunta l'estratègia d'Anglada, que veu com hi ha un altre responsable polític disposat a acostar-se als veïns i a resoldre els conflictes de convivència.

A la pèrdua del domini del relat i de l'espai públic, s'hi suma el boicot dels mitjans de comunicació. Ni els locals ni els nacionals cobreixen amb la mateixa regularitat i dimensió un partit cada vegada menys central. En particular, els mitjans de la ciutat i de la comarca s'adonen que la seva estratègia de desprestigi havia tingut efectes contraproductius i decideixen fer el buit informatiu a Anglada. La confluència de totes aquestes circumstàncies provoca que desaparegui de l'*agenda setting* diària, tal i com permet constatar l'anàlisi acurat de la incidència de Plataforma per Catalunya i el seu líder als mitjans.

En aquest panorama de descomposició, diversos dirigents dins del partit pugnen per descavalcar Anglada –un líder autoritari que havia assentat el seu poder sobre la base d'una estructura pròpia del *Partito Perzonale*. El 8 de febrer de 2014, Robert Hernando, regidor de PxC a Igualada, lidera una moció de censura interna per fer fora Anglada de la direcció. Al costat de diversos dirigents de territori i de tres dels cinc edils que Plataforma té a l'Ajuntament de Vic, aconsegueix apartar el fins llavors líder inqüestionable de la formació (Reniu, 2010).

El motí que deixa Anglada fora de joc es produeix només un any abans de les eleccions municipals del 2015. Això obliga el polític xenòfob a moure peça: recupera la marca Plataforma Vigatana, desada en un calaix des del 2002, i decideix concórrer a les eleccions a Vic amb aquest nom.

En paral·lel, els tres regidors del consistori vigatà amotinats, amb la nova direcció d'Hernando al darrere, també es presenten a les eleccions amb la tradicional marca

Plataforma per Catalunya. Les dues ofertes competeixen electoralment, perquè defensen un mateix discurs contrari a la immigració i associat a l'extrema dreta.

A aquestes dues candidatures encara cal sumar-n'hi una altra que es presenta públicament el desembre del 2014: Som Catalans. Una formació contrària a la immigració, a la multiculturalitat i defensora de la "identitat nacional catalana" i de la independència. La formació xenòfoba, liderada per la vigatana Esther Gallego, intenta ocupar un espai fins el moment orfe: jugar la carta sobiranista mantenint el discurs racista i, en el seu cas, supremacista.

Les tres candidatures, enfrontades entre si per disputes d'ordre personal, rivalitzen a les eleccions municipals de Vic, però cap de les tres és capaç de capitalitzar la força que PxC havia aglutinat en els comicis del 2015. Entre les tres amb prou feines superen el miler de vots, dos mil menys que els assolits per la Plataforma per Catalunya de Josep Anglada quatre anys abans. De fet, PxC i Som Catalans no obtenen representació i Anglada només aconsegueix mantenir la seva butaca superant amb només mig punt el 5% de vots requerits.

	2015		
	Vots	Percentatge	Regidors
CiU	5264	35,41%	9
ERC-SV-AM	3088	20,77%	5
CV-CUP-PA	2517	16,93%	4
PSC-CP	1003	6,75%	1
PLVI	836	5,62%	1
VPAT-E	752	5,06%	1
PP	470	3,16%	0
SI	276	1,86%	0
Via Vic	274	1,84%	0
PxC	106	0,71%	0
SOMC	56	0,38%	0
PDxC	0	0	0

Elaboració pròpia basada en dades de l'Ajuntament de Vic.

A la resta de Catalunya, Som Catalans i Plataforma Vigatana no es presenten. PxC intenta mantenir la representació a la quarantena de municipis on disposava d'almenys un regidor, però amb prou feines aconsegueix una desena d'edils. Robert Hernando, president del partit des del 2014, tampoc revalida el seu escó a Igualada.

3.1.3.5. CONFIRMACIÓ DE LA MARGINALITAT (2016-2017)

Si les eleccions de l'any 2015 marcaven un punt d'inflexió, els dos anys posteriors han servit per certificar el nou paper irrellevant de les formacions de caràcter xenòfob a Vic i també a la resta de Catalunya.

Com es podia intuir per l'escàs suport electoral, les formacions polítiques que van quedar excloses dels consistoris no han aconseguit aixecar cap, i després de les eleccions han optat per replegar-se. És el cas de Plataforma per Catalunya, que amb una escassa representació als consistoris i sense un líder definit, ha desaparegut completament del panorama polític català.

A Vic, només Anglada, a través de Plataforma Vigatana, continua intentant aconseguir un cert ressò mediàtic, conscient que el fet de ser un sol regidor, sumat al conegut com a "cordó sanitari", l'allunya qualsevol opció de pacte amb la resta d'opcions polítiques.

Paral·lelament, el líder xenòfob ha anunciat en els darrers temps la creació d'una nova opció política amb vocació d'abast català i espanyol, Som identitaris, que no ha aconseguit anar més enllà d'una simple declaració d'intencions.

3.1.4. PLATAFORMA PER CATALUNYA EN EL CONTEXT INTERNACIONAL

El fenomen que representa l'aparició, creixement, consolidació i, posterior, regressió de Plataforma per Catalunya no es podria analitzar en el seu conjunt sense incardinar-lo en el context internacional. Les eleccions franceses celebrades recentment, així com el creixement de l'euroescepticisme a països com el Regne Unit o Hongria, refermat a les urnes en els darrers anys, palesen la fortalesa del discurs identitari i xenòfob en l'escenari polític actual. També en són una bona mostra els bons resultats de Wert

Wilders a Holanda (segon en les darreres eleccions legislatives) o l'ascens progressiu d'Alternativa per Alemanya en alguns lands de la república germànica.

Les connexions internacionals han estat constants en la trajectòria política de Plataforma per Catalunya i han contribuït a legitimar el seu projecte polític –vist com a extravagant a nivell intern però aixoplugat en l'ideari de formacions que han tocat poder en altres països del continent- i a trobar finançament. En aquest punt, però, cal fer notar que no ha estat provat per cap investigació prèvia que Plataforma per Catalunya hagi rebut aportacions econòmiques d'altres formacions europees. No ho reconeix oficialment Josep Anglada ni tampoc cap dels experts consultats s'atreveix a afirmar-ho. En canvi, sí que resulta plausible pensar que els contactes internacionals han permès a Anglada presentar-se com un líder seriós davant aquells que han contribuït a finançar el seu projecte polític.

3.1.4.1. UN CREIXEMENT EN PARAL·LEL

El creixement progressiu i constant de Plataforma per Catalunya eleccions rere eleccions no es podria llegir sense analitzar com, paral·lelament, el discurs de l'extrema-dreta europea arrelava en altres països del continent.

El 1999, el partit ultradretà i xenòfob FPÖ (Partit per la Llibertat d'Àustria, en català), va assolir un resultat històric en les eleccions legislatives: es va situar en la segona posició gràcies al lideratge d'un combatiu Jörg Haider. La contundència del resultat electoral –i l'aritmètica parlamentària- van permetre a l'FPÖ arribar al poder per primera vegada a la seva història. Un pacte de govern amb els democristians va situar-los al capdavant de la vicecancelleria federal i presentant-se davant l'electorat com un partit de govern. Una fita mai vista que ràpidament es torçaria. El 2002, les crisis internes dins la mateixa formació i el govern, sumades a una creixent onada de malestar social per les polítiques regressives de l'executiu, van desembocar en la convocatòria d'eleccions anticipades. En aquest escenari, l'FPÖ va encaixar un fort correctiu: va caure fins a la cinquena posició i va perdre 34 dels seus 52 diputats.

Però mentre la factura de governar pesava com una llosa en el balanç polític de l'FPÖ, a França un altre partit polític de discurs xenòfob i identitari aconseguia batre tots els pronòstics. El mateix any 2002, el Front National es va convertir en la segona força

més votada a les eleccions presidencials franceses amb el seu polèmic líder, Jean Marie Le Pen, al capdavant. A la segona volta dels comicis, Jacques Chirac va escombrar el candidat de l'extrema-dreta gràcies al cinturó sanitari que la resta de forces polítiques van formar entorn del front republicà. La potència del missatge *lepenista*, però, ja havia fet forat entre un electorat francès cada vegada més descontent amb el rumb de la que havia estat una superpotència mundial.

Tampoc podem obviar, també el 2002, l'impacte que va generar a Europa l'assassinat a trets del líder del Partit del Treball holandès, Pim Fortyún. Les enquestes li atorgaven un històric 15% dels vots en les eleccions legislatives que se celebraven aquell mateix any al país, però el magnicidi va aturar abruptament el camí de la ultradreta cap al poder. El Partit del Treball no va saber refer-se de la patacada que va suposar perdre el seu líder, però el testimoni extremista el va agafar Wert Wilders amb el Partit per la Llibertat.

Els triomfs –parcials- de l'FPO i el Front Nacional a principis del segle XXI són vitals per comprendre la força amb què va arrencar Plataforma per Catalunya, que s'emmirallava en el discurs antimusulmà i contrari a la multiculturalitat de les formacions ultradretanes europees. A més, la concurrència d'esdeveniments (el naixement d'una força política xenòfoba a Catalunya combinada amb l'onada populista que sacsejava Europa) van permetre a Anglada disposar d'una atenció mediàtica que no hauria tingut en un altre context. Plataforma per Catalunya és un bon exponent d'aquesta realitat: el projecte d'Anglada ja no era només municipal; aspirava a articular un espai a l'escenari polític català. Per això el líder del partit va començar a teixir una xarxa de prescriptors arreu del territori que van començar a difondre el discurs contrari a l'islam propi de Le Pen o Haider reciclat.

N'és una bona mostra la manifestació que Plataforma per Catalunya va organitzar el 2002 a Premià de Mar. L'ajuntament del municipi, governat pel PSC, havia autoritzat la construcció d'una mesquita, però PxC, encara sense representació al consistori, va oposar-se al projecte. Anglada va veure en aquesta polèmica incipient un filó al qual agafar-se i va posar en marxa una campanya molt dura contra la ploriferació de mesquites a Catalunya. Com a colofó a aquest programa antiislamista, PxC va convocar una manifestació el 18 de maig d'aquell mateix any per mostrar el rebuig a la

construcció del centre de culte. Hi van participar més de 1.000 persones, segons la Policia Local. La mobilització va empènyer l'Ajuntament a fer-se enrere i Anglada, llavors pràcticament un desconegut fora de Vic, va poder lluir la seva primera victòria política.

3.1.4.2. LA CONSOLIDACIÓ DE LA XARXA EUROPEA

La relació entre Plataforma per Catalunya i els seus socis internacionals sempre va anar molt lligada a la repercussió mediàtica i a l'èxit electoral que Anglada anava cultivant a Catalunya. En aquest sentit, la victòria a les eleccions municipals de 2007 va suposar un autèntic revulsiu per a la formació xenòfoba, que va irrompre amb molta força en el panorama polític nacional.

Tot i que PxC ja havia mostrar els primers indicis del seu potencial electoral en les municipals del 2003, quan es va convertir en la segona força a Vic i va obtenir representació en ajuntaments tan importants significatius com el de Manresa o Tàrrrega, no va ser fins a les eleccions locals celebrades quatre anys més tard que els mitjans i la resta de formacions polítiques van començar a comprendre la capacitat de mobilització de PxC.

Tots els diaris nacionals editats a Catalunya es van fer ressò del creixement electoral del partit. *La Vanguardia* dedicava l'endemà de les eleccions una pàgina sencera a analitzar el fenomen de PxC i posava el focus en el tracte a la immigració que pregonava Anglada. Altres mitjans internacionals, sobretot francesos, britànics i austríacs (més sensibilitzats i interessats en la irrupció de formacions xenòfobes) van visitar Vic per parlar amb Josep Anglada¹. La creixent preocupació interna sumada a la projecció internacional que començava a agafar PxC,

LA VANGUARDIA | 29 de MAIG del 2007 | VIVIR | 6 | MÀGICA, 29 MAIG 2007

Municipales 2007

El miedo a la inmigración logra notables réditos electorales

Una discusión entre vecinos de Badalona por los problemas de la inmigración. A la derecha, Josep Anglada

Una discusión entre vecinos de Badalona por los problemas de la inmigración. A la derecha, Josep Anglada

El PP logra unos resultados históricos en Badalona y la Plataforma per Catalunya de Anglada obtiene un apoyo respaldado en Vic y El Vendrell

El lamento de SOS Racisme

El avance electoral de Plataforma per Catalunya ha provocado la reacción de SOS Racisme. La ONR señala que en estas elecciones municipales se ha producido el primer caso de un partido de extrema derecha en el gobierno de un ayuntamiento catalán. En opinión de SOS Racisme, esta situación se da por "el desconocimiento social" en dichos municipios respecto a los principios de tradición democrática. Asimismo, la entidad considera que el avance xenofóbico se fundamenta en la falta de "democracia y participación" que ha estado en la recién acabada campaña electoral.

El lamento de SOS Racisme se enmarca en la oferta electoral socialista a los electores de estos municipios, donde se anuncian de cara a las elecciones generales "SOS Racisme cambia el silencio de las últimas legislaturas".

¹ Destaquen les entrevistes que alguns mitjans van fer sobre la ciutat de Vic, PxC i el fenomen migratori a Catalunya. En són exemple la visita de la BBC britànica, que va entrevistar membres de la PxC, líder inclòs, però també l'alcalde Josep Maria Vila d'Abadal, o de la televisió pública austríaca, que va entrevistar Anglada. *Le Figaro* també va conversar amb el líder xenòfob en una entrevista publicada el mateix 2007 al seu magazine setmanal.

van despertar l'interès de formacions contràries a la immigració de tot el continent i van assegurar una cadira a Anglada en les trobades que celebraven regularment els líders d'aquestes forces polítiques. Així, el 10 de novembre del 2007, cinc mesos després de les eleccions municipals, Anglada va viatjar fins a França, a la Borgonya, on es celebrava la Convenció Identitària Europea.

El diari *L'Yllione*, un dels més importants de la regió, no va ni tan sols esmentar la trobada, però sí que ho va fer el diari digital *Osona.com*:

***OSONA.COM, 08/11/2007; PxC ASSISTEIX A FRANÇA A UNA CONVENCIO QUE
PROMOU LES IDENTITATS DELS TERRITORIS***

*Vic.-Una delegació de **Plataforma per Catalunya (PxC)**, encapçalada pel seu president i regidor de l'Ajuntament de Vic, **Josep Anglada**, es desplaçarà aquest cap de setmana (10 i 11 de novembre) a la regió francesa de Borgonya per assistir a la Convenció Identitària.*

Aquest trobada té per objectiu la promoció i la defensa de les identitats dels territoris, ja siguin regionals, franceses o europees.

*L'acte comptarà amb la presència de delegacions de nou partits d'Europa, entre els quals hi haurà formacions com **la Lega Nord d'Itàlia** o el **Vlaams Velang de Flandes**.*

L'escrit es basava en una nota de premsa que Plataforma per Catalunya va enviar a diversos mitjans:

*Una delegació de **Plataforma per Catalunya (PxC)** encapçalada pel president **Anglada** es desplaçarà a la regió francesa de Borgonya amb motiu de la celebració d'un encontre de partits identitaris d'arreu d'Europa.*

*L'acte, que comptarà amb la presència de delegacions de nou partits d'Europa, entre els quals hi haurà formacions de la talla de **la Lega Nord d'Itàlia** o el **Vlaams Belang de***

Flandes, aplegarà formacions polítiques amb un denominador comú en el seu ideari: "la defensa de la identitat pròpia dels diferents territoris als que representen des d'una vocació europeista".

"Respondre al desafiament islàmic" i "Un sostre per a les nostres famílies, una educació per als nostres infants" són alguns dels títols dels temes que s'abordaran al llarg dels dos dies que durarà la trobada.

Vic, 08 de novembre de 2007

PxC posava en valor en el seu comunicat la presència de dues formacions polítiques identitàries que, fins ara, no havíem tingut la oportunitat d'assenyalar: la Lega Nord (Lliga Nord, en català) i el Vlaams Velang (Interès Neerlandès). El primer, és una formació política italiana partidària del federalisme. Entre els seus objectius polítics, planteja la secessió de la regió nord d'Itàlia, la que componen el Piemont i la Toscana (que els ideòlegs del partit identifiquen com la Padània). Un discurs de perfil independentista que els allunya dels postulats d'una PxC clarament contrària al nacionalisme al sobiranisme. Ara bé, sí que coincidien plenament en el rebuig a la immigració il·legal i a la multiculturalitat. El seu secretari general, Umberto Bossi, comparteix amb Anglada el perfil d'un líder fort, poc partidari de la democràcia interna.

Això sí: tot i la duresa del seu discurs, la Lliga Nord ha fet gala d'un gran pragmatisme i ha obtingut importants resultats –que ha sabut rendibilitzar políticament– des de la seva fundació, l'any 1991. Al llarg de la primera dècada de vida, la formació identitària va aconseguir irrompre i consolidar-se en el panorama polític de la Padània de la mà de la Forza Italia de Silvio Berlusconi. El 1994, l'aliança entre els dos partits es va traduir en 180 diputats en diverses cambres regionals. El 2005, va obtenir un 5'6% dels vots a les eleccions territorials, una fortalesa que acabaria de fer-se evident en les legislatives del 2008: va obtenir un 8'5% dels sufragis (més de tres milions de paperetes).

L'altre gran partit en el qual feia referència el comunicat era el Vlaams Belang flamenc. Com la Lliga Nord, combina el discurs independentista amb el relat anti-immigració propi de l'extrema-dreta europea. La coexistència de formacions sobiranistes amb d'altres de centralistes és una constant entre els partits xenòfobs europeus: el Vlaams Belang i la Lliga Nord comparteixen espai amb el Front Nacional, partidari d'eliminar les regions a França, per exemple. En el cas de la formació flamenca, l'ideari és similar al dels seus col·legues italians. Es defineix com a republicà (Bèlgica és una monarquia), independentista, de dretes i defensor dels interessos dels flamencs. Aquest darrer punt agafa especial significació si es té en compte que propugna –d'una manera més o menys tàcita- la discriminació positiva dels ciutadans “autòctons” per davant dels nouvinguts en l'accés als serveis públics. També manifesten en el seu programa la voluntat d'expulsar els immigrants il·legals, els que cometin delictes o els que no aprenguin neerlandès. El Vlaams Belang té el seu bastió a Anvers, on va obtenir el 2006 el 34% dels vots. A nivell nacional, el recorregut sempre ha estat més escàs: en les darreres eleccions generals belgues va treure 17 escons d'un total de 150.

És important conèixer els partits que formaven part d'aquesta trobada per entendre quines són les fonts ideològiques de la Plataforma per Catalunya de Josep Anglada. Els experts consultats coincideixen a definir l'ideari de PxC com a prop d'un partit populista, demagog i xenòfob, característiques que comparteix amb la resta de formacions europees, com la Lliga Nord, l'FPO, el Vlaams Belang o el Front Nacional. De fet, les similituds arriben fins a tal punt que el lema del Vlaams Belang és *Eigen volk eerst* (*Primer, el propi poble*), pràcticament calcat al que Anglada va utilitzar per els comicis del 2007 i que encara avui és l'eslògan de les seves campanyes: “Primer els de casa”.

En la Convenció Identitària Europea del 2007 Anglada va fer contactes amb els líders d'aquests partits i hi va trobar suports. A la dreta del text hi adjuntem una de les poques imatges que van transcendir de la trobada (cedida per Josep Maria Reniu). Es pot

Anglada i Dewlnter, del Vlaams Belang, brinden en la seva trobada en el marc de la Convenció

veure com el líder de Plataforma per Catalunya brinda amb Filip Dewlnter, president del Vlaams Belang.

En el marc de la convenció també va tenir la oportunitat de reunir-se amb altres líders de formacions ultradretanes del continent com l'FPO austríac. La reunió informal d'Anglada, Dewlnter i Harald Vilimsky, president del partit austríac després de la mort de Haider en un accident de trànsit, era d'una gran significació i en va quedar constància amb la imatge adjunta.

Vilimsky, Dewlnter i Anglada en una trobada informal a l'hotel de Borgonya on es va celebrar la convenció. Identitària Europea.

En la història de PxC, i en l'anàlisi d'aquest partit, aquestes trobades eren d'una rellevància cabdal, perquè suposaven la seva acceptació definitiva en el marc polític europeu. Aquest tipus de reconeixement suposava el pas de la pubertat a l'edat adulta per a un partit que, fins llavors, havia viscut a mig camí entre la ignorància i el menyspreu a Catalunya. PxC quedava homologat com a formació política seriosa i deixava que l'èxit de partits com l'FPO, el Vlaams Belang o la Lliga Nord (consolidats a les seves regions i/o països) els marqués el camí a seguir.

De tot aquest seguit de trobades en va sorgir la idea d'elaborar una candidatura unitària per presentar-se a les eleccions europees del juny del 2009. Un any abans, l'abril del 2008, la diputada flamenca pel Vlaams Belang, Hilde de Lobel, es va entrevistar a Barcelona amb Anglada per configurar la llista. L'FPO s'acabaria sumant a una iniciativa que, segons l'estudi del Departament de Ciències Polítiques de la Universitat de Barcelona *I'm the party: Josep Anglada.*, acabaria fracassant: *"La candidatura tenia com a nexa comú i eix de campanya l'oposició a la immigració musulmana i a l'Islam. Tot i que la candidatura no es va arribar a realitzar, les relacions amb les formacions que l'havien de formar han continuat i s'han intensificat".*

La intensificació d'aquests contactes es va veure reflectit en l'assistència d'aquestes forces polítiques en el quart congrés de la formació que es va celebrar a Vic sota el lema "Avancem junts". Una frase prou suggerent del que volia PxC i que va quedar palès durant la reunió: presentar-se a les eleccions del Parlament de Catalunya de cara al 2010. Sota l'atenta mirada de membres del Vlaams Belang i de la Lliga Nord desplaçats fins a Vic, Anglada va ser elegit candidat als comicis autonòmics. També en aquest congrés, PxC va acabar d'alimentar el seu *corpus* ideològic amb una bateria de ponències relacionades amb les "problemàtiques" associades amb la immigració i l'islam. Segons el mateix Anglada, els representants de les formacions ultradretanes europees que van participar al congrés van tenir un paper determinant en l'enfocament que van seguir aquest seguit de ponències.

Imatge corresponent a la trobada al parlament belga entre Markus Beisicht (esquerra) i Josep Anglada (segon per la dreta)

Arran d'aquesta col·laboració, els lligams amb el Vlaams Belang es van estrènyer encara més i Josep Anglada va ser convidat a un col·loqui preelectoral d'aquest partit a Brussel·les el 2009. En la visita a la capital belga, el líder de la PxC va visitar l'ajuntament d'Anvers -governat pel Vlaams Belang- i el parlament nacional, en una reunió-col·loqui que Anglada va aprofitar per entrevistar-se amb Markus Beisicht, líder del partit alemany d'extrema-dreta Pro-Klön. En la trobada, Beisicht va fer arribar una invitació al polític català perquè participés a un congrés "antiislamització" que tindria lloc a Colònia el mes següent.

3.1.4.3. LA FORÇA DE LES CONNEXIONS

Plataforma per Catalunya va sortir clarament reforçada de la bateria de trobades que van seguir l'èxit electoral del 2007. Els suports explícits de la resta de formacions ultradretanes i l'admissió del partit al club europeu identitari van reforçar el lideratge d'Anglada, el van legimitar a nivell intern i, sobretot, van dotar d'un múscul ideològic més potent PxC. A més, van començar a dissipar la idea que fins llavors havien

defensat els partits polítics tradicionals sobre la base que Plataforma era un globus momentani que es desinflaria ràpidament.

Les estretes relacions que Anglada va teixir amb la resta de formacions de l'extrema-dreta europea –algunes, val a dir, molt residuals- demostren que el fenomen polític que representa PxC no es pot subscriure només a Catalunya i palesen la dimensió europea que ha assolit el discurs xenòfob. Unes evidències que ens refermen en la necessitat d'abordar l'anàlisi de PxC des d'una òptica global, entenent que l'observació de l'evolució del seu projecte polític ens permet, en part, estudiar un fenomen molt més complex i ampli. Es tracta, a més, d'una realitat que, tot i la regressió de PxC i el moviment polític construït entorn de la figura d'Anglada, continua avançant, tal i com demostren els resultats de Wilders a Holanda, Le Pen a França o de Norber Hofer (FPO) en les presidencials austríaques del 2016.

3.2. TRACTAMENT DELS PARTITS ALS MITJANS

3.2.1. EL 9 NOU

EL 9 NOU és el mitjà amb més difusió i repercussió a la comarca d'Osona i, concretament, a la ciutat de Vic. Analitzar aquest diari suposa analitzar pràcticament totes les notícies relacionades amb la temàtica que estem investigant en aquest projecte, ja que qualsevol notícia, fet o esdeveniment que afecti, directa o indirectament, a la comarca i a Vic en aquest sentit sortirà publicada en aquest mitjà abans que en qualsevol altre de tirada catalana o espanyola. A més, EL 9 NOU es caracteritza per haver cobert tota la trajectòria del fet xenòfob a Vic i dels partits més destacats, especialment de Plataforma per Catalunya i Plataforma Vigatana.

Durant els primers anys de creixement polític de Plataforma per Catalunya, el mitjà va ser especialment crític amb la formació. De fet, l'historiador Xavier Tornafoch assegura a una entrevista concedida a J. de Planell, autor de "Plataforma per Catalunya" (2013), que "l'auge d'un partit que es considerava a si mateix populista i que feia un discurs gairebé xenòfob va fer despertar la premsa vigatana, especialment

EL 9 NOU". Tot i això, el mateix Tornafoch considera que "els mitjans de comunicació van fer un flac favor a Vic intentant contenir Anglada. Van voler destruir-lo i, intentant-ho, només van aconseguir donar-li protagonisme i treure'l en portada contínuament, fent-li una publicitat que ell buscava". Segons el mateix historiador, Anglada va manifestar en privat en més d'una ocasió que per a ell era important que parlessin del seu partit "tant si és per bé com per dolent, però que en parlin". I els mitjans, conscient o inconscientment, ho van fer. Aquest protagonisme mediàtic va ser un dels factors pels quals el partit va créixer i va passar de ser una formació amb aspiracions limitades a la mateixa ciutat de Vic, a projectar-se a altres municipis de la comarca d'Osona.

Un clar exemple del tractament mediàtic del partit per part de EL 9 NOU el trobem l'any 2002, quan, com hem explicat anteriorment, a Premià de Mar el govern socialista havia autoritzat la construcció d'una mesquita, però PxC, encara sense representació institucional, va oposar-se a aquesta construcció i va convocar una manifestació. La construcció de la mesquita s'acabaria anul·lant. Aquesta manifestació va ser el primer èxit de Plataforma per Catalunya.

Al conèixer la notícia, la campanya en contra de Josep Anglada es va intensificar, però també el seu protagonisme mediàtic. Sense anar més lluny, el Canal 9 de València li va fer una entrevista tot just una setmana després de la manifestació de Premià. Després de la conversa en directe, els periodistes valencians van enregistrar amb una càmera oculta paraules en què Anglada afirmava fer "populisme" i "aprofitar-se de polèmiques com les de Premià de Mar per fer campanya gratuïtament". En les mateixes declaracions afirmava, també, dur l'àliga (franquista) dins del cor i fer-se passar per demòcrata "perquè és el que toca". Els diaris comarcals, com EL 9 NOU, es van fer ràpidament ressò de la notícia, aprofitant que Anglada havia intentat repetidament desfer-se del seu passat polític vinculat a l'extrema dreta. Per Tornafoch, el diari osonenc es va tornar a equivocar "perquè es va donar protagonisme al personatge. Acabava de tenir èxit en una concentració i, mesos abans que convoqui el congrés del partit, està en portada de tots els mitjans. Còctel perfecte per donar expectatives a una formació que no està representada en cap institució des d'on tingui un altaveu".

Un any més tard, el 2 d'octubre del 2003, EL 9 NOU publicava una notícia informant sobre la denúncia que PxC havia fet contra un noi d'origen magrebí per agredir, suposadament, una noia a Manlleu. Amb això, Plataforma intentava mostrar als seus possibles electors que actuaria determinadament contra aquests col·lectius alhora que els criminalitzava posant-los denúncies i ajudant a formar una imatge de criminalitat, delinqüència i perillositat en el seu entorn. El tractament del mitjà al partit i les nombroses editorials crítiques amb la formació, li van donar encara més ales i més incidència en el debat polític vigatà i osonenc.

De fet, poc després d'aquests esdeveniments, el partit es va reunir en congrés i va aprovar el full de ruta per presentar-se a les eleccions municipals de l'any 2003, on va obtenir el 7'5% dels vots a Vic. Un resultat que, sense dubte va arribar molt marcat i que, en certa manera, és degut a l'*agenda setting* d'EL 9 NOU, on cada vegada eren més habituals els editorials i els articles d'opinió que perseguien l'objectiu de desprestigiar la formació.

Tot i això, els mesos previs a la presentació de les llistes van estar plens d'incògnites. A Vic, Anglada va presentar els noms dels que l'acompanyarien en la seva candidatura pocs mesos abans d'unes eleccions municipals que es van celebrar el 25 de maig. El líder del partit deia, en un article publicat a EL 9 NOU (que va ser esborrat del web del mitjà), que per ell col·locar una dona entre els primers llocs era una "obsessió". Un discurs amb un punt feminista que buscava demostrar que era una persona oberta, que havia oblidat el seu passat relacionat amb partits franquistes molt conservadors. Amb això, PxC buscava una encara més gran expansió, aprofitant la tirada mediàtica per introduir noves polítiques i qüestions que el feien ser notícia constantment.

Les següents eleccions municipals, les del 2007, van arribar en un moment de canvis polítics molt importants a Catalunya i a Espanya: al govern central hi governava el PSOE de Zapatero, mentre que a la Generalitat ho feia el Tripartit. Plataforma per Catalunya, per la seva banda, va arribar als comicis en un bon moment, després dels resultats del 2003 i com a partit abanderat de la defensa dels interessos dels ciutadans. Els temes de la campanya, a més, es van focalitzar en la immigració, el cavall de batalla dels ultradretans. Així com al 2003 el problema migratori era

quelcom que afectava als ciutadans entre moltes altres coses, al 2007 era el tema central del debat. Tot això, evidentment, quedava recollit a l'*agenda setting* d'EL 9 NOU d'aquell moment. D'aquesta manera, el partit va anar creixent i fent-se fort gràcies a les publicacions de diaris com EL 9 NOU, ja que, com deia Tronafoch, a PxC li interessava estar el màxim de temps possible a l'esfera mediàtica, tant si se'n parlava bé o malament d'ells.

Amb això, seguint el mateix esquema, el partit va arribar a les eleccions del 2011, on els resultats van ser els millors de la formació: a l'Ajuntament de Vic, Plataforma per Catalunya va aconseguir 5 regidors, amb quasi el 20% dels vots dels vigatans. Després d'aquest auge, nombrosos grups antifeixistes i a favor dels col·lectius immigrants van començar a promoure accions en contra Anglada i Plataforma per Catalunya, quelcom que també apareixia en primera pàgina del bisetmanal vigatà i que donava, de nou, el protagonisme i la tirada mediàtica que tan necessitava la formació d'Anglada per seguir creixent i per mantenir-se en l'ordre del dia de l'*agenda setting* vigatana. Així doncs, amb els bons resultats i la tirada mediàtica, Plataforma anava rebent cada vegada més suports i l'adhesió de nous simpatitzants.

Després d'això, però, entre els anys 2013 i 2014 la bombolla va esclatar. Els mals entesos i les diferències dins el partit van fer que poc a poc Plataforma per Catalunya comences a entrar en declivi. Les batalles, conflictes i discussions eren recollides a EL 9 NOU i el descrèdit i la crítica constant van deixar pas a unes notícies que parlaven per elles soles. El conflicte entre Josep Anglada i Joan Carles Fuentes, que va arribar fins als tribunals, va quedar completament recollit a EL 9 NOU com es pot comprovar als diversos articles publicats l'any 2014 dels que en destaquen "*PxC formalitza l'expulsió d'Anglada del partit*", "*La nova direcció de PxC demana a Josep Anglada que deixi de fer el ridícul*" i "*Ara Josep Anglada denuncia dos membres de PxC per intentar matar-lo*" (EL 9 NOU, 2014).

Amb tota la situació que havia viscut el partit, EL 9 NOU ja no feia una crítica tan ferotge i dura a Plataforma per Catalunya, tot i això, evidentment, el mitjà seguia en la seva línia editorial i mantenia la seva postura quant al partit. El maig de 2015 varen arribar les eleccions que serien decisives per Plataforma i per la seva continuïtat en el

Consistori vigatà. Aquestes eleccions, però, van ser una total per la formació d'Anglada, que va passar de tenir 5 regidories l'any 2011 a només 1 el 2015 (Josep Anglada es presenta amb Plataforma Vigatana, PxC es queda fora del consistori). La mala gestió, les constants notícies per les batalles legals i les disputes internes del partit van passar factura i, el que abans havia estat el seu "aliat", EL 9 NOU (en referència a que publicava notícies relacionades amb PxC, que és el que la formació buscava per estar en l'actualitat mediàtica de Vic), havia aconseguit que totes aquelles notícies que donessin mala fama a la formació poguessin arribar als vigatans. Tant és així que, amb notícies com *"El nou portaveu de PxC a Vic acusa Anglada de retirar 32.000 euros del compte corrent del grup a última hora"* o *"Dos regidors de PxC a Vic demanen dues multes de 150 euros per a Josep Anglada"*, el mitjà vigatà, poc a poc, va aconseguir que Josep Anglada, Plataforma per Catalunya i Plataforma Vigatana estiguessin a l'ordre del dia, però que enlloc d'augmentar la seva popularitat i el seu vot, els simpatitzants i electors van començar a optar per altres formacions que semblaven menys exposades a les disputes i els problemes interns, tot això en un moment social i polític de crisi econòmica que requeria que els polítics governessin i impulsessin mesures per superar-la (EL 9 NOU, 2014).

Durant el primer tram d'aquest mandat municipal, la presència mediàtica d'Anglada ha minvat considerablement i no ha aconseguit sortir de la irrellevància, excepte en alguns temes concrets com ara la vianalització de l'Eixample Morató. En aquest sentit, és important destacar que Anglada ha hagut de renunciar pràcticament del tot a explotar discurs xenòfob, ja que mitjans com EL 9 NOU només s'han fet ressò del seu posicionament en els principals assumptes que s'han debatut durant els plens municipals. Anglada, per tant, ha perdut la capacitat de situar la immigració al centre del debat.

Com hem pogut veure, l'auge, la vida i la davallada de Plataforma per Catalunya ha estat molt influenciada pel tractament mediàtic, sobretot per part d'EL 9 NOU. D'exemples de situacions i notícies que han provocat una repuntada del partit en les enquestes i les eleccions n'hi ha molt, tot i això, moltes de les peces que recullen aquests casos s'han perdut o no han estat publicades al web del principal diari vigatà, segurament per problemes amb l'espai de la memòria dels servidors o pel redisseny

que va patir el web anys enrere. Tot i això, amb l'anàlisi d'aquest diari hem pogut comprovar i certificar que la majoria dels partits deuen els seus resultats i la seva trajectòria política a les notícies, articles i peces que publiquen els mitjans i, en el cas de Plataforma per Catalunya, aquest supòsit és encara més evident i transcendental (*EL 9 NOU*, 2015).

Pel que fa a la resta de partits (Som Catalans), *EL 9 NOU* ha mencionat i tractat en algunes ocasions la formació. Tot i que només han estat notícies sobre la seva formació i altres tipus d'articles que, a priori, no semblen tenir incidència en els resultats electorals, de fet no tenen cap representació a l'Ajuntament vigatà.

3.2.2. OSONA.COM

L'any 2007 el diari publicava les primers notícies en relació a la llista de PxC que es presentaria a les eleccions municipals del mateix any. Amb dues notícies, *Osona.com* cobria la presentació del grup municipal a unes noves eleccions. En cap moment el mitjà incorporava l'adjectiu feixista o xenòfob als articles, una pràctica habitual que agafaria força més endavant. El mitjà, poc abans de les eleccions, començava a fer-se ressò de les declaracions de diferents partits i entitats que titllaven el partit de feixista i xenòfob. Titulars com "*Burgaya demana que ningú no escolti els plantejaments feixistes a Vic*" (*Osona.com*, 21 març 2007) o "*Càritas, Veus Diverses, UGT i CCOO acusen la PxC de fer campanya racista i xenòfoba*" (*Osona.com*, 22 maig 2007), feien referència directa al discurs polític del partit liderat per Josep Anglada. El partit en aquests moments ja havia estat involucrat en algunes demandes i petits conflictes que aprofitaven les entitats i rivals polítics per fer campanya en contra del partit xenòfob. Aquesta campanya però es feia a petits nivells, i *Osona.com* es va fer ressò sobre el tractament dels mitjans i dels líders polítics nacionals respecte el partit de PxC. Un cop celebrats el comicis locals, el diari digital confirmava que a nivell polític nacional es restava importància al partit de Josep Anglada tot i haver entrat en alguns ajuntaments de Catalunya i haver aconseguit fins a quatre regidors a Vic: "*Els líders nacionals aïllen la PxC d'Anglada i li treuen importància*" (*Osona.com*, 29 maig 2007). En canvi, el diari si que destacava que els mitjans nacionals s'havien fet ressò de la

pujada de PxC a Vic: *“Els mitjans nacionals destaquen la irrupció de la PxC i la CUP a Vic”* (Osona.com, 28 maig 2007).

Després de la pujada de Plataforma per Catalunya l'any 2007, els següents dos anys alguns periodistes analitzarien el partit polític i el discurs del seu líder. El gener del 2008, el mitjà es feia ressò de la publicació del llibre *Tota la veritat sobre Plataforma per Catalunya (PxC). L'ultradretà Josep Anglada al descobert* (Osona.com, 21 gener 2008), un estudi elaborat pels periodistes Miquel Erra i Joan Serra. Més endavant, al mes de febrer, el mitjà citava als lectors a la presentació del llibre a la llibreria La Tralla de Vic: *“Miquel Erra i Joan Serra presenten a Vic el seu llibre sobre Josep Anglada i PxC”* (Osona.com, 28 febrer 2008).

En aquest mateix any el partit que governava a la ciutat, Convergència i Unió, amb Josep Maria Vila d'Abadal com alcalde, es trobaria amb un seguit de polèmiques arrel d'unes publicacions al diari digital. Osona.com publicava una notícia amb aquest titular *“Vila d'Abadal: «PxC pot captar vot en temps de crisi. Els veig al Parlament»”* (Osona.com, 12 desembre 2008), una notícia que feia referència a una entrevista a l'alcalde vigatà que es publicaria al diari Avui. Les crítiques cap a l'alcalde van arribar per una part de la ciutadania que criticaven la publicitat que havia donat a nivell nacional a Josep Anglada amb aquestes declaracions. CiU també es sumava a altres polèmiques com el 'no' que va fer en un ple l'any 2008 sobre la retirada de vestigis franquistes a la ciutat vigatana. Aquest 'no' amb el suport de PxC va tombar la moció presentada per la CUP. Així ho titulava Osona.com: *“CiU i PxC tomben una moció per retirar els vestigis franquistes que queden a Vic”* (Osona.com, 1 desembre 2008).

L'any 2010, un any abans de les eleccions municipals del 2011 i any de les eleccions autonòmiques, el diari digital va mantenir la mitjana de notícies publicades referents a Josep Anglada i PxC en comparació amb els últims anys.. La dinàmica sobre el tractament de les notícies va començar a patir un canvi important. El partit xenòfob semblava que no havia perdut força respecte les anteriors eleccions, sinó tot el contrari. El diari digital publicava una notícia referent a la possibilitat de vot de cara a les eleccions al Parlament de Catalunya del 2010: *“Un de cada quatre catalans està disposat a votar un partit xenòfob”* (Osona.com, 25 març 2010). Les alertes es

començaven a activar i per aquest motiu van començar a mobilitzar-se diferents entitats. *Osona.com* dedica al llarg de l'any diferents notícies sobre aquestes mobilitzacions. Notícies com: *"La Coordinadora Antifeixista d'Osona neix tot assenyalant Vic"* (*Osona.com*, 5 de maig 2010) o *"Neix a Vic un col·lectiu contra el feixisme i el racisme"* (*Osona.com*, 15 novembre 2010) dediquen un espai a la lluita contra l'auge de Plataforma per Catalunya. Tot i això, el diari digital no amaga la realitat del moment i exposa que, tot i la lluita constant per part de les entitats, la ciutadania no respon. *"La protesta contra el racisme a Vic compta amb un suport local molt minse"* (*Osona.com*, 28 maig 2010) és un dels titulars que publicava el mitjà referents a una de les concentracions que es van fer contra la xenofòbia i el racisme al consistori vigatà.

Les eleccions municipals del 2011 van aportar els millors resultats per Plataforma per Catalunya de Josep Anglada. Des d'*Osona.com*, l'any 2011 es van publicar una seixantena de notícies sobre la xenofòbia i el partit de PxC. Va ser l'any on el partit va acaparar més ressò mediàtic dins el mitjà. El tractament de la informació va ser el més dur que havia patit fins llavors el partit d'Anglada, sobretot a causa de la figura de Josep Maria Vila d'Abadal. Titulars com *"Vila d'Abadal: «Després de les eleccions parlaré amb tots menys amb un»"* (*Osona.com*, 11 març 2011) o *"Vila d'Abadal acusa Anglada de ser «un càncer que busca la confrontació social»"* (*Osona.com*, 14 maig 2011), demostraven la confrontació entre la major força de l'oposició del moment i l'equip de govern. Aquest dos titulars, si els comparem amb els exposats l'any 2008, demostren el canvi de to que va prendre CiU respecte Plataforma per Catalunya i el seu líder. Altres titulars directes com *"Josep Anglada: «Si sóc alcalde, els immigrants de Vic marxaran sols»"* (*Osona.com*, 10 maig 2011) comencen a malbaratar la figura del líder xenòfob abans de les eleccions. Un cop que aquestes ja s'havien celebrat, Plataforma va aconseguir la màxima representació de la seva història al consistori vigatà amb 5 regidors. El grup polític també s'havia presentat a molts altres pobles de Catalunya, però sobretot a nivell d'Osona havia aconseguit bons resultats. El mitjà digital va decidir fer una enquesta després dels resultats i va resoldre que el vot a PxC es tractava d'un "vot de càstig": *"El vot de PxC és de «càstig», segons els lectors d'Osona.com"* (*Osona.com*, 15 de juny 2011).

3.2.2.1. EL TRACTAMENT DELS PARTITS XENÒFOBS PER OSONA.COM (2012-15)

L'any 2012 es situa en el segon lloc amb més notícies publicades al diari digital relacionades amb la xenofòbia, amb aproximadament una cinquantena de notícies. *Osona.com* al llarg de l'any es començava a fer ressò de les notícies que envoltaven el tema de la independència de Catalunya i començava a deixar de banda el tema de la xenofòbia que havia ocupat una gran part de les notícies del mitjà.

L'època de l'any on es van publicar més notícies sobre Plataforma per Catalunya i temes relacionats amb la xenofòbia va ser el mes de maig, quan la CUP va convocar a Vic una concentració en contra del racisme i el feixisme als Ajuntaments (26 de maig del 2012). *Osona.com* donava importància a la concentració i hi va dedicar diverses notícies: *"Una vintena d'entitats s'adhereixen a la manifestació de Vic contra el racisme"*, (*Osona.com*, 15 de maig 2012) *"Les entitats adherides al 26-M marquen múscul"* (*Osona.com*, 24 de maig 2012) o *"La manifestació a Vic reuneix un miler de persones d'arreu del país"* (*Osona.com*, 26 de maig 2011). El mitjà digital dóna més importància a aquesta concentració i a tot el que l'envolta que en ocasions anteriors, com hem vist per exemple l'any 2010. Al mateix temps, el mitjà exposa les posicions que van prendre els partits del govern (CiU i ERC) sobre aquesta manifestació i en dedica diferents notícies per explicar els diferents mètodes per combatre la xenofòbia i millorar la cohesió social que volen aplicar els diferents partits del consistori.

El tema de la xenofòbia va començar a perdre força l'any 2013, quan ja es va parlar poc de Plataforma per Catalunya. No va ser fins el febrer del 2014 que el nom de Josep Anglada i de Plataforma per Catalunya va tornar a recuperar força dins el mitjà, aquest cop com a conseqüència de la destitució de Josep Anglada de la presidència del seu propi partit: *"Plataforma destitueix Josep Anglada de la presidència del partit"* (*Osona.com*, 8 de febrer 2014). El moment més mediàtic va ser el tractament de l'expulsió d'Anglada i la regidora Marta Riera del grup municipal. El diari digital es va començar a fer ressò, fins la refundació de Plataforma Vigatana, de tota la polèmica que hi havia entorn del grup polític, tant a nivell municipal com nacional. *"La picabaralla interna a PxC continua amb més denúncies"* (*Osona.com*, 21 de març 2014), *"Una regidora de PxC demana una ordre d'allunyament per a Anglada"* (*Osona.com*, 12

de febrer 2014) o *“Anglada deixa de ser el portaveu de PxC a Vic i passa a regidor no adscrit”* (*Osona.com*, 12 de juny 2014), són algunes de la quarantena de notícies polèmiques que van omplir el diari digital.

Finalment, l'any 2015 la polèmica va agafar una nova dimensió pública. Després dels últims conflictes entre Plataforma per Catalunya i Josep Anglada, es van aproximar les eleccions municipals del 24 de maig. Amb l'aclariment de les llistes que es presentarien es va començar a acabar la polèmica. A nivell electoral, el mitjà no va donar gaire importància a una Plataforma per Catalunya que s'havia sentenciat ella mateixa. Josep Anglada, al capdavant de Plataforma Vigatana, va perdre força als mitjà que es va centrar en la disputa entre CiU i ERC-SOM VIC pel consistori. L'aparició de SOM Catalans va suposar que tres partits amb el mateix discurs polític es disputessin l'entrada al consistori vigatà. El ressò mediàtic de SOM Catalans al mitjà digital va ser nul, amb només dues notícies abans que es celebressin les eleccions. Plataforma Vigatana no va arribar ni a la desena de notícies mentre que la presència al mitjà de Plataforma per Catalunya durant la campanya va ser pràcticament nul·la.

Un cop celebrades les eleccions, *Osona.com* publicava un seguit de cròniques i articles que deixaven sentenciada definitivament Plataforma per Catalunya a nivell local i comarcal. *“Plataforma per Catalunya, crònica d'una mort anunciada”* (*Osona.com*, 26 de maig 2015) o *“Les restes de PxC a Vic”* (*Osona.com*, 10 de juny 2015) són alguns dels titulars que van aparèixer pocs dies després de les eleccions.

3.2.2.2. EL TRACTAMENT DELS PARTITS XENÒFOBS PER OSONA.COM (2016)

L'any després de les eleccions municipals, el nombre de notícies referents a partits xenòfobs s'ha mantingut a la baixa. De fet, SOM Catalans ha aparegut en quatre articles, tots aquests en referència a una disputa amb UCRF durant la celebració de la Diada de Sant Jordi. *“UCRF fa desmuntar la parada de Sant Jordi a Som Catalans”* (*Osona.com*, 24 d'abril 2016) o *“Som Catalans denuncia un antifeixista pel boicot de la parada de Sant Jordi a Vic”* (*Osona.com*, 29 d'abril 2016) eren els titulars que exposaven els fets que van ocórrer entre el col·lectiu antifeixista i el partit xenòfob en una parada de San Jordi al centre de la ciutat. Finalment el cas va acabar en l'absolució

de l'antifeixista denunciats per SOM Catalans: *"L'antifeixista denunciats per SOM Catalans, absolut"* (Osona.com, 12 de maig 2016). Aquesta va ser l'última aparició del grup liderat per Ester Gallego en el mitjà digital de la comarca.

Per la seva banda, PxC va aparèixer a partir de les figures de l'ex líder Josep Anglada i de Marta Riera. Totes les notícies publicades en què sortia el nom de l'expartit d'Anglada estaven relacionades per casos judicials de l'anterior mandat. *"Arxivat el cas contra Anglada i Riera per utilitzar els comptes bancaris de PxC"* (Osona.com, 25 d'abril 2016), *"Anglada s'espolsa la responsabilitat de la propaganda racista del 2011"* (Osona.com, 11 de juliol 2016) o *"Anglada no haurà de tornar a judici per la presumpta agressió a dos joves de Vic l'abril de 2012"* (Osona.com, 5 de desembre 2016), en són alguns dels exemples.

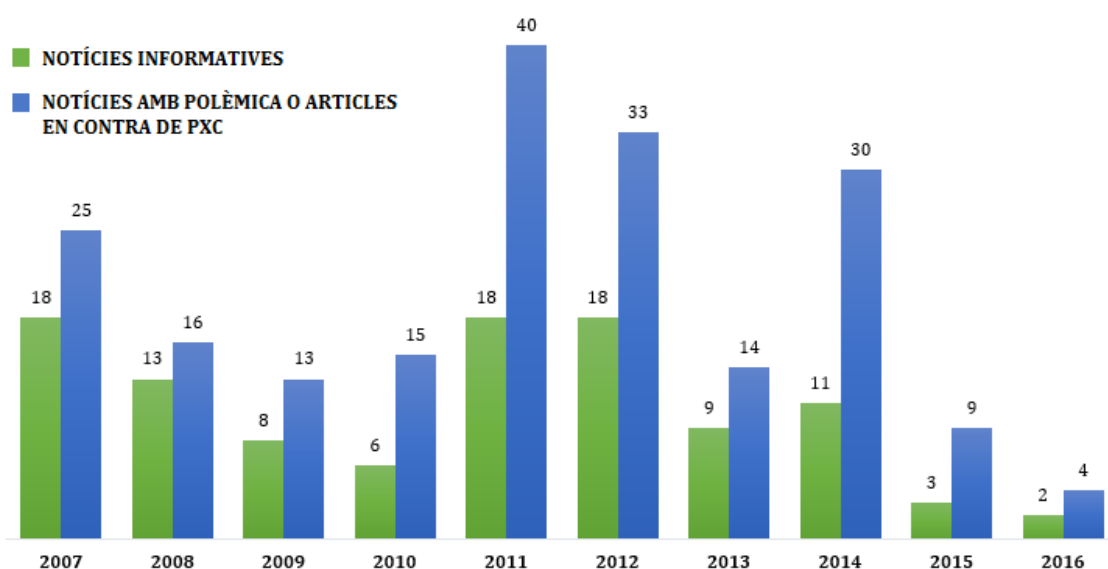
Finalment, Plataforma Vigatana –amb Anglada com a únic regidor a l'Ajuntament-, ha estat protagonista en poques ocasions. De fet, el mitjà digital ha citat el partit a partir dels resultats de les decisions d'alguns dels plens, com per exemple quan es va decidir retirar la distinció a la figura del virrei Avilés: *"Vic retirarà la distinció de vigatà il·lustre al virrei Avilés"* (Osona.com, 26 de febrer 2016). En aquest cas, Anglada va ser l'únic regidor que hi va votar en contra i el mitjà, tot i oferir informació en l'article citat, en va publicar un altre on el protagonisme requeia sobre Anglada: *"Anglada es queda sol al ple de Vic en la seva defensa del virrei Avilés"* (Osona.com, 3 de març 2016).

La informació amb més ressò publicada al mitjà digital Osona.com el 2016 va ser la denúncia d'Anglada contra el regidor de Capgirem Vic, Joan Coma Roura, acusat per un delictes d'incitació a la sedició. L'Audiència Nacional, en va arxivar el cas un any més tard, a l'abril del 2017. *"Anglada es personarà com acusació popular a la causa contra Joan Coma"* (Osona.com, 7 d'abril 2016) o *"Exregidors de Vic de tots els partits democràtics donen suport a Joan Coma"* (Osona.com, 6 d'abril 2016), són alguns dels titulars sobre la causa a Joan Coma Roura en relació amb la figura d'Anglada publicats al mitjà digital.

3.2.2.3. COMPARACIÓ GRÀFICA DEL TRACTAMENT DELS PARTITS XENÒFOBS PER OSONA.COM

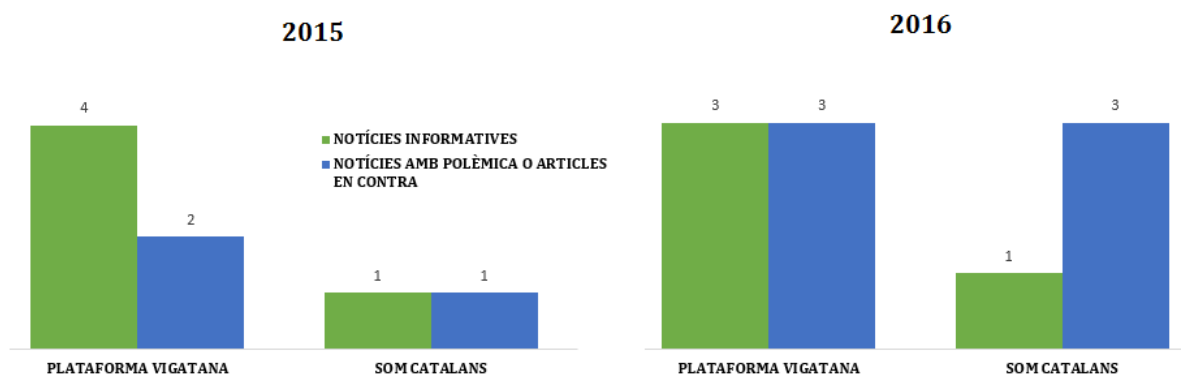
A continuació exposem sis gràfiques. La primera ens mostra el nombre de notícies que el mitjà digital ha tractat amb un discurs només informatiu o amb un discurs en contra de Plataforma per Catalunya durant el període del 2007 al 2016. En la segona i la tercera gràfica, sobre SOM Catalans i Plataforma Vigatana només podem exposar-ne a partir de l'any 2015 (any de la fundació dels partits) i de l'últim any (2016).

NOMBRE DE NOTÍCIES PUBLICADES SOBRE PLATAFORMA PER CATALUNYA A OSONA.COM (2007-2016)

Elaboració pròpia basada en dades d'Osona.com

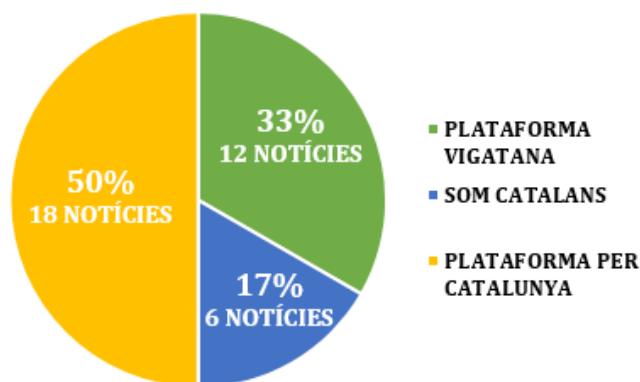
NOMBRE DE NOTÍCIES PUBLICADES SOBRE PLATAFORMA VIGATANA I SOM CATALANS A OSONA.COM (2015-2016)

Elaboració pròpia basada en dades d'Osona.com

També podem veure una comparativa entre les notícies que s'han publicat dels tres partits esmentats durant l'anàlisi en el mitjà osonenc el 2015 i el 2016.

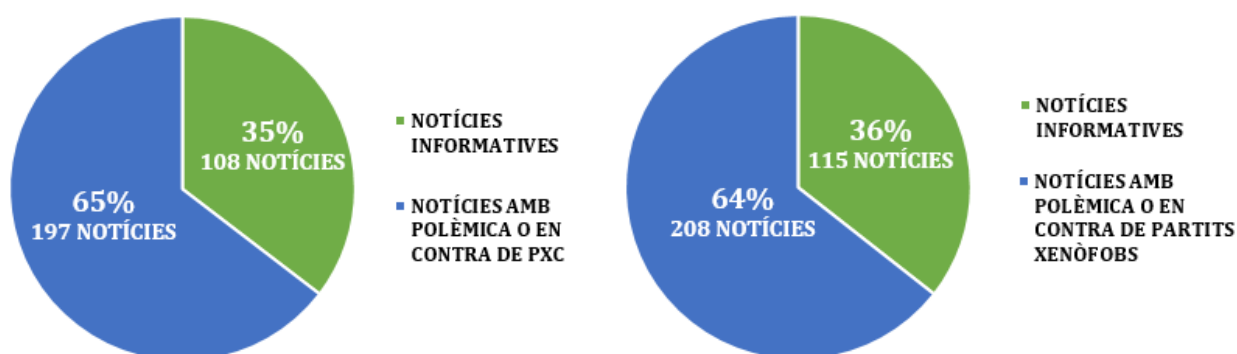
NOMBRE DE NOTÍCIES SOBRE PARTITS XENÒFOBS A OSONA.COM (2015-2016)

Elaboració pròpia basada en dades d'Osona.com

Finalment adjuntem una comparativa entre les notícies informatives i les notícies/articles contràries al grup de Plataforma per Catalunya (Gràfica 5) i al conjunt de grups xenòfobs (Gràfica 6) entre el període 2007-2016.

COMPARATIVA NOTÍCIES INFORMATIVES I EN CONTRA/POLÈMIQUES PUBLICADES A OSONA.COM (2007-2016)

Elaboració pròpia basada en dades d'Osona.com

3.3. POLÍTIQUES PÚBLIQUES PER A LA INTEGRACIÓ

La força que, progressivament, anava prenent Plataforma per Catalunya, tal i com ho reflecteix l'anàlisi dels mitjans, va encendre les alarmes a l'Ajuntament de Vic. La ciutat era el bressol del fenomen xenòfob català que estava arrelant amb més força al conjunt de Catalunya, una circumstància que posava en evidència la incapacitat del consistori de resoldre els conflictes de convivència que es poguessin derivar de l'arribada de persones immigrants. L'estigmatització de la ciutat, assenyalada com el viver de les forces extremistes, van conduir l'Ajuntament a prendre mesures per pal·liar el rebuig que el creixement de la població nouvinguda suscitava en una part de la ciutadania de Vic.

En la legislatura 2003-2007, la darrera de Jacint Codina com a alcalde i la primera de Josep Anglada com a regidor, el consistori va posar en marxa un nou projecte educatiu per garantir la inserció a la xarxa pública d'ensenyament de tots els fills d'immigrants. Un sistema pioner que es va donar a conèixer ràpidament com el *Model Vic*, tal i com explica Núria Simó en el document de l'any 2011 *L'acollida d'alumnat immigrant al sistema educatiu a Catalunya: reflexions i propostes a partir de l'anàlisi del model Vic*, de la Universitat de Barcelona. El model responia a la necessitat de trencar amb el procés de guetització que s'estava produint en dues de les 12 escoles públiques de la ciutat. Situats a la zona sud de Vic, als barris que concentren el gruix de la població nouvinguda, els dos centres havien assolit percentatges d'alumnes immigrants superiors al 90%. L'Ajuntament va decidir llavors fusionar-los en dues escoles més i començar a repartir els estudiants estrangers de manera uniforme en tots els centres públics i concertats –a través d'una bonificació pública pactada amb la Generalitat- de la capital d'Osona. La regidora d'Educació del moment, l'ara alcaldessa Anna Erra, va jugar un paper fonamental en la construcció d'aquest model, que va desembocar en l'obertura de dues noves escoles: La Sínia i la Centre. Ho recollia el periodista especialitzat en educació Ramon Vendrell en un article publicat a *El Periódico de Catalunya* l'any 2007.

Aquests dos nous equipaments van implementar un sistema alternatiu per inserir els estudiants nouvinguts que superava el tradicional model de les aules d'acollida. Es

tractava dels EBE, els Espais de Benvinguda Educativa. Els alumnes estrangers passaven en aquestes aules un terç del seu horari acadèmic per submergir-se ràpidament en l'aprenentatge de la llengua i els costums de Catalunya. Al mateix temps, però, es garantia la seva presència regular a classe, amb la resta de companys, per possibilitar la seva plena inserció a la comunitat. Canviar el model d'acollida en educació i barrejar els infants nascuts a Catalunya amb els nouvinguts va facilitar el procés d'integració dels nens i també de les seves famílies, que van entrar en contacte amb veïns de la ciutat a través d'agents de socialització tan potents com les AMPA. Per altra banda, pels mateixos vigatans aquest també va ser un exercici enriquidor, ja que els va permetre trencar amb molts dels estigmes que associaven a la immigració (Simó, 2011).

El colofó al *Model Vic* el va posar l'èxit acreditat dels resultats educatius, que desmuntava la teoria que les escoles amb alts percentatges d'alumnes estrangers eren centres amb un nivell formatiu per sota de la mitjana. Tanmateix, la implementació d'aquest nou sistema educatiu també va donar munició a Plataforma per Catalunya: el repartiment dels estudiants estrangers de manera uniforme va comportar disfuncions en el sistema de tria de les escoles i algunes famílies no van poder inscriure els seus fills al centre que desitjaven. A més, la bonificació que permetia als alumnes nouvinguts estudiar en escoles concertades va donar un nou argument a PxC per alimentar el mantra que els immigrants s'emportaven gran part de les ajudes socials.

De fet, desmuntar el discurs construït sobre la base de fal·làcies i rumors popularitzats va ser un altre dels objectius que es va marcar l'Ajuntament de Vic. Ja no el 2007, quan el fenomen de Plataforma per Catalunya havia contribuït a posar el termòmetre als carrers de Vic per conèixer si la convivència gaudia de bona salut, sinó el 2011, just després que el partit de Josep Anglada es convertís en la segona força política al consistori i refermés el seu creixement al conjunt de Catalunya. En aquest moment, l'objectiu de la resta de forces ja no era només donar resposta a les inquietuds que havia pogut manifestar una part de la ciutadania de Vic, sinó desactivar el discurs de Plataforma.

En aquest sentit, el govern format per CiU i ERC va decidir reestructurar l'organigrama municipal i crear la regidoria de Convivència i Seguretat. La nova àrea, dirigida pel republicà Joan Ballana, agrupava les polítiques de civisme, mediació i el control de la Guàrdia Urbana. De fet, el canvi en la gestió del cos policial va ser un dels elements determinants del nou pla. La Guàrdia Urbana es va convertir en una policia de proximitat: va aplegar a les seves dependències –ubicades en una nova comissaria– els serveis de civisme i convivència per tal de donar una imatge transversal que anés més enllà de la seva funció de vigilància i control, tal i com recull el document *L'extrema dreta, un fenomen europeu: Anàlisi de la presència i impacte de la nova extrema dreta a Europa i als Països Catalans*, elaborat per Helena Castellà i editat per la Fundació Irla l'any passat.

A més, es van desplegar deu agents de proximitat a diversos barris de la ciutat coordinats per un comandament especialitzat només en conflictes veïnals i de convivència. Els policies treballaven al costat de mediadors que intentaven reconduir els casos que anaven detectant. El mateix regidor Joan Ballana també actuava com a moderador en aquelles discussions que requerien algun tipus d'actuació de l'Ajuntament. L'objectiu final era visibilitzar el consistori com una eina útil al servei del ciutadà, capaç de resoldre els problemes diaris dels veïns per tal de desactivar el discurs incendiari d'Anglada i, al mateix temps, fer possible la convivència entre els vigatans, independentment del seu origen (Castellà, 2016).

Aquest nou pla es va reforçar amb una xarxa antirumors articulada entorn del projecte *Explica't*. S'adreçava a tots els ciutadans molestos amb les activitats dels seus veïns i intentava que fessin públic el seu malestar. Un cop exposat el problema, els mediadors treballaven per resoldre'l posant en contacte les dues persones implicades en el conflicte. Es buscava, en definitiva, fer surar els conflictes per poder treballar en la seva resolució i, alhora, trencar els prejudicis i estereotips relacionats amb la població immigrada que circulaven ràpidament a través del boca-orella. Es tractava, en resum, d'una bateria de noves polítiques públiques que combatien el discurs d'Anglada allà on li feia més mal: al carrer. Per fi l'Ajuntament s'adreçava directament als veïns i veïnes que sentien que només el líder de PxC alçava la veu per denunciar els problemes que ells percebien com a reals (Castellà, 2016).

4. PROJECTE PERIODÍSTIC

Com s'apuntava a l'inici, l'objectiu en última instància d'aquest treball és transportar l'exhaustiva anàlisi del fenomen del populisme en un projecte periodístic de format radiofònic.

A més, la voluntat és construir un programa de ràdio que pugui anar més enllà d'aquesta temàtica –que ens servirà per desenvolupar el programa pilot– i tingui la capacitat d'ocupar un espai setmanal dins de la graella d'una emissora amb continguts d'anàlisi i aprofundiment sobre temes d'actualitat. No es tracta de formular un noticiari, sinó un espai que abordi els temes que més debat generen entre la població sense centrar-se en el detall del dia a dia.

4.1. LA RÀDIO

La ràdio és, encara avui en dia, un dels pilars fonamentals de la comunicació al nostre país. En coexistència amb la televisió i els mitjans escrits, el format radiofònic ha aconseguit treure profit de les característiques que li són pròpies. El mitjà radiofònic és immediat i síncrona –no hi ha lapse de temps entre l'emissió i la recepció del so-, lineal –el receptor no pot emetre missatges per la ràdio, encara que se li poden facilitar altres vies de contacte-, sonor –la veu i la identitat sonora són elements claus d'una ràdio-, secundari –és a dir, que moltes vegades s'escola mentre es fan altres activitats-, fugaç –a diferència d'un llibre, l'oient no pot retrocedir a la frase anterior- i generador d'imaginació. És, de fet, el format que més facilita el contacte entre allò que s'explica i qui ho escolta: des d'un telèfon mòbil, algú es pot estar dirigint, a través de la ràdio, a milers d'oients.

4.1.1. GÈNERES PERIODÍSTICS

Dins del gran paraigua de la ràdio, els gèneres són els models de representació de la realitat que es defineixen en funció del paper que juga el narrador o emissor del missatge en relació a la realitat observada. Es poden dividir en dos grans grups: els

gèneres informatius, que tenen com a objectiu prioritari la transmissió d'informacions sobre persones, llocs, accions o esdeveniments; i els gèneres d'opinió o interpretatius, que no responen a les característiques pròpies de la informació, ja que pretenen divulgar idees i estan molt vinculats amb la creació personal.

Segons la classificació de gèneres proposada a l'obra *Genero Informativo* (Cebrián Herreros, 1992), podem distingir també entre gèneres expressius o testimonials – editorial, comentari, crítica i crònica-, gèneres referencials –notícia, reportatge, informe i documental- i gèneres de diàleg o apel·latius –entrevista, enquesta, roda de corresponsals, debat, tertúlia, taula rodona, concurs i consultori-.

Fixem-nos, concretament, en els que són de més interès pel projecte que ens ocupa:

- **Editorial:** com en premsa escrita, és un format breu que permet donar el punt de vista del programa sobre una determinada qüestió.
- **Informe:** gènere també breu que en complementa altres mitjançant dades, causes o conseqüències. Complementa la informació i ajuda a entendre-la.
- **Entrevista:** és un diàleg on hi ha un entrevistat i un entrevistador. El que es pretén amb aquest diàleg és explicar sensacions i les opinions de l'entrevistat. Pot ser de personatge (explorar qui és la persona) o de declaracions (què pensa la persona).
- **Debat:** experts amb perspectives o matisos diferents discuteixen sobre el tema que es planteja, mentre el moderador equilibra els temps de les intervencions

4.1.2. FORMATS

Un altre dels factors que cal tenir en compte a l'hora d'elaborar un producte radiofònic és el model de programa que es vol adoptar. No n'hi ha prou d'escollir els gèneres, sinó que cal donar-los una coherència global. Aquesta unitat la coneixem com a programa, que, al seu torn, forma part d'una programació: el conjunt de continguts que ofereix una emissora.

El temps i la periodicitat d'un programa de ràdio estan prèviament determinats, i els seus continguts s'ofereixen a l'audiència sota un títol i amb una certa unitat de coherència i cohesió de criteri, sempre seguint les característiques pròpies del mitjà radiofònic. A més, un programa ha de definir també per quina via se'n farà difusió, o bé per les emissores tradicionals o bé mitjançant internet.

Els programes poden ser, a grans trets, informatius o magazins. Els primers informen sobre l'actualitat més immediata, mentre que els segons exerceixen de programa contenidor amb diversitat de continguts i gèneres. En un magazín el conductor és qui dóna unitat al programa a través de la veu i el seu propi estil. Tot i la diversitat de gèneres, hi té molt pes l'entrevista i el debat, a més d'un predomini important de la veu i la música.

4.1.3. GRAELLA

La graella radiofònica d'una ràdio la conformen el conjunt de programes de la cadena, cadascun amb un nom, un públic, una durada i una periodicitat diferenciats. La graella significa un pacte entre l'emissora i l'audiència, i és de gran importància perquè garanteix seguir una planificació. A més, és la peça clau per garantir la continuïtat, és a dir que permet fidelitzar l'audiència.

En la programació hi influeixen múltiples factors, com ara el tipus d'emissora –pública o privada-, l'abast de la difusió de l'emissora, l'entorn –a qui es dirigeix, oferta existent, audiència potencial i mercat publicitari- i els recursos humans i tècnics de què disposa.

Un dels models més habituals de ràdio a Catalunya és el generalista, que ofereix una gran varietat de programes i gèneres al llarg del dia per atreure en cada moment el màxim d'oients. És una oferta que es dirigeix a tota la població (no segmenta) i s'hi poden trobar tots els gèneres periodístics (notícia, debat, crònica...). Els programes s'estructuren a través d'una graella de programació, d'acord amb el factor temps fent servir els cicles de programació i els cicles/blocs horaris. Aquest tipus de ràdio tenen uns costos molt elevats i tenen la capacitat per assumir: informar, formar i entretenir.

Al nostre país és habitual que aquest tipus de programació s'estructuri al voltant d'un magazín de matí, tarda i nit, és a dir, programes contenidors amb moltes hores en antena. Aquest tipus de programes donen llibertat i flexibilitat, perquè permeten reaccionar fàcilment a esdeveniments d'última hora.

També hi ha, però, un altre model de ràdio molt estès: el de les emissores especialitzades. Aquest model es defineix per uns continguts monotemàtics destinats a un sector específic de l'audiència. Es caracteritza per la segmentació de l'audiència i l'especialització dels continguts. La filosofia és donar a cadascú el que vol, i un dels seus punts forts és la previsibilitat. En aquest cas la programació no la marca la graella, sinó el rellotge.

L'oferta de programes s'estructura, habitualment, en cicles de programació que permeten adaptar-se als hàbits de consum de ràdio alhora que contribueixen a crear un hàbit a l'oient. Així, una ràdio no acostuma a oferir la mateixa programació per Nadal que durant l'estiu, o un dia laborable. Habitualment, els tres grans cicles són l'estiu, els dies feiners i els caps de setmana.

Pel que fa als horaris, en un dia feiner d'una ràdio generalista del nostre país se solen trobar cinc grans blocs diferenciats:

- 6h - 12/13h: magazín matinal. Inclou el prime time radiofònic (de 8 a 10 h.). S'hi inclouen informació i entreteniment.
- 12/13h - 16h: fins les 14h humor o entreteniment; de 14h-15h informatiu; de 15h-16h esports o tertúlia.
- 16h-19h: magazín de tardes (estil i registre diferent al de matí).
- 19h-1h
 - 19h: informatius generalistes i informatiu d'esports.
 - 21h-23/24h: informació amb tertúlia, reflexió, anàlisi i opinió.
 - 23/24h-1h: programes esportius.
- 1h-6h: matinada Programes que fomenten la participació repeticions de programes d'èxit.

4.1.4. AUDIÈNCIA

L'audiència és, al cap i a la fi, el destinatari final de qualsevol producte radiofònic. Per això davant de qualsevol nou projecte cal definir l'audiència a la que es vol arribar, tant aquell públic principal com el secundari.

Conèixer l'audiència és especialment important conèixer perquè, de fet, és per a qui s'està treballant tant abans del projecte com durant la temporada. Precisament per això cal tenir-la present sempre que calgui prendre decisions.

Per elaborar un bon producte de ràdio cal tenir en compte, amb tant detall com sigui possible, els següents elements:

- La rutina de l'audiència, des d'on s'escolta la ràdio i quines activitats es duen a terme paral·lelament. Hem de ser conscients de les activitats més habituals en cada moment del dia. Així, fins a les 9 del matí bona part dels oients s'estaran desplaçant fins a la feina en cotxe, mentre que entre les 9 a les 12 i de les 2 a les 5 seran oients en horari laboral, així com a partir de les 7 de la tarda es tractarà d'oients, en bona part, que ja són a casa.

- Àrees d'interès. Com més ampli és el format, més important és saber a quins continguts podem donar cabuda. Que un programa sigui de llarga durada i, per tant, pugui incloure diferents registres, no ha de voler dir en cap cas que s'hi pugui tractar qualsevol tema: l'oient té preferències i les hem de tenir en compte. Hem de ser conscients que com més especialitzada sigui la temàtica d'un programa més estarà segmentant el públic al que es dirigeix.

4.2. BENCHMARKING

4.2.1 CRITERIS PREVIS A LA TRIA DE PROGRAMES RADIOFÒNICS PER A FER L'ANÀLISI COMPARATIU: IDENTIFICACIÓ DELS ASPECTES DELS PROJECTES A AVALUAR

Abans d'analitzar els programes a partir dels quals desenvoluparem l'anàlisi comparatiu que ens ha de permetre extreure exemples de bones pràctiques dels competidors que ofereixen un servei similar al nostre, establim quins són els criteris que ens permetran seleccionar-los. Dit d'una altra manera, identifiquem quins projectes hem d'avaluar.

-Àmbit geogràfic (espai emissor/audiència): Ens permetrà delimitar el públic al qual es dirigeix el programa en qüestió. La intenció és fer una selecció, des d'un inici, de programes que es dirigeixin a un públic similar al nostre. Això ens permetrà poder fer una anàlisi de la competència més propera, sense la necessitat de buscar competidors en altres àmbits que no ens repercuteixen i que no podem comprendre.

-Contingut informatiu: Observació dels diferents continguts que ofereix cada programa per poder observar la manera com es tracta la informació i si, tan aquesta com els continguts, s'adeqüen al públic al qual es dirigeix. El contingut ens permetrà veure de quina manera un tractament de la informació des d'una perspectiva local pot arribar a un públic més extens.

-Format del programa: Comprendre els diferents apartats o seccions en què es componen els diferents programes. Observar el tractament dels continguts i el seu ordre al llarg del desenvolupament dels diferents programes. Ens permetrà veure diferents formats per poder diferenciar-nos de la competència o adaptar-los de tal manera que s'adeqüin a l'hora de dirigir-nos al públic.

Els criteris de selecció s'han basat exclusivament en l'àmbit geogràfic que ocupa la difusió del programa (és a dir, ens limitem a observar si el programa va dirigit a un públic més reduït i d'un àmbit local, sense la difusió de continguts i informacions

generalistes). En aquesta mateixa direcció, ens centrarem en l'abast que comprenen: cercar programes d'àmbit comarcal o local. A nivell de continguts i formats ens centrarem a fer una tria de exemples diversos per poder tenir una imatge més global dels diferents programes a nivell de competència. És important destacar que els programes analitzats formen part de les graelles de les ràdios locals, emissora des d'on s'emetria el nostre programa.

4.2.2 PÚBLIC OBJECTIU

El nostre programa volem que esdevingui un espai de reflexió al voltant dels fenòmens polítics locals que ens permetran analitzar, des d'una òptica concreta, processos més complexos que es desenvolupen en esferes supramunicipals.

Per aquest motiu el nostre missatge estarà enfocat cap a un públic local i comarcal. Aquests tipus d'audiència permetrà que els temes que siguin tractats en els diferents programes puguin ser entesos des d'una perspectiva més propera i personal. Oferir això a un públic que ha estat atent al dia a dia en un context proper ajuda a entendre millor els casos que s'aniran exposant. Ens dirigim a un públic que estigui interessat en un programa que tracti problemàtiques i debats arrelats en l'àmbit municipal però que permeti enfocar-los en una visió més global. El fet de partir d'un fet noticable en l'àmbit comarcal o local i que el nostre oient -en més o menys mesura- pot conèixer, ens ajuda a la vegada poder oferir una reflexió més global dels successos.

D'altra banda, des d'una visió municipal es poden exemplificar molts fets que succeeixen a nivell global i això, a la vegada, també ens permet introduir dins del debat a una audiència a la qual li volem donar una oportunitat perquè pugui fer una reflexió sobre els temes tractats. Una audiència desinteressada perquè els fenòmens li poden resultar llunyans pot adquirir cert interès gràcies a una exemplificació d'aquests fenòmens a nivell local o comarcal.

4.2.3. LLISTAT DE PROGRAMES ANALITZATS

A. L'HORA DE LA VERITAT (EL 9 FM)

'L'hora de la veritat' és un magazín d'actualitat que s'emet a El 9 FM. El programa inclou dos informatius amb l'última hora sobre l'actualitat d'Osona i una tertúlia d'informació general amb convidats/experts de la comarca que comprenen diferents àmbits. El programa inclou altres seccions que engloben temes diversos: economia, propostes d'oci, música, cinema, en d'altres.

-Àmbit geogràfic (espai emissor/audiència): El programa s'emet des d'El 9 FM (Vic) i va adreçat a un públic comarcal osonenc.

-Contingut informatiu: El contingut tractat és d'àmbit comarcal però també n'inclou d'actualitat general. La major part del programa se centra en l'actualitat de la comarca, així com esdeveniments o altres temes d'interès exposats a partir de continguts elaborats per a un públic comarcal i local. El magazín també inclou continguts d'interès general tractats per periodistes o altres professionals/experts de diferents àmbits de la comarca: com és el cas d'editorials d'informació general produïdes pel presentador i una tertúlia de 40 minuts en què es tracten temes d'actualitat. En aquest segon cas, la intervenció de persones i experts vinculats a la comarca facilita la comprensió dels temes d'interès general: anàlisi acurada des d'una perspectiva local i més propera per a l'audiència a qui s'adreça el programa.

-Format del programa: El programa inclou dues editorials, ambdues amb una durada aproximada de dos minuts i mig. Aquestes tenen lloc en l'inici del magazín i en l'inici de la segona hora de programa. L'editorial inclou temes d'actualitat general elaborats en format d'opinió a partir de la reflexió del presentador.

El magazín es compon de diferents seccions entre les quals en destaquen dues en particular: la tertúlia i l'informatiu. La informació més actualitzada té lloc a partir de dos informatius amb tractament d'informacions esportives, polítiques, culturals, etc., exclusivament d'àmbit local/comarcal.

Per la seva banda, la tertúlia es compon a partir de tres convidats més la moderació del presentador. En el còmput global de la tertúlia s'inclou un anàlisi de l'actualitat general i un repàs de les portades del dia per oferir una visió externa de la resta de la premsa sobre els temes debatuts.

D'altra banda, el programa inclou altres seccions com l'anàlisi de l'actualitat a partir de les xarxes socials (opinions externes, curiositats, etc.) o la intervenció d'un expert o protagonista concret per analitzar diferents aspectes/notícies que es poden ampliar a partir de declaracions. Finalment, el programa s'adequa a l'actualitat comarcal fet pel qual pot provocar alguna variació d'alguns continguts: centrar-se en ampliar alguna informació o no emetre'n d'altres que resten d'interès.

-Franja horària: Franja horària de matí: de 9 a 11 hores. Dues hores de programa (20 minuts de publicitat entremig). De dilluns a divendres.

B. LA TARDA (LA XARXA)

'La tarda' és un programa emès per La Xarxa i produït col·lectivament per les emissores locals. El programa fa un recorregut per diferents punts del país explicant l'actualitat i esdeveniments destacats als diferents pobles i ciutats de Catalunya. Les diferents ràdios locals que hi participen

-Àmbit geogràfic (espai emissor/audiència): El programa s'emet conjuntament des de diferents ràdios locals –amb seu a EMUN FM Ràdio- i va adreçat a un públic d'arreu de Catalunya aportant informacions i continguts des d'una perspectiva local.

-Contingut informatiu: No va adreçat a un públic en concret (ciutat/comarca) sinó a un públic al llarg del territori però des d'una perspectiva local i propera. Les connexions des de diferents emissores locals apropen l'actualitat als diferents municipis que intervenen o són protagonistes en determinats dies per motius diversos: commemoracions, esdeveniments, fets d'interès, etc.

-Format del programa: Des d'una emissora en concret (EMUN FM Ràdio) es porta el fil conductor del programa i al llarg de les tres hores es van fent connexions al llarg de tot el territori mitjançant professionals del món de la comunicació o treballadors d'emissores locals. El programa permet englobar molts àmbits mitjançant diferents seccions: cultura, música, entrevistes, història, etc. En concret, és interessant analitzar el forma de l'entrevista. Aquest s'anomena 'Entrevista compartida' i, al llarg de 20 minuts, diferents professionals connecten des de la respectives ràdios locals amb l'emissora central per poder entrevistar un convidat en particular que anirà marcat per l'actualitat del territori: normalment un convidat d'interès local.

-Franja horària: Franja horària de tarda: de 16 a 19 hores. Tres hores de programa. De dilluns a divendres.

C. L'ENTREVISTA (LA XARXA)

'L'entrevista' és un programa que s'emet simultàniament per televisió i ràdio des de La Xarxa. Durant una hora, mitjançant una entrevista, un convidat/expert parlarà sobre temes d'actualitat relacionats amb el seu àmbit.

-Àmbit geogràfic (espai emissor/audiència): 'L'entrevista' s'emet des dels estudis de La Xarxa Televisió i paral·lelament s'emet a les ràdios locals en la franja horària del matí, després dels informatius. El programa va dirigit a un públic global arreu del territori però també s'adequa a un públic local a partir de la seva ràdio de referència.

-Contingut informatiu: El contingut va adreçat a un públic global al llarg del territori, però mantenint sempre una perspectiva local. El programa pot ser consumit per a qualsevol usuari del territori però ho pot percebre des d'una perspectiva local gràcies a la intervenció de diferents professionals d'emissores al llarg del territori. Manté una similitud amb 'L'entrevista compartida' esmentada en el punt anterior, però amb un to més seriós: en especial la primera mitja hora.

-Format del programa: La primera mitja hora, el presentador s'encarrega de dirigir l'entrevista: introdueix el convidat, fa les primeres preguntes de més interès. Un cop

arribada a la mitja hora, alguns professionals d'altres emissores (presents a l'estudi – no es fa un recorregut de connexions al llarg del territori com en el cas de 'L'entrevista compartida') aporten el seu punt de vista i poden preguntar al convidat des d'una perspectiva més local: a partir de la ciutat o poble d'on proveniu.

-Franja horària: Franja horària de matí: de 9 a 10 hores. Una hora de programa.

4.2.4. GRAELLA DE RÀDIOS LOCALS A LA COMARCA D'OSONA

Després de fer una repassada interessant a la graella de programació de les ràdios locals de la comarca d'Osona, hem pogut observar que la competència és escassa. Gran part de les ràdios locals (Ràdio Taradell, Ràdio Ona, Ràdio Vic, Ràdio Pista, etc.) emeten continguts musicals (normalment reproducció de música continuada) per omplir les hores de programació en què no disposen de connexió a continguts de La Xarxa. Cal recordar que La Xarxa adequa els seus continguts perquè puguin ser emesos en les emissores locals.

En la majoria dels casos -si les ràdios contenen algun producte propi a les seves respectives graelles- ens trobem programes dirigits per col·laboradors i amb la intervenció, normalment, de gent no professional. Els programes més freqüents són de temàtica musical –en aquest cas presentats- i en segon lloc trobem productes que tracten temes de poca actualitat i més d'entreteniment: notícies curioses, per exemple.

La informació d'actualitat que emeten les emissores locals arriba de connexions amb els informatius de La Xarxa. Ràdio Taradell i Ràdio Ona, sí que emeten breus informatius d'àmbit local. L'apartat de tertúlies és pràcticament inexistent en tots el casos, sobretot si parlem de tertúlies d'actualitat i temes d'interès general. En aquest cas en particular, la competència podia recaure amb el programa 'Els matins a Ràdio Vic' en què s'oferia una tertúlia amb temes d'interès general. Actualment però, aquest programa ja no es troba en emissió. Com a molt, la màxima competència la podríem situar des d'El 9 FM, amb el programa 'L'hora de la veritat' que s'adequa més a la nostra proposta. Cal dir que amb el projecte que es vol presentar, s'aconsegueix trencar la dinàmica de les ràdios locals del nostre entorn.

4.3. EL PROGRAMA

4.3.1. NOM DEL PROGRAMA

Nom: “El relat”

Justificació: L'Enciclopèdia Catalana defineix un relat com una “relació o narració de fets reals o imaginaris” i com a “obra narrativa en prosa, d'extensió inferior a la novel·la”. En efecte, en la definició clàssica d'aquest terme hi podem veure l'ambigüitat que el caracteritza. En la seva vessant de no-ficció, un relat pot ser una notícia extensa, sense arribar a la dimensió d'una novel·la, però amb voluntat d'estudiar a fons un tema. I en una excepció més moderna, la construcció del relat en comunicació fa referència a la capacitat d'influir en les pautes culturals i de context que acaben influint la població a l'hora de descodificar una notícia. El conjunt d'aquestes excepcions fa que la paraula ‘relat’ encaixi en el programa tal com el concebem. Des d'un punt de vista formal, es tracta d'un nom breu, inèdit fins ara en els mitjans de comunicació, i de fàcil memorització per part de l'oient.

4.2.2. IDEA

“El relat” és un magazín setmanal d'una hora de durada i emès en directe que pretén aprofundir sobre temàtiques d'actualitat que no es poden tractar prou extensament en els formats informatius diaris. El programa se centrarà cada setmana en un tema diferent i està pensat per emetre's a la comarca d'Osona. La voluntat és oferir a l'oient temàtiques d'abast global des de la mirada i l'experiència pròpia del territori. El format buscarà, per tant, explicar la realitat comarcal des d'una òptica global i la realitat global des de l'òptica comarcal.

4.2.3. ANTECEDENTS

Com es desprèn del Benchmarking elaborat durant la preparació d'aquest projecte, actualment no s'emet cap programa a la comarca d'Osona que compleixi amb aquestes característiques. Seria, per tant, un producte innovador que ompliria un buit existent

ahora que permetria ampliar el ventall d'oients potencials de l'emissora. Es tracta, també, d'un format que permet dotar l'emissora d'un senyal d'identitat propi, oferint un valor afegit a l'oient.

4.2.4. OBJECTIUS

El programa pretén trencar amb els esquemes actuals de la ràdio osonenca, molt centrada en l'estricta actualitat del dia a dia, i aportar una nova mirada que busqui anar més enllà. L'objectiu és posar el focus sobre temes que els últims esdeveniments hagin situat damunt la taula, i oferir alguns elements d'anàlisi que permetin a l'oient construir-se la seva pròpia opinió. A més, el programa busca explicar les casuístiques pròpies de la comarca d'Osona i, per tant, aportar arguments que difícilment es puguin debatre més enllà de les fronteres comarcals.

4.2.5. PÚBLIC OBJECTIU I AUDIÈNCIA

El programa es dirigeix a l'audiència osonenca interessada per l'actualitat política i social, tan global com comarcal. El fet que cada setmana es dediqui a un tema diferent permetrà fidelitzar el públic, perquè sempre s'oferiran continguts nous, alhora que ajudarà a captar el públic específic interessat per la temàtica concreta que es tracti cada setmana. En qualsevol cas, el detall del públic i l'audiència que busca "El relat" es pot consultar àmpliament a l'estudi de benchmarking que s'ha fet, entre altres, amb aquesta finalitat.

4.2.6. CONTINGUTS

A "El relat" hi tindran cabuda tots aquells temes que puguin afectar els osonencs i que tinguin entitat suficient per ser analitzats dins d'un cotext global. Els temes escollits per a cada sessió hauran de tenir forçosament un lliga amb l'actualitat comarcal, però alhora s'hauran de poder analitzar com a fenomen global. La voluntat del programa ha de ser en tot moment, com hem dit, explicar la realitat comarcal des d'una òptica global i la realitat global des de l'òptica comarcal. Així, per exemple, el programa pilot versarà sobre el fenomen del populisme i la xenofòbia, analitzat sota el pretext de les

eleccions franceses i en el context de declivi d'aquestes formacions a la comarca d'Osona. L'elecció de temes serà objecte d'una exhaustiva anàlisi prèvia, ja que acabarà conferint la identitat final al programa.

4.2.7. ESTRUCTURA

Els 60 minuts del programa es dividiran entre la primera mitja hora, ocupada principalment per l'espai de l'entrevista, i la segona, corresponent al debat.

A més, completaran el format una editorial, un informe per aportar dades sobre l'entrevistat, l'entrevista, un segon informe amb dades sobre el tema de debat, el debat entre dos o més experts convidats i, finalment, el comiat per part del conductor del programa.

Aquest serà el repartiment aproximat de les seccions i els temps:

- Editorial. 4'
- 1r informe/cronologia . 90''
- Entrevista. 25'
- 2n informe/cronologia. 90''
- Tertúlia. 25'
- Comiat. 3''

4.2.8. CARACTERÍSTIQUES FORMALS

A nivell estètic-sonor, el programa tindrà un estil més pausat que els programes d'estricta actualitat. Tots els elements sonors mantindran una coherència amb l'estil informatiu pausat, rigorós i d'aprofundiment del programa.

Les sintonies i altres elements sonors donaran coherència i cohesió al programa, que comptarà amb un únic presentador i dues veus que tan sols intervindran en els informes, prèviament gravats, que aportaran dades de context al programa.

D'aquesta manera es busca fidelitzar l'oient a través d'una sola veu principal que permeti identificar el programa més fàcilment.

4.2.9. FRANJA

El format està pensat per una franja de matí/migdia, als volts de les 12.00 h. En aquest punt horari, el gruix de l'actualitat del matí decau, i ja ha estat explicada per altres espais informatius. És una bona hora perquè l'oient s'oblidi del ritme vertiginós de la informació i s'endinsi a una temàtica concreta amb més profunditat. D'aquesta manera, el format no es veu obligat a competir amb els programes del prime time radiofònic i pot prioritzar l'anàlisi i la reflexió beneficiant-se encara de l'arrossegament d'oients de la franja anterior.

Es tracta d'un programa setmanal que, per tant, es pot ubicar a la franja de migdia de qualsevol dia feiner. Treballem en un projecte de temporada amb 44 entregues, que comprèn una edició setmanal entre setembre i juny.

4.2.10. INTERACCIÓ I ALTRES SUPORTS

La preparació del programa preveu la creació i gestió de xarxes socials pròpies (Facebook i Twitter) i l'elaboració d'una identitat gràfica pel programa, aplicable des de les mateixes xarxes socials fins a la possibilitat d'inserir anuncis en publicacions escrites.

La ràdio és un mitjà de participació per excel·lència, i d'aquí la importància de definir quina és la política de participació de l'audiència. Per bé que no sigui un programa de testimonis, l'espai tindrà sempre un ull posat al que estigui passant en aquell moment a les xarxes, i el conductor del programa s'encarregarà d'introduir alguns elements al debat del programa, en temps real.

Així mateix, la interacció amb l'audiència no es limitarà al moment de l'emissió, sinó que continuarà durant la setmana.

4.2.11. EQUIP HUMÀ I RECURSOS TÈCNICS

L'equip humà d'"El relat" el formaran tres professionals polivalents que desenvoluparan les tasques corresponents als següents perfils professionals:

- Direcció, coordinació de continguts i presentació.
- Guionització, locució i gestió de xarxes socials i web.
- Guionització, locució i tècnic de directe.

Pel que fa als recursos tècnics, pel bon desenvolupament del programa serà necessari un estudi radiofònic amb capacitat, almenys, per a un conductor i dos convidats, i possibilitat d'establir connexions telefòniques. Caldrà, també, que l'estudi disposi de connexió a internet.

4.2.12. PRESSUPOST

Pressupost desglossat entre el cost de cada concepte per programa, per temporada i els costos fixos que cal preveure abans de la posada en funcionament. El pressupost preveu una temporada de 44 programes, a raó d'un cada setmana entre setembre i juny.

	Cost per programa	Cost per temporada	Cost fix	% del global
Direcció i coordinació de continguts	50 €	2.200 €		15%
Presentació	25 €	1.100 €		7%
Guionització i locució	100 €	4.400 €		29%
Tècnic de directe	25 €	1.100 €		7%

Remuneració i desplaçaments de col·laboradors	100 €	4.400 €		29%	
Gestió xarxes socials i web	25 €	1.100 €		7%	
Elaboració identitat sonora			200 €	1%	
Elaboració identitat gràfica			200 €	1%	
Posada en marxa pàgina web i xarxes			400 €	3%	Cost 1ra temp.
TOTAL	325 €	14.300 €	800 €		15.100 €

5. PROGRAMA PILOT

5.1. GUIÓ - PROGRAMA PILOT

Bon dia. Són les 12.

SINTONIA INTRO (S'ABAIXA. ES MANTÉ DE FONTS)

EDITORIAL PRESENTACIÓ

El Front Nacional a França, el Partit per la Llibertat a Holanda, l'FPÖ a Àustria, la Lliga Nord a Itàlia, el UKKIP al Regne Unit, Dret i Justícia a Polònia o Víctor Orban –en aquest cas, el partit és gairebé una closca buida al seu servei- a Hongria... L'eclosió de les formacions polítiques xenòfobes, amb un relat contrari a la immigració, és una realitat que ha sacsejat els fonaments d'Europa. A França i Àustria s'han salvat dos match-points, però a les societats avançades s'hi ha instal·lat un discurs fins ara tabú que trenca tots els esquemes del que fins ara consideràvem políticament correcte.

Catalunya, però, sembla viure al marge d'aquest fenomen, com un petit oasi. Aquí vam tenir el nostre propi experiment polític en aquest camp, la Plataforma per Catalunya de Josep Anglada. En el seu millor moment de forma, entre els anys 2010 i 2011, va arribar a tenir 67 regidors en 39 municipis i es va quedar a les portes del Parlament de Catalunya amb 75.000 vots. Des de llavors, el seu projecte s'ha diluït víctima dels canvis en l'escenari polític i de les desercions internes. Però Plataforma per Catalunya ha posat sobre la taula la realitat d'un substrat social emprenyat que també s'expressa a les urnes i que -per què no?- podria tornar-ho a fer en els propers compromisos electorals.

Avui ens endinsem de ple a Plataforma per Catalunya per intentar trobar les claus que ens ajudin a entendre què està passant a Europa. Benvinguts.

COP SINTONIA + EFECTE SO – MÀQUINA D'ESCRIURE

CRONOLOGIA 1

L'any 2002 l'exmembre del Frente Nacional Josep Anglada posa en marxa la Plataforma Vigatana una formació política embrionària que poc després substituiria per la Plataforma per Catalunya. Començava així una nova etapa política, centrada en el rebuig a la immigració no comunitària.

A les eleccions municipals de 2003, Anglada aconsegueix una acta de regidor a l'Ajuntament de Vic, i al cap de quatre anys, el 2007, la llista de Plataforma per Catalunya, amb Anglada al capdavant, s'enfila fins als quatre regidors.

El novembre de 2010, amb 75.000 vots, es queda a les portes d'aconseguir l'acta de diputat al Parlament de Catalunya, i l'any següent, el 2011, el seu partit passa de quatre a cinc regidors a Vic i es constitueix en segona força política.

El novembre de 2011, Josep Anglada opta, sense èxit, a les eleccions generals espanyoles, i al cap d'un any, el 2012, torna a fracassa una vegada més en el segon intent d'entrar al Parlament de Catalunya. Tot i això, la formació populista i xenòfoba continuava estenent la seva xarxa amb regidors arreu de Catalunya, alhora que mantenia contactes amb altres formacions europees d'extrema dreta.

És en aquest moment l'eclosió del procés sobiranista provoca les primeres fractures en el si de Plataforma per Catalunya. La formació perd capacitat per marcar l'agenda i veu com les expectatives electorals se li redueixen considerablement.

L'any 2014, Anglada és destituït com a president i finalment expulsat del partit, i decideix recuperar la marca Plataforma Vigatana per presentar-se a les eleccions municipals de l'any 2015. Tot i això, la formació amb prou feines aconsegueix mantenir la plaça de regidor del seu líder. Els darrers anys, doncs, han estat marcats per la pràctica desaparició del moviment que Josep Anglada havia aconseguit posar en marxa 15 anys abans.

ENTREVISTA - JOSEP ANGLADA

Quan s'estudia un fenomen com el de Plataforma per Catalunya sempre és interessant poder conversar amb les persones que han estat claus en el desenvolupament d'un projecte polític d'aquestes característiques. En el cas de Plataforma, no hi ha dubte que

ressona amb força un nom propi: el de Josep Anglada. Ell va fundar el partit i el va liderar amb mà de ferro fins al 2014. Aquell any, un sector del partit el va descavalcar i el va obligar a posar en marxa un nou projecte polític. Avui, però, no volem parlar ni de l'actualitat ni tampoc dels reptes que es marca Anglada. Volem que ens ajudi a entendre com va aconseguir convertir-se en una força amb presència a una quarantena de municipis i legitimada per més de 75.000 vots.

Josep Anglada, benvingut i gràcies per acompanyar-nos!

-L'extrema dreta sembla més forta que mai a Europa: el UKKIP de Farage es va poder apuntar un gol amb el Brexit, Wert Wilders va convertir-se en la segona força als Països Baixos i fa tan sols uns dies se celebrava la segona volta de les eleccions franceses, amb el Front Nacional disputant-se la presidència de la República. Però, en canvi, Plataforma per Catalunya ha desaparegut del mapa polític. Per què?

-Se sent identificat amb el discurs de Norbert Hofer a Àustria, Marine Le Pen a França o Wert Wilders a Holanda?

-Hi comparteix alguna cosa?

-Per exemple, tots ells han mostrat la seva voluntat d'expulsar els immigrants irregulars o de prioritzar les ajudes socials entre els ciutadans "autòctons"...

-La crisi dels refugiats ha donat nova munició a totes aquestes formacions. En canvi, a Catalunya, hi ha hagut una onada de solidaritat i no s'ha escoltat, als mitjans, cap corrent d'opinió pública contrària a l'acollida de refugiats. Creu que el discurs contrari a la immigració encara no ha arrelat del tot a Catalunya?

-Per què va decidir crear Plataforma Vigatana l'any 2001?

-Vostè havia estat vinculat a Fuerza Nueva. Creu que en una ciutat d'arrels catalanistes com Vic això li va passar factura?

-El 14 de març crea Plataforma per Catalunya, un producte polític d'èxit que creix ràpidament. Com s'ho van fer per trobar implantació en municipis de tot el país tan ràpidament?

-També és veritat que van créixer, sobretot, a pobles i ciutats amb taxes d'immigració per sobre de la mitjana...

-En canvi, mai va aconseguir fer el salt al Parlament. Per què creu que no va aconseguir entrar-hi?

(El 2010 va estar a punt...)

-Hem parlat amb experts, com Josep Maria Renui o Joan Serra, i ens han dit que ells consideren que vostè va saber ocupar un espai, entre CiU i el PSC, parlant d'immigració, amb un discurs que llavors ningú feia però que connectava molt amb les pors i les inquietuds de la gent. Hi està d'acord? Va saber connectar amb aquest tipus de preocupacions?

-Els experts també diuen que molta gent el votava com un gest de rebuig a la classe política tradicional. Creu que va ser així?

-També posen en valor la seva feina de trepitjar carrer. Ha estat fonamental, no? Vostè ha intentat anar sempre a totes les festes populars, als dinars amb avis... Tenir presència a tots els actes socials, en definitiva.

-Un dels dubtes mai resolts ha estat el del finançament. Com es finançava Plataforma per Catalunya?

-Va rebre mai ajudes econòmiques d'altres partits europeus?

-A partir del 2007, vostè participa en congressos internacionals i coneix líders d'altres partits, com la Lliga Nord o el Vlams Belang flamenc. Quina importància tenen aquests contactes en la consolidació del partit?

-El 2011 fa el cim, però a partir de llavors ve una època de regressió política constant. Creu que el procés sobiranista li ha passat factura?

-Vostè sempre ha defensat tesis unionistes...

SINTONIA DE FONTS COMIAT ENTREVISTA + PUJAR SINTONIA – THE NEXT LEVEL

BAIXAR SINTONIA – THE NEXT LEVEL + INTRODUIR TERTÚLIA

TERTÚLIA – XAVIER RIUS, JOAN BALLANA, IGANSI PUIG

-Ignasi Puig, actual president del PDECat a Osona i tinent d'alcalde (2003-2007)

-Joan Ballana, actual portaveu ERC-SOM Vic i regidor (1999-2003/2011-2015)

-Xavier Rius, periodista especialitzat en el fenomen xenòfob a Catalunya.

-Quins motius expliquen la davallada de PxC a les darreres eleccions municipals?

-Per què 3.000 veïns i veïnes de Vic van votar Josep Anglada?

-Què expressaven aquests vots? Rebuig, desafecció, un sentiment obertament contrari a la immigració?

-Les forces polítiques tradicionals van saber donar resposta a les inquietuds dels ciutadans? Josep Anglada va ser l'únic capaç de detectar que la immigració generava dubtes en una part de la ciutadania?

-La política de Josep Maria Vila d'Abadal, a partir del 2007, quan el fenomen Anglada esclata, va ser encertada?

[Durant la campanya electoral de les eleccions al 2011 va anunciar que plegaria si PxC pujava. PxC es va convertir en la segona força i va passar de 4 a 5 regidors, però no va plegar.]

[Polèmica amb el padró (2007).]

-La política de l'Ajuntament a partir del 2011, amb la regidoria de Convivència i Seguretat, comença a canviar aquesta percepció?

-Com s'explica que en un moment en què l'extrema dreta creix amb força a Europa PxC hagi quedat tan diluïda?

-Quina influència ha tingut el procés sobiranista amb l'inici de la fi de PxC?

-PxC té marge per a recuperar-se?

-Les claus que ajuden a entendre el fenomen PxC són les mateixes que expliquen l'eclosió del populisme al conjunt d'Europa?

CRONOLOGIA 2

La trajectòria de Plataforma per Catalunya no es pot desvincular dels seus contactes amb la resta de formacions xenòfobes europees ni, tampoc, del context polític internacional.

Plataforma per Catalunya neix el 2002, el mateix any que Jean Marie Le Pen aconsegueix passar a la segona volta de les eleccions presidencials franceses per primera vegada a la història i el mateix any, també, que un activista assassina a trets el líder del Partit del Treball holandès, Pim Fortyn, a pocs dies de les legislatives. Els sondejos donaven més d'un 20% -i la segona posició- a la seva formació xenòfoba. A més, dos anys abans del naixement de la Plataforma d'Anglada, els ultres de l'FPÖ austríac entren al govern en coalició amb els conservadors.

Les opcions xenòfobes, doncs, creixien a Europa al mateix temps que ho feia la mateixa Plataforma, que després de les eleccions municipals del 2007 va aconseguir fer-se un lloc en la taula dels partits identitaris europeus. Aquesta posició li va donar contactes, legitimitat i, sobretot, noves vies de finançament.

El procés sobiranista i els motins interns van acabar fent descarrilar el projecte polític de Josep Anglada. Paradoxalment, però, l'extrema dreta continua més viva que mai a Europa. Els casos de Regne Unit, Holanda, Àustria, França o Hongria ho posen de manifest. La crisi dels refugiats els ha donat munició. Mentrestant, Anglada continua esperant una segona oportunitat per relleçar el seu projecte.

COMIAT (IMPRO A PARTIR DE L'ANÀLISI FETA A LA TERTÚLIA)

SINTONIA OUT – THE LAST TEAM

5.2. ESCALETA - PROGRAMA PILOT

ESCALETA PROGRAMA PILOT - EL RELAT

SECCIÓ	QUI?	TALLS I SINTONIES	ALTRES	TEMPS	TEMPS ACUMULAT
Salutació	Presentador	Sintonia inicial		0'30"	30"
Sumari editorialitzat	Presentador	Sintonia inicial (Es manté de fons durant l'editorial i es tanca amb un cop)		1'	1'30"
Cronologia PxC	Redactor 1	Tall so: Màquina d'escriure Càpsula gravada 1 Sintonia 2 (Es manté de fons i es fon amb fell out)		1'30"	3'
Entrevista Josep Anglada	Presentador	Sintonia entrevista (Entra al final per fer de transició amb la tertúlia)	TELF CONTACTE: 609 323 400	27"	30"
Taula d'anàlisi	Presentador	Trucada telefònica Xavier Rius (629 308 989)	TELF CONTACTE: 630 980 905 (Joan Ballana) 629 536 257 (Ignasi Puig)	27"	57"
La xenofòbia a Europa	Redactor 2	Sintonia 3 (Es manté de fons i es fon amb fell out) Càpsula gravada 2		1'30"	58'30"
Comiat	Presentador	Sintonia inicial (Es tanca amb un fell out)		1'+30" de Sinto	60"

6. TREBALL PERSONAL

A nivell personal, el Treball de Final de Grau s'ha convertit un repte extraordinari. Assumir-lo en un moment intens des del punt de vista acadèmic i professional no ha estat senzill per l'element de complexitat que suposava fer compatibles totes les obligacions que hem anat assumint en aquest tram final de la carrera. Per sort, però, la bona sintonia amb els nostres companys ens ha facilitat la feina. L'organització –i el repartiment de tasques a partir de les motivacions personals de cadascú- ha estat clau per tirar endavant un treball del qual ens en sentim orgullosos perquè posa el punt final a una etapa extraordinària que ens ha obert les portes del món laboral i ens ha capacitat a nivell personal.

Personalment, m'he fet especialment responsable de la part relacionada amb els orígens, història i evolució de Plataforma per Catalunya, així com de les seves relacions amb la resta de formacions xenòfobes del continent. L'anàlisi de l'impacte que van tenir les polítiques públiques en la percepció que la ciutadania de Vic tenia de la immigració també ha anat al meu càrrec per l'interès personal i la proximitat que hi tenia. També he estat especialment actiu en la redacció de la introducció, els objectius i les conclusions, que hem plantejat conjuntament amb la resta de components del grup perquè enteníem que només plegats podíem fixar les línies mestres del treball. També he participat en l'elaboració de les entrevistes que formen part del marc teòric (col·locades a l'annex).

La conducció del programa pilot d'*El Relat* també va suposar un repte personal important. L'espai, però, el vam definir conjuntament i plegats vam afrontar totes i cadascuna de les tasques d'un programa de ràdio. Ser només tres ha afegit un element de complexitat al procés, però, al mateix temps, el procés d'aprenentatge ha estat més complet perquè tots hem hagut d'assumir rols diversos. En el meu cas, la coordinació de continguts, i la conducció de l'espai radiofònic.

En conjunt, una experiència enriquidora que ens permet tancar una etapa apassionant. Aquest treball és el resultat del nostre esforç i d'una immersió intensa en un projecte que ha combinat l'estudi social amb la pràctica del nostre ofici.

7. CONCLUSIONS

L'estudi de tota la bibliografia consultada i l'anàlisi de les respostes traslladades als experts ens porten a concloure que Plataforma per Catalunya és una formació xenòfoba en vies d'extinció. El seu projecte polític, l'ideari que pretenia representar i, sobretot, el perfil de votants que volia capitalitzar, encara són plenament vigents, però les circumstàncies socials i les successives crisis internes han acabat esgotant el recorregut de la marca.

Les entrevistes a les persones que han col·laborat en la realització d'aquest treball, combinades amb la lectura d'articles a la premsa escrita contemporanis als fets explicats en cada moment i a les conclusions extretes als diversos treballs acadèmics consultats, han permès traçar un recorregut cronològic per observar quina ha estat l'evolució de Plataforma per Catalunya (amb la creació del seu embrió, Plataforma Vigatana, com a punt de partida) des de la seva fundació i fins al moment actual.

PxC va néixer en un moment d'agitació política a Europa. La ultradreta irrompia amb força a la Unió Europea l'any 2002: l'FPÖ governava a Àustria, el Front Nacional aconseguia per primera vegada a la seva història disputar la presidència de França a un partit tradicional en segona volta i un candidat extremista, Pim Fortuyn, era assassinat a Holanda dies abans d'unes eleccions que haurien pogut convertir el seu partit en la segona força més votada al país.

En aquest context, un polític vigatà vinculat a l'extrema dreta –militant de *Fuerza Nueva* en els seus inicis- decidia posar en marxa una nova formació política. Primer la va batejar com a Plataforma Vigatana, però mig any després naixeria la marca que el convertiria en un líder amb capacitat d'incidència real en una quarantena de municipis catalans, Plataforma per Catalunya. Era un partit poc definit en la majoria de qüestions, com ara l'eix nacional, l'enfocament econòmic o el model social. Tanmateix, posava sobre la taula una inquietud que, si bé preocupava una part de la ciutadania, no havia estat abordada per les forces polítiques tradicionals: l'arribada de persones nouvingudes a Catalunya.

L'anàlisi de les dades d'Idescat ha permès comprovar com el percentatge d'immigrants al Principat es va multiplicar substancialment a finals de la dècada dels 90 i a principis del segle XXI. Aquesta realitat va canviar el paisatge urbà de la majoria de veïns i va despertar un temor que Josep Anglada i Plataforma per Catalunya van saber explotar, tal i com ell mateix ha reconegut en una entrevista amb els autors d'aquest treball. La resta de forces polítiques, emparades en el creixent discurs de la multiculturalitat i entestades a reduir l'abast del fenomen que podia representar PxC, van ignorar el problema, que va anar guanyant significació amb el pas dels anys.

La significativa millora dels resultats electorals de la marca xenòfoba en les successives eleccions van evidenciar, mica en mica, l'abast real del fenomen i van acabar activant les alertes de la resta de formacions. Així mateix, la consolidació progressiva de Plataforma al panorama polític català va obrir les portes de les convencions identitàries europees a Josep Anglada. En aquest sentit, el document ha pogut recollir algunes de les trobades que el líder de PxC va mantenir amb els seus homòlegs d'altres formacions polítiques xenòfobes i/o d'extrema dreta. També ha certificat que, a través d'aquestes reunions, el partit català va obtenir suport financer.

Tanmateix, aquesta concatenació de victòries es va aturar l'any 2015. Els experts consultats convenen a assenyalar que el procés independentista va desplaçar de la centralitat el debat migratori i que aquest element va deixar els partits xenòfobs fora del *frame* electoral. Els votants van dipositar la papereta en clau nacional en els comicis municipals d'aquell any, bo i allunyant-se de les motivacions que havien dut part de l'electorat a decantar-se per PxC en cites electorals anteriors.

Així mateix, els entrevistats apunten que Anglada i els líders de la resta de formacions van perdre la capacitat de monopolitzar l'atenció mediàtica i controlar el relat polític. Els focus només van tornar a fixar-s'hi quan van esclatar els conflictes interns, un escenari en què Anglada no es va sentir còmode. Recuperar l'atenció en un moment en el qual no era capaç de controlar la situació va cremar mediàticament el personatge, tot i que va continuar presentant-se davant l'electorat com l'única cara reconeguda en el nou mapa de formacions racistes, que es va fracturar fins a convertir-se en un mosaic compost per diversos partits, com ara Som Identaris.

Aquesta darrera és, de fet, l'última de les grans causes que els experts i els protagonistes enquestats assenyalen com a determinants: la fragmentació de l'espai polític xenòfob, que va desvirtuar les marques tradicionals identificades amb aquest discurs -com PxC- i va dividir el vot anti-migratori en un moment delicat. Sense temps per a consolidar-se, Plataforma Vigatana va aconseguir un regidor gràcies al carisma i al segell identificatiu d'Anglada entre el seu electorat.

L'anàlisi de les entrevistes ens ha permès donar resposta als objectius plantejats. D'aquesta manera, hem pogut detectar i radiografiar les causes que expliquen la davallada de PxC, Plataforma Vigatana i Som Catalans a les eleccions municipals celebrades a Vic el 24 de maig de 2015. Així, hem conegut com era la situació de partida i n'hem observat l'evolució fins a arribar a l'escenari actual a partir d'entrevistar els diversos actors relacionats amb el fenomen, com ara líders de les formacions polítiques municipals, experts i representants de col·lectius immigrants, a banda del mateix Josep Anglada, que, creiem, ha aportat valor documental al treball.

Aquest, però, no tan sols era un projecte d'investigació social. També pretenia ser la primera pedra d'un espai radiofònic capaç d'analitzar, des de la localitat i en un mitjà de proximitat, fenòmens més complexos. Com ja s'ha explicat anteriorment, l'objectiu era aprofundir en el fenomen xenòfob a partir del cas de Plataforma per Catalunya. Esperàvem, però, que l'anàlisi ens permetés extreure una sèrie de claus útils per entendre l'eclosió de les formacions polítiques anti-immigració i d'extrema dreta que assalta Europa en el moment actual.

Enteníem que la millor manera de posar negre sobre blanc en la vessant periodística d'aquest projecte acadèmic era produir un primer programa pilot. En aquest sentit, l'exercici de produir-lo, elaborar-lo i, posteriorment, escoltar-lo amb deteniment ens ha permès detectar algunes de les deficiències que té el format que hem plantejat. De fet, contemplàvem la possibilitat que hi fossin, ja que, precisament, l'objectiu d'aquest programa zero era identificar les mancances i corregir-les per polir el projecte de tal manera que s'aproximés al màxim a la idea inicial.

Un dels problemes del pilot ha estat la incapacitat d'extrapolar el debat local i elevar-lo a un pla global. Els objectius plantejats a la introducció posaven de manifest la voluntat de generar reflexions que defugissin el marc estrictament comarcal dels mitjans de proximitat. Es tractava, en definitiva, d'utilitzar l'exemple de Plataforma per Catalunya per articular un debat sobre el creixement del fenomen xenòfob al conjunt d'Europa i del món. Per contra, el programa va pivotar excessivament entorn de l'evolució i posterior retrocés de PxC, segurament perquè el guió no estava plantejat correctament i, també, perquè els convidats no tenien el perfil adequat.

L'entrevista a l'expresident de Plataforma ha aportat valor documental al treball, però va condemnar *El relat* a posar el focus en el seu lideratge i en la història del partit que va dirigir fins al 2014. Tampoc va ser adequada la selecció de les tres persones que van assistir a la tertúlia d'anàlisi posterior a l'entrevista. Novament, eren perfils massa encarats a discutir al voltant de PxC, però amb poca capacitat –en part, per culpa del guió plantejat pel moderador– per aportar claus que transcendissin el projecte d'aquesta formació política i ajudessin a comprendre el fenomen xenòfob en el seu conjunt.

Tanmateix, també és just ressaltar que les reflexions al voltant de les inquietuds que van motivar els votants de Plataforma a decantar-se per aquesta opció política, així com l'anàlisi de les relacions entre PxC i la resta de forces identitàries d'Europa van assolir, en part, els objectius fixats a l'inici del treball. El programa va donar eines per entendre millor les causes que expliquen el creixement dels projectes populistes de caire xenòfob, però resulta evident que, si hagués estat plantejat de manera diferent tant pel que fa al guió com a nivell de producció, hagués pogut funcionar millor.

A nivell personal, aquest treball ha estat un repte extraordinari. Ens ha permès aplicar entorn d'un mateix projecte els dos grans tipus de coneixements que hem adquirit al llarg d'aquests quatre anys de grau: per una banda, hem desenvolupat un treball d'investigació social intens i apassionant que ens afectava de prop, i, de l'altra, hem tingut l'oportunitat de posar en marxa un projecte radiofònic nou, que intentava trencar amb els clixés que sovint s'associen als mitjans de proximitat, bo i aportant una nova visió en la manera d'enfocar els espais de debat polític.

Combinar aquestes dues vessants i mantenir la constància suficient per garantir que el treball fos tirat endavant amb èxit no ha estat senzill. Les responsabilitats laborals que –per sort- ens ocupen han dificultat l’organització del grup i no ens han permès sempre resoldre determinats plantejaments tal i com hauríem volgut. Per sort, la motivació que ens aportava l’objecte d’estudi i la tenacitat del nostre tutor ens han ajudat a enllestir el projecte i a tancar un procés d’aprenentatge útil i profundament enriquidor.

BIBLIOGRAFIA

Castellà, Helena. (2016). *L'extrema dreta, un fenomen europeu. Anàlisi de la presència i impacte de la nova extrema dreta a Europa i als Països Catalans*. Barcelona: Editorial Fundació Josep Irla.

Castellnou, E. (2008). *Fenòmens municipals vigatans* (1^a ed.). Tarragona: Universitat Rovira i Virgili.

Cebrián, M. (1992). *Genero informativo*. Madrid: Ciencia 3.

Departament de Governació, Administracions Públiques i Habitatge. (2015). *Resultats Electorals*. Consultat 23 d'abril de 2017, des de http://governacio.gencat.cat/ca/pgov_ambits_d_actuacio/pgov_eleccions/pgov_dades_electorals/resultats-2?a=a&id_eleccions=M20071&id_territori=CA09

EL 9 NOU. (2014). *Ara Josep Anglada denuncia dos membres de PxC per intentar matar-lo*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/ara-josep-anglada-denuncia-dos-membres-de-pxc-per-intentar-matar-lo/>

EL 9 NOU. (2014). *Dos regidors de PxC a Vic demanen dues multes de 150 euros per a Josep Anglada*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/dos-regidors-de-pxc-a-vic-demanen-dues-multes-de-150-euros-per-a-josep-anglada/>

EL 9 NOU. (2014). *El nou portaveu de PxC a Vic acusa Anglada de retirar 32.000 euros del compte corrent del grup a última hora*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/el-nou-portaveu-de-pxc-a-vic-acusa-anglada-de-retirar-32-000-euros-del-compte-corrent-del-grup-a-ultima-hora/>

EL 9 NOU. (2014). *La nova direcció de PxC demana a Josep Anglada que deixi de fer el ridícul*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/la-nova-direccio-de-pxc-demana-a-josep-anglada-que-deixi-de-fer-el-ridicul/>

EL 9 NOU. (2014). *PxC formalitza l'expulsió d'Anglada del partit*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/pxc-formalitza-lexpulsio-danglada-del-partit/>

EL 9 NOU. (2015). *Anglada funda un nou partit, el Front Nacional Identitari*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/anglada-funda-un-nou-partit-el-front-nacional-identitari/>

EL 9 NOU. (2015). *Judici a Josep Anglada per agredir dos nois*. Consultat 5 de maig de 2017, des de <http://el9nou.cat/osona-ripolles/actualitat/judici-a-josep-anglada-per-agredir-dos-nois/>

EL 9 NOU. (2017). *Cerca: Josep Anglada*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de http://el9nou.cat/?s=josep+anglada&post_type=post

EL 9 NOU. (2017). *Cerca: Plataforma per Catalunya*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de http://el9nou.cat/?s=plataforma+per+catalunya&post_type=post

EL 9 NOU. (2017). *Cerca: Plataforma Vigatana*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de http://el9nou.cat/?s=plataforma+vigatana&post_type=post

EL 9 NOU. (2017). *Cerca: PxC*. Consultat 30 d'abril de 2017, des de http://el9nou.cat/?s=pxc&post_type=post

Espona, A., Rosés, M. (2002). *Pla comarcal d'integració dels immigrants d'Osona: Osona i la Immigració - Estudi diagnòstic i línies estratègiques de futur*. Vic: Associació Antoni Soler i Trias.

Gutiérrez, M. i Perona, J. J. *Teoría y técnica del lenguaje radiofónico*. Barcelona: Editorial Bosch.

IDESCAT. (2016). *El municipi en xifres*. Vic. Consultat 23 d'abril de 2017, des de <http://www.idescat.cat/emex/?id=082981#h5a000010789e0>

IDESCAT. (2017). *Evolució de la població total i estrangera. 2000-2015 Catalunya*. Consultat 23 d'abril de 2017, des de <http://www.idescat.cat/poblacioestrangera/?b=0>

IDESCAT. (2017). *Padró municipal d'habitants per sexe. Xifres oficials. Vic. 1998-2015*. Consultat 23 d'abril de 2017, des de <http://www.idescat.cat/emex/?id=082981#t68>

IDESCAT. (2017). *Població segons el país de naixement i sexe. Vic 2015*. Consultat 23 d'abril de 2017, des de <http://www.idescat.cat/pub/?id=pmh&n=7567&t=200200&geo=mun:082981>

INDEPENDENT MEDIA CENTER BARCELONA. (2012). *Presentació de la candidatura de Josep Anglada a la Generalitat amb parlamentaris d'altres formacions d'extrema dreta*. Consultat 26 d'abril de 2017, des de <http://barcelona.indymedia.org/newswire/display/390671/index.php>

Osona.com. (2007). *Burgaya demana que ningú escolti plantejaments feixistes a Vic*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/2478/burgaya/demana/ningu/no/escolti/plantejaments/feixistes/vic>

Osona.com. (2007). *Càritas, Veus Diverses, UGT i CCOO acusen la PxC de fer campanya racista i xenòfoba*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/3164/caritas/veus/diverses/ugt/ccoo/acusen/pxc/fer/campanya/racista/xenofoba>

Osona.com. (2007). *Líders nacionals aïllen la PxC d'Anglada i li treuen importància*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/3217/liders/nacionals/aillen/pxc/anglada/treuen/importancia>

Osona.com. (2007). *Mitjans nacionals destaquen la irrupció de PxC i CUP a Vic*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/3208/mitjans/nacionals/destaquen/irrupcio/pxc/cup/vic>

Osona.com. (2007). *PxC presenta llistes electorals a set municipis d'Osona*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/2152/pxc/presenta/llistes/electorals/set/municipis/osona>

Osona.com. (2007). *SOS Racisme demana als partits que no pactin amb PxC*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/3220/sos/racisme/demana/partits/no/pactin/amb/pxc>

Osona.com. (2008). *CiU i PxC tomben moció per retirar vestigis franquistes*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/10950/ple/ciu/pxc/tomben/mocio/retirar/vestigis/franquistes/queden/vic>

Osona.com. (2008). *Vila d'Abadal: "PxC pot captar vot en temps de crisi. El veig al Parlament*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/11059/vila/abadal/pxc/pot/captar/vot/temps/crisi/veig/al/parlament>

Osona.com. (2010). *La protesta contra el racisme a Vic compta amb un suport local molt baix*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/20634/protesta/contra/racisme/vic/compta/amb/suport/local/molt/minse>

Osona.com. (2010). *Un de cada quatre catalans està disposat a votar un partit xenòfob*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/19436/cada/quatre/catalans/esta/disposat/votar/partit/xenofob>

Osona.com. (2011). *El vot a PxC és de càstig, segons els lectors d'Osona.com*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/26902/vot/pxc/castig/segons/lectors/osona>

Osona.com. (2011). *Josep Anglada: "Si sóc alcalde, els immigrants de Vic marxaran sols"*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/26310/josep/anglada/si/soc/alcalde/immigrants/vic/marxaran/sols>

Osona.com. (2011). *Resultats*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/municipals2011/municipi/24298/vic>

Osona.com. (2011). *Vila d'Abadal després de les eleccions parlarà amb tots menys amb un*. Consultat 2 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/25265/vila/abadal/despr/eleccions/parlar/amb/tots/menys/amb>

Osona.com. (2012). *El regidor de Seguretat de Vic fa crida a la calma*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/31480/regidor/seguretat/vic/fa/crida/calma>

Osona.com. (2012). *La manifestació a Vic reuneix un miler de persones d'arreu del país*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/31965/manifestacio/vic/reuneix/miler/persones/arreu/pais>

Osona.com. (2012). *Proximitat i ordre, recepta d'ERC per millorar la cohesió social a Vic*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/31883/proximitat/ordre/recepta/erc/millorar/cohesio/social/vic>

Osona.com. (2012). *Una vintena d'entitats s'adhereixen a la manifestació a Vic contra el racisme*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/31788/vintena/entitats/adhereixen/manifestacio/vic/contra/racisme>

Osona.com. (2014). *Anglada deixa de ser portaveu de PxC a Vic i passa a regidor no adscrit*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/41848/anglada/deixa/ser/portaveu/pxc/vic/passa/regidor/no/adscrit>

Osona.com. (2014). *PxC de Vic expulsa Josep Anglada i Marta Riera del grup municipal*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/40361/pxc/vic/expulsa/josep/anglada/marta/riera/grup/municipal>

Osona.com. (2014). *PxC expulsa Anglada del partit*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/41031/pxc/expulsa/anglada/partit>

Osona.com. (2015). *Anglada es presentarà a les eleccions de Vic amb les sigles de Plataforma Vigatana*. Consultat 4 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/45353/anglada/es/presentara/eleccions/vic/amb/sigles/plataforma/vigatana>

Osona.com. (2015). *La Plataforma per Catalunya, crònica d'una mort anunciada*. Consultat 5 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/46521/plataforma/catalunya/cronica/mort/anunciada>

Osona.com. (2015). *Les restes de PxC a Vic*. Consultat 5 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/46704/restes/pxc/vic>

Osona.com. (2015). *Plataforma Democràtica per Catalunya retira la candidatura a Vic*. Consultat 5 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/46455/plataforma/democratica/catalunya/retira/candidatura/vic>

Osona.com. (2015). *Resultats*. Consultat 5 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/municipals2015/municipi/0824298>

Osona.com. (2015). *Una vigatana lidera un nou partit xenòfob, ara amb connotacions independentistes*. Consultat 5 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/42257/vigatana/lidera/nou/partit/xenofob/ara/amb/connotacions/independentistes>

Osona.com. (2016). *Anglada es queda sol al ple de Vic en la seva defensa del virrei Avilés*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/noticia/104392/josep/anglada/es/queda/sol/al/ple/vic/seva/defensa/virrei/avil>

Osona.com. (2016). *Anglada es personarà com acusació popular a la causa contra Joan Coma*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/50249/anglada/es/personara/acusacio/popular/causa/contra/joan/coma>

Osona.com. (2016). *Anglada no haurà de tornar a judici per la presumpta agressió a dos joves de Vic l'abril de 2012*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/52409/anglada/no/haura/tornar/judici/presumpta/agressio/dos/joves/vic/abril/2012>

Osona.com. (2016). *Anglada s'espolsa la responsabilitat de la propaganda racista del 2011*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/51112/anglada/espolsa/responsabilitat/propaganda/racista/2011>

Osona.com. (2016). *Arxivat el cas contra Anglada i Riera per utilitzar els comptes bancaris de PxC*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/noticia/107356/arxivat/cas/contra/anglada/riera/utilitzar/comptes/bancaris/pxc>

Osona.com. (2016). *L'antifeixista denunciati per Som Catalans, absolt*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/50643/antifeixista/denunciati/som/catalans/absolt>

Osona.com. (2016). *Som Catalans denuncia un antifeixista pel boicot de la parada de Sant Jordi a Vic*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/50519/som/catalans/denuncia/antifeixista/boicot/parada/sant/jordi/vic>

Osona.com. (2016). *UCFR fa desmuntar la parada de Sant Jordi a Som Catalans*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/osona/noticia/50451/ucfr/fa/desmuntar/parada/sant/jordi/som/catalans>

Osona.com. (2016). *Vic retirarà la distinció de vigatà il·lustre al virrei Avilés*. Consultat 7 de maig de 2017, des de <http://www.naciodigital.cat/noticia/104044/vic/retirara/distincio/vigata/illustre/al/virrei/avil>

PLATAFORMA PER CATALUNYA. (2012). *Programa electoral*. Consultat 10 de maig de 2017, des de <http://www.plataforma.cat/download/programaelectoral2012.pdf>

PLATAFORMA PER CATALUNYA. (2017). *Carta de presentació*. Consultat 10 de maig de 2017, des de <http://www.plataforma.cat/pagines/carta-de-presentacio.html>

Simó, Núria. (2011). *L'acollida d'alumnat immigrant en el sistema educatiu a Catalunya: reflexions i propostes a partir de l'anàlisi del cas de Vic*. Barcelona: Universitat de Barcelona.

Reniu, J. M. (2010). *Desafecció democràtica o crisi de la política tradicional? Canvi i continuïtat de les eleccions municipals a Vic (1977-2007)* (1^a ed.). Barcelona: Universitat de Barcelona.

XAVIER RIUS SANT. (2014). *El fracaso de la ultraderecha en España*. Consultat 15 de febrer 2016, des de <http://xavier-rius.blogspot.com.es/2014/05/el-fracaso-de-la-ultraderecha-en-espana.html>

ANNEXOS

ENTREVISTA - XAVIER RIUS

-Quins són els factors que expliquen la davallada dels partits xenòfobs en les eleccions municipals del maig del 2015?

Abans d'analitzar la davallada de PxC a les municipals de fa 2 anys, cal tenir en compte 2 elements que van fer pujar a PxC el 2011. Per una banda, la immigració el 2011 era notícia des d'una perspectiva negativa. Així, es retroalimentaven els discursos d'Anglada, Albiol i Duran i Lleida, que deia allò que "no és bo pel país que neixin més Mohammeds que Jordis".

Mesos després de les municipals de 2011, passejava per Badalona amb l'exalcalde socialista Jordi Serra i m'explicava que feia dues nits que s'havien cremat a dos llocs de Badalona nou contenidors i un cotxe, però només dos diaris ho van recollir amb un breu. Un any enrere, quan Serra era alcalde, un incident així era notícia de portada a totes les televisions amb titulars estigmatitzadors: "Jóvenes magrebíes crean el caos con fuego en las calles de Badalona. Albiol exige mano dura contra..."

I a Salt passava el mateix. Cada vegada que hi havia una baralla, culpaven a l'alcaldesa socialista Iolanda Pineda. La gent es manifestava davant de l'Ajuntament: "Las mujeres de Salt no podemos salir solas por la noche...", deien. El 2012, en canvi, amb en [Jaume] Torramadé d'UDC com alcalde, els fets violents no acabaven amb manifestacions davant de l'Ajuntament.

Aquells mesos també circulava a tot Catalunya mentides diverses sobre les ajudes socials als immigrants. Es deia, per exemple, que els assistents socials donaven un cotxet a les dones musulmanes i el negaven a les autòctones. Mentides que es van esvaïr després de les municipals.

Per altra banda, cal destacar que la pujada de la xenofòbia va ser especialment important a Vic. Allà votar l'Anglada era una manera de protestar contra en Vila d'Abadal, que generava molts anticossos. El llavors alcalde, va dir durant la campanya del 2011 que si l'Anglada no baixava dels quatre regidors dimitiria i això va fer que, paradoxalment, molta gent el votés per fer plegar en d'Abadal. En les eleccions, PxC va passar de quatre a cinc regidors però no va renunciar a l'alcaldia!

Dit això, PxC va incomplir les expectatives: la gent els votava creient que PxC tancaria les mesquites, faria tancar les botigues regentades per immigrants i canviaria el sistema de beques menjador, però res de tot això va passar.

De fet, PxC va ser motiu constant d'escàndols de tota mena. Regidors detinguts per una estafa amb temes sexuals al mig del merder, d'altres que havien de pagar per tenir una parella negra, caps de llista que veien circular per la xarxa fotos seves de contingut sexual, d'altres en què se'ls veia amb esvàstiques....

L'Anglada va continuar amb les seves sortides de to i bronques, però crec que a la gent de Vic els fa fins i tot gràcia: és el seu personatge *maleducat*, que forma part del patrimoni sociològic i polític d'Osona.

Al final, el tema de la immigració cau de l'agenda mediàtica i política. La gent a Catalunya no és -o no es manifesta- xenòfoba, de manera que el debat va quedar ràpidament aparcat a partir del 2011. Aquest és el gran factor que explica la davallada, a banda dels escàndols derivats de l'expulsió d'Anglada, les lluites judicials i tota la resta de culebrots que van acabar de deslegitimar el projecte.

Ara bé, crec que si no haguessin expulsat l'Anglada, que mediàticament té ganxo, haguessin mantingut una part dels seus 67 regidors, almenys 20 o 30.

-El fet que el debat nacional s'hagi sobreposat a la resta d'eixos ha desplaçat el seu discurs de la centralitat?

A Osona es produïa un fet curiós: molts votants de PxC a les municipals apostaven per CiU a les catalanes i a les espanyoles. A Vic, concretament, l'Anglada rebia 3.000 vots a les municipals i menys de 1.000 a les generals o a les autonòmiques. El canvi en la centralitat del debat explica que, després d'haver estat a punt d'entrar al Parlament el 2010, PxC patís un fort descens a les següents eleccions generals i al Parlament. És cert que hi havia gent a Vic que votava l'Anglada per alcalde dient: "No sóc racista, però hi ha massa *moros* a la ciutat". I mesos després, a les catalanes o a les estatals, votava CiU o el PSC en funció del seu posicionament en l'eix nacional. Això, però, no explica suficientment la baixada a les municipals del 2015.

L'Anglada va començar el seu descens dos mesos abans de les eleccions catalanes d'octubre 2010, quan va decidir expulsar el secretari general del partit, Pablo Barranco, que era de les poques persones intel·ligents que hi havia a PxC. Barranco, empenyat, va començar a explicar històries estrafolàries dels candidats que es van

publicar a la premsa. A això cal sumar-li un altre element: un mes després de la marxa de Barranco, Anglada va deixar que un noi amb el cap rapat i amb l'esvàstica tatuada al clatell s'assegués a la primera fila en un acte seu a Gavà. TV3 va difondre aquella imatge al TN i durant tot el dia al 3/24. Estic convençut que, si no hagués estat per aquella imatge, PxC hagués entrat al Parlament.

-La política de Ballana a la regidoria de Convivència i Seguretat (parlant amb els veïns, intervenint directament en les discussions veïnals...) al llarg de l'anterior legislatura va aconseguir prendre a Anglada el monopoli de l'estratègia de trepitjar el carrer?

Ballana va fer una cosa que Vila d'Abadal era incapaç de fer: una política de proximitat. Ell va acostar-se a les escales i va ser capaç de coordinar els agents cívics amb la Guàrdia Urbana. A moltes escales de veïns deien: "Aquí en dotze anys només hi han vingut dos regidors: l'Anglada i en Ballana!". Per això a ERC les últimes eleccions li van anar bé, però Convergència té molt pes a Vic i era difícil de vendre amb l'Anna Erra, sense la rèmora d'en Vila d'Abadal.

-Quins partits van perdre més suports electorals en favor d'Anglada?

A Vic, d'entrada, van perdre vots el PP i el PSC, però després CiU. Al final, tots els partits van patir fugues de vots.

-Els partits tradicionals van saber donar resposta a les inquietuds que va generar l'arribada de la immigració a Vic?

Amb l'alcalde [Jacint] Codina es van prendre iniciatives molt valentes, com el repartiment de nens estrangers entre escoles o el tancament de centres que s'havien convertit en guetos. L'estratègia, però, canvia el 2007, amb l'arribada de Vila d'Abadal. Quan es va presentar, en una roda de premsa amb en Duran i Lleida, va dir: "Vic ha sigut molt generós donant els mínims vitals a aquesta gent [els immigrants]. Ara hem de fer que compleixin els seus deures". Dient això, el candidat de CiU donava la raó tàcitament a l'Anglada, que sempre havia denunciat -i denuncia- que els immigrants no paguen impostos, que incompleixen les normatives, que acaparen ajudes, etc.

L'altra gran ajuda d'en Vila d'Abadal a l'Anglada és amb la polèmica del padró. Quan decideix negar el padró als immigrants irregulars, aconsegueix que l'Anglada aparegui

a TV3, Tele5, La Sexta, Antena 3... Gaudeix d'un gran protagonisme perquè la política d'en Vila d'Abadal va situar el seu discurs al centre de l'actualitat.

-Hi va haver determinades formacions, com CiU, que inicialment van veure PxC com un tallafoc per impedir la victòria de les esquerres a la ciutat?

Hi ha qui diu que l'ex diputat de CiU Enric Castellnou el va ajudar i orientar confiant que PxC prendria vots al PSC i al PP al Remei i la Calla. Jo, però, no ho he pogut confirmar mai.

-Hi ha una relació directa entre l'increment de la immigració i l'augment del suport a PxC?

És evident. El discurs xenòfob o anti-immigració ha sorgit a llocs on n'hi ha més, però s'hi han barrejat altres factors.

A Vic no hi havia delinqüència o atur derivats de la immigració, però molestava la seva visibilitat. A Badalona tampoc hi havia ni més immigració ni més problemes socials que a altres llocs, però l'Albiol sacsejava el tema.

A Salt, en canvi, hi havia tres ingredients: població immigrant majoritàriament musulmana, molt atur i delinqüència lligada a la precarietat. I a això s'hi suma a l'efecte atrapat que van sentir molts "autòctons": tots els meus veïns han marxat, ara el meu pis no val res (la bombolla immobiliària ja ha esclatat) i em sento estranger a la meva escala.

En canvi a Guissona, municipi amb major índex d'immigració que tots els altres, no hi havia cap problema. Com que tots els immigrants treballaven a la indústria agroalimentària o a serveis derivats de l'increment de població, no hi havia atur i, per tant, tampoc cap conflicte. A allà PxC mai va aconseguir-hi vots.

-El suport a Anglada a Vic ha posat de manifest una xenofòbia latent que és present a la societat o, simplement, el rebuig a la situació política i social del moment?

Totes dues coses pels motius que apuntava abans.

-Els escàndols judicials i la crisi interna han passat factura a PxC i a la figura del seu antic líder?

Molt! Però per a molta gent d'Osona aquests escàndols formen part del lideratge d'Anglada. És algú eixelebrat, però el consideren dels seus.

-PxC ja és història del passat o té marge per a recuperar-se? La nova marca d'Anglada, Som Identitaris, pot tenir alguna sortida electoral en les municipals del 2019?

Amb el retorn de Pablo Barranco, PxC pot recuperar força en el discurs, però cal veure si els que hi queden li cediran el lideratge. La federació amb España 2000 cal veure quin efecte té o si anul·la o no la sigla. Però, sigui com sigui, els costarà molt recuperar la força d'abans. A més, encara han de superar un judici per intentar assassinar l'Anglada.

Per altra banda, la capacitat de l'Anglada de renéixer amb les noves sigles de Som Identitaris està per veure. Ara ell no té els diners ni el suport d'alguns empresaris, com el 2003 i el 2009, i cal veure si el discurs anti-immigració torna o no a la primera plana mediàtica.

ENTREVISTA - JOAN BALLANA

-Quins són els factors que expliquen la davallada dels partits xenòfobs en les eleccions municipals del maig del 2015?

N'hi ha més d'un. En el cas de Vic, la creixuda dels partits xenòfobs va ser perquè hi havia una sèrie de disfuncions amb la immigració als que l'administració no havia donat la resposta adequada. Segurament la majoria eren motius molt "micro": petits conflictes a les escales, a les comunitats de propietaris, als parcs... I segurament l'administració en aquell moment no va considerar que aquells conflictes fossin importants i no els va donar solució. Això, afegit a un context general -fa nou anys o deu, amb la immigració arribant en massa- va fer que es creés una bombolla. Tan bon punt l'administració ha actuat sobre aquests petits conflictes i ha pres consciència que calia actuar-hi -per exemple, quan un veí es queixa per la música alta- aquesta percepció ciutadana s'ha reduït, perquè s'ha vist que els partits que governaven ho podien resoldre. Aquest és un dels factors importants que expliquen la davallada de la xenofòbia a Vic, però no només. Fa 10 o 15 anys estàvem a la cúspide de la

immigració, ara evidentment en plena crisi molta gent ha marxat i s'ha minorat el conflicte, però també han nascut plataformes com UCFR que han visualitzat els conflictes interns i judicials dels partits xenòfobs i la gent ha començat a veure quina mena de personatges eren. És la suma de tots aquests factors, però el prioritari és que l'ajuntament ha actuat de manera diferent del que es feia fa 15 anys.

-La fragmentació de les forces xenòfobes, especialment aguda a Vic, és un factor determinant en la caiguda?

Sí, però si ho comptem ni molt menys acaben sumant els 3.000 vots que va tenir PxC fa sis anys. Per tant, poden haver-hi hagut alguns vots que s'han dispersat, però jo diria que és irrisori en el còmput total de la davallada. Tot i això, és cert que una part important dels votants de PxC ho eren com a vot de càstig, per reclamar que els altres partits es possessin les piles en determinades situacions.

-El fet que el debat nacional s'hagi sobreposat a la resta d'eixos ha desplaçat el seu discurs de la centralitat?

Pot ser un factor, però tampoc determinant. Jo crec que el factor determinant és atendre les disfuncions que havien aparegut a la ciutat, a nivell de parcs, comunitats de propietaris, carrers, prestacions en centres públics... un reguitzell de situacions quotidianes que no s'estaven atenent de la manera correcta. Atendre'ls i afrontar-los ha estat un factor determinant, encara que tampoc l'únic.

-Creu que el seu partit ha capitalitzat una part del vot destinat fins llavors a PxC?

Són dos partits els que van notar molt una davallada en contrapartida a l'ascens d'Anglada: CiU i PSC, que tenien un sostre de vot molt igual durant anys -CiU es movia als 10 regidors amb l'alcalde Jacint Codina, i el PSC havia fluctuat entre 4 i 5 regidors tota la vida-. A la que irromp amb força PxC aquests dos partits davallen amb força, CiU es queda amb 8 i el PSC primer amb 4 i després amb 2. Per tant, el gruix dels votants eren d'aquests partits.

Si que és cert que en aquestes eleccions ERC pot haver tingut part de votant de PxC a qui se li havia resolt algun tipus conflicte, però n'ha anat molt també a CiU, que ha aconseguit un regidor més i ha evitat una davallada important en aquesta ciutat. El

PSC encara ha quedat més demacrat, passant de 2 a 1. Com que ERC havia portat la regidoria de convivència i seguretat i havia estat valenta en afrontar aquestes situacions de crisi, és probable que una part del vot hagi anat a nosaltres, però entenem que en un percentatge més elevat ha anat a CiU.

-Fins el 2011, els partits tradicionals van saber donar resposta a les inquietuds que va generar l'arribada de la immigració a Vic?

Evidentment tothom defugia parlar de les disfuncions que és lògic que genera l'entrada d'una allau de persones nouvingudes amb cultures diferents, i que s'ubiquen en barris on els serveis no són els millors i en pisos degradats. És lògic que sorgeixin problemes. Si l'administració no els afronta, està generant un caldo de cultiu. Als programes dels partits aquests problemes no es volien veure ni afrontar. Quan el partit xenòfob deia que teníem problemes al sud, o a un parc que només estava ocupat per un col·lectiu de persones, els altres partits no volien veure el problema. Com que només era un que l'identificava, i cap hi donava solució, va anar creixent el partit que com a mínim parlava obertament del problema. Evidentment cap partit xenòfob aporta solucions per res, però sí que havia identificat un malestar de la població al que els altres partits giraven l'esquena. Quan els partits han pres consciència que actuar sobre aquests problemes millora la convivència el partit xenòfob ha desaparegut.

-Hi ha una relació directa entre l'increment de la immigració i l'augment del suport a PxC?

És el que determina el creixement dels partits xenòfobs arreu. Unes situacions en les quals la població immigrada de fa uns anys volia tenir unes respostes que l'administració no els donava. És obvi que PxC va entrar amb força en barris sobretot al sud, on arrasava. Però amb els anys també va treure bons resultats al centre, va acabar sent una situació transversal però va començar a uns barris on fa 50 anys hi va haver un altre tipus d'immigració. Els 3.000 vots que va tenir a la cúspide no eren xenòfobs, hi havia molta gent que només feia un vot de càstig que de vegades res tenien a veure amb la immigració: un arbre que no es podava, una paperera que era al terra o un banc que faltava a un parc.

-PxC ja és història del passat o té marge per a recuperar-se?

A Vic el factor Plataforma està dissolt i en plena desaparició, no crec que torni a rebrotar aquesta situació perquè s'atenen tots els casos i perquè el país ja ha passat pàgina.

ENTREVISTA - STEVE CEDAR

-Quins són els factors que expliquen la davallada dels partits xenòfobs en les eleccions municipals del maig del 2015?

No tinc dubtes que és degut a la feina que hem fet des de UCFR a Catalunya. En les eleccions municipals de 2011, PxC va treure 67 regidors a tot Catalunya, mentre que en les del 2015 en va treure 7 més el seient de l'Anglada a l'Ajuntament de Vic. Els feixistes s'han mantingut allà on no hi havia grups d'UCFR, com a Salt, on van guanyar dos regidors. Però a tots els altres llocs on hem estat treballant o han baixat o han desaparegut.

Per altra banda, les seves pròpies divisions, els conflictes interns que van provocar l'expulsió d'Anglada, també han influït. Però crec que aquest trencament també s'ha degut a la nostra feina, que va posar de manifest les seves contradiccions.

-Vosaltres us va crear el 2010 i la descomposició de PxC ha arribat el 2015. En quins elements creus que heu estat determinants?

En tot una mica. Som un moviment social que ha canviat les coses amb el treball de base. A nivell institucional, hem fet una gran feina expulsant feixismes dels ajuntaments, però en la societat en general segueixen existint el racisme i la islamofòbia i encara hi som per combatre'ls.

-El fet que el debat nacional s'hagi sobreposat a la resta d'eixos ha desplaçat el seu discurs de la centralitat?

Ha perdut el monopoli del debat polític xenòfob perquè han aparegut altres partits que defensaven posicions racistes i independentistes i, al mateix temps, s'ha trobat que el seu discurs ja no era al centre de l'actualitat. El 2010 va estar a punt d'entrar al

Parlament, però si el 2012 i el 2015 no va entrar ni als sondejos és també pel canvi en la centralitat del debat.

-Els partits tradicionals van saber donar resposta a les inquietuds que va generar l'arribada de la immigració a Vic? I al discurs de l'Anglada?

Gairebé tots els partits tradicionals han estat incapaços de donar una resposta a les pors que generava la immigració. L'Anglada ha influenciat la política municipal i jugant la targeta racista ha obligat la resta de partits a fer un viratge. Amb el temps, però, i gràcies a la feina d'UCFR, han anat entenent que havien de canviar la manera d'enfrontar-se a l'Anglada. Els vam convèncer tots menys a CiU -encara que hi ha gent del partit que també ens dóna suport- que s'afegissin a UCFR i s'adherissin a les nostres activitats. I així hem aconseguit que deixessin de fer-li el joc: ara està completament aïllat a nivell municipal.

-Hi ha una relació directa entre l'increment de la immigració i l'augment del suport a PxC?

N'és responsable en part. A Vic hi ha hagut un procés de guetització: s'ha aïllat els immigrants africans o llatinoamericans. Les immobiliàries de la ciutat condueixen les persones de fora a les mateixes zones i intenten evitar que s'estableixin en altres llocs de la ciutat. He viscut en la meua pròpia pell propietaris que deien no voler ni "negres ni moros" al seu pis. Aquestes històries generen guetos i porten problemes de convivència que acaben afavorint a partits com el de l'Anglada.

-PxC ja és història del passat o té marge per a recuperar-se?

Ho estan intentant. L'Anglada mitjançant ara la nova marca: Som Identitaris. Busca el seu espai recuperant antics militants, reagrupant-se, però jo crec que no se'n sortiran perquè estan massa dividits.

-Quin paper ha de tenir l'activisme en el combat contra el discurs xenòfob?

Hem de mobilitzar la gent i conscienciar-la. Hem d'arribar a la gent, parlar-hi, discutir-hi, fer-la pensar perquè apartin els prejudicis. La nostra feina és generar consciència per allunyar-los del feixisme mitjançant la raó i el sentit comú.

ENTREVISTA - JOSEP BURGAYA

-Quins són els factors que expliquen la davallada dels partits xenòfobs en les eleccions municipals del maig del 2015?

Una qüestió seria que la centralitat del debat polític del 2015 ja no era tant el fenomen de la immigració que, amb la crisi econòmica, una part dels contingents recents d'immigració ja havien anat marxant. De fet durant uns anys no n'hi va haver. Hi va haver un alleugeriment de la pressió migratòria. L'altre és que en aquell moment el discurs xenòfob topa amb un altre tema de centralitat com és la independència. Plataforma per Catalunya no sap trobar la seva posició. Algú que prové de l'extrema dreta amb un discurs espanyolista ranci (en el seu moment) és molt difícil que es pugui ubicar en aquest nou marc polític. La marxa de la immigració disminueix la tensió en els barris.

-El fet que el debat nacional s'hagi sobreposat a la resta d'eixos ha desplaçat el seu discurs de la centralitat?

I té molt a veure. Però no és només l'única qüestió, perquè si al 2015 hi hagués hagut una pressió migratòria molt potent probablement en les municipals un dels temes hagués estat el rebuig a la immigració. Però està clar que el debat polític passa a ser el tema independentisme i l'Anglada o Plataforma no hi està posicionat.

-Partits com SOM Catalans defensaven el debat sobiranista i el debat contrari a la immigració. Perquè no van tenir èxit en les eleccions del 2015?

Perquè no deixaven de ser una pura curiositat. Són gent no vinculada a res, que apareix de cop i que tenen una ocurrència momentània. D'altra banda, en el món propens a l'independentisme el discurs d'extrema dreta no té lloc, interessa a poca gent. Ha estat més una ocurrència.

-Una part de l'electorat socialista va passar a donar suport al projecte d'Anglada? Quins motius ho expliquen?

Sí. Una part important. El vot que recull Josep Anglada provenia del món socialista perquè part d'aquest vot estava en les barriades d'immigració dels anys 70, en les quals hi ha ara la nova immigració. La nova immigració competia pels llocs de treball i devaluava el valor econòmic dels habitatges. No només era vot socialista, també hi ha vot convergent.

-Quantitativament noteu més la pèrdua de suport que Convergència i Unió?

A les primeres eleccions en les quals l'Anglada entra, a nosaltres se'ns menja un regidor que ens va impedir obtenir l'alcaldia. En aquell moment el vot no era molt gran però tenia la seva importància. Després, en les següents eleccions el vot que s'emporta encara és més gran. Nosaltres vam compensar el vot que s'emportava l'Anglada amb el de centre, provinent de Convergència. Però perdíem vot a l'extraradi que era un lloc tradicional on l'aconsegüem.

-Els votants de PxC expressaven un sentiment d'enuig respecte la política tradicional, més enllà d'un rebuig a la immigració?

El vot de l'Anglada és el vot del malestar, sobretot pel rebuig de la immigració. També per una qüestió de xenofòbia important tot i que no ens agradi reconeix-ho, doncs desgraciadament estem rodejats de gent xenòfoba. És un malestar en general, un vot de càstig als partits de l'establishment. L'Anglada és una persona primitiva i això li ha jugat a favor. Connectava amb la gent, es mostrava pròxim. Crec que hi havia un vot anti-establishment, tot i que a nosaltres no ens podien culpar directament perquè mai havíem estat al govern, però ens identificaven en aquest sector de partits de l'establishment.

-Els partits tradicionals van saber donar resposta a les inquietuds que va generar l'arribada de la immigració a Vic?

Actuar davant d'aquests contingents d'immigració massius és complicat. A la realitat això et genera unes dificultats, perquè és en uns determinats barris on hi ha més

pobresa o se't concentra aquesta població. La població autòctona actua en forma de rebuig. Per tant com actues? Intentant convèncer la gent que això és multiculturalisme, que tenen tot el dret a venir, etc. Evidentment la gent no canvia d'idea, però si tu creus amb la llibertat, la democràcia, els drets humans, evidentment no et posicionaràs en contra d'aquesta població que arriba. Per tant la teva posició és molt matisada i complicada. Què fas i què deixes de fer? Davant d'algú que diu "jo els faré fora" el teu argument és molt feble. Evidentment no es va saber gestionar. Probablement les esquerres en aquests temes han patit un petit sentit del bonisme: donar aquesta imatge de barra lliure a la immigració, que vingui tothom. Evidentment hi ha una població que veu que ha de conviure a les escales amb gent que no té els hàbits de ciutadania convencionals. Tira les escombraries per la finestra, penja la roba als balcons, cuina uns menjar que fan una olor diferent que desagrada a la gent. Tenen uns hàbits i comportaments diferents i és difícil d'acceptar. De totes maneres tampoc no us enganyeu, el tema de l'Anglada és un tema que en el seu moment es planteja i es veu que farà una funció determinada. És a dir, l'Anglada no va sortir espontàniament. Va sortir de les classes dirigents de la ciutat. Quan estava sol no tenia cap hàbit de funcionament municipal i quan era incapaç descriure un paper, hi havia gent qui li escrivia. En un despatx important de Vic li pagaven finançaments. A les primers eleccions, i fins i tot a les segones, la idea era que s'emportés vots d'esquerres. Això ho dic perquè qui movia tot això en privat ho confessava. Altra cosa és que al 2007, la pròpia gent de Convergència i Unió es distancia d'això i juga a una altra carta perquè s'espanta davant de la situació perquè veu que els afecta el seu vot. El 2003, afectava el vot socialista. Això es va promoure i es va finançar des d'aquest àmbit. A l'Anglada, fins i tot, se li preparaven intervencions als plens de l'Ajuntament.

-Per tant, una part de les elits vigatanes i des de Convergència i Unió es va impulsar Anglada com un tallafocs per por de perdre vots?

Gent concreta de Convergència i Unió, i no el partit en sí, van tenir en aquell moment una por una mica il·lògica de poder perdre l'alcaldia de Vic. Al 2003 els hi semblava que s'estava muntant una operació una mica potent i volien jugar a totes les cartes. Al 2007 veuen que el "Frankenstein" que ells han creat [Anglada] els està afectant.

-Quins noms hi ha al capdavant d'aquesta operació?

No faré acusacions directes a gent per coses que sé per converses privades. Que Convergència va jugar això en el seu moment és evident. Si vosaltres mireu la campanya del 2003 de Jacint Codina, veureu a qui focalitza i a qui no focalitza. És una mica aquella idea que en la política s'hi val tot. Per tant, per neutralitzar algú fas els moviments que et convenen. D'altra banda, hi ha una part dels sectors dirigents de la ciutat i les classes benestants, o de l'empresariat, que per si de cas tenia èxit el tema Anglada, doncs algun caler hi van posar. I a més, l'Anglada quan va estar a l'Ajuntament venia informació d'aquest en el sentit que estava a Urbanisme i tenia informació privilegiada de temes de ciutat. No és perquè els hi agradés, sinó per si de cas. L'Anglada per alguna gent és una persona molt pràctica ja que ell només li interessa la política per viure. És una persona que té un preu. Per tant, identificar l'Anglada com un problema en el sentit que és només ell, no és del tot cert, sinó que neix d'un context i fets precuinats. Altra cosa és que ell és un personatge entranyat que no tenia ni idea que ell mateix es faria el "harakiri". Justament mata el seu partit per les ganes de posar diners. Quan tots els regidors han de pagar al partit i els diners se'ls queda ell per ús propi (la seva dona va a comprar amb calers del partit), doncs se li dispara la situació. A mesura que creix el partit hi ha altres membres que també volen fer-ho. A més són grups "frikis" que fan el que acaben fent: només cal veure com han acabat alguns regidors. Tots tenim clar que gent presentable no ho eren. Però hi ha un percentatge que vota aquesta gent i sap qui és aquesta gent. Us podria dir gent que votava a l'Anglada que sabia quina era la funció que faria. Una de les coses que són més desanimadores quan et dediques a la política és anar un dia d'eleccions dissimulant per col·legis i veure qui vota a l'Anglada. Hi ha gent que el dia abans t'ha trucat dient que et votaria i, el dia següent, els veus votant a l'Anglada. L'Anglada aconsegueix atraure una mica baixes passions, interessos ocults. I evidentment ara no el necessiten i l'acabaran deixant tirat. Acabarà arrossegant-se quan el deixin a la cuneta.

-La reacció dels partits, que inicialment van intentar establir un cordó sanitari al voltant d'Anglada, va ser la correcta per desactivar el discurs xenòfob de PxC?

Amb l'Anglada al principi hi havia el dubte sobre quina era la millor estratègia, Atacar-lo directament el reforçava, per tant nosaltres havíem provat d'ignorar-lo perquè no

es parlés d'ell. Ens semblava que era la millor estratègia. Ell vivia de la popularitat de les seves intervencions als plens. Jo la queixa que tenia en el seu moment era amb la gent d'Iniciativa que li feien el joc. Als plens es dedicaven a increpar-se: uns els deien comunistes, altres feixistes. A la crònica del ple els insults deixaven de banda els temes de fons on l'Anglada no tenia res a dir. És un personatge que té molta intuïció política. Sap que hi ha temps i moments que juguen a favor seu. Era difícil combatre això. Si l'obvies ell va fent el seu camí, però si l'ataques, el reforces i el converteixes en el protagonista.

-Hi ha una relació directa entre l'increment de la immigració i l'augment del suport a PxC?

Sí, claríssim.

-El 9 Nou va ser hàbil en el tractament informatiu de la figura de Josep Anglada?

Jo crec que El 9 Nou li va passar el mateix que a la gent que estàvem en la política, no sabia quin era el sistema: deixar-lo o encarar-lo. Se'l volia deixar en evidència i desemmarcar-lo, però per a la seva gent no funcionava el mètode sinó que ell acabava triomfant. Al final El 9 Nou va optar per deixar de parlar d'ell. En canvi, crec que l'extrema esquerra va caure en el punt de posar-li querelles que acabaven en portades als mitjans i, que al final, aquestes denúncies acabaven en res. Les coordinadores antifeixistes li acabaven fent un favor. L'Anglada el que no necessita és silenci, que és el que li passa ara. Això és el pitjor per a ell. Ara això és el que pot fer-lo desaparèixer.

-PxC ja és història del passat o té marge per a recuperar-se?

Realment no ho sé. Crec que és un tema cremat. Una cosa és el discurs xenòfob i identitari que triomfa a Europa. A Catalunya això ho podria aixecar algú altre, però el seu itinerari ja està molt cremat. Jo no li veig, no apostaria per ell. Altra cosa és si aquest discurs l'agafa algú més a Catalunya. La gent que l'agafa a Alemanya o a França és gent més solvent intel·lectualment.

-Tot i no créixer, pot mantenir el seu lloc de regidor en futures eleccions?

Ell és conegut. És un màrtir a petita escala. El que no van entendre els de PxC és que sense ell no eren res. Tot Catalunya sabia qui era l'Anglada, i fins i tot a Espanya. Ell ha decaigut força: els escàndols, les agressions físiques, etc. Crec que ara no té suports i

no els tindrà perquè l'entorn social que en el seu moment li va donar el suport ara passa a una altra cinta: la sobiranista.

ENTREVISTA - ESTER GALLEGO

-Quins són els factors que expliquen la davallada dels partits xenòfobs en les eleccions municipals del maig del 2015?

No entenc a què es refereix amb partits xenòfobs, la xenofòbia és un delictes i no crec que es presentés cap partit de delinqüents a les eleccions municipals de maig.

Si es refereix als partits que ens oposem al fet que Vic i Catalunya es converteixi en "multiculturals", les causes han estat diverses: la primacia de la qüestió nacional, les derives espanyolistes d'uns, la recent creació d'altres. Aquest ampli sector sociològic que a Vic està contra la immigració, vot -de moment històric-polític-en una altra clau.

-El fet que el debat nacional s'hagi sobreposat a la resta d'eixos ha desplaçat el discurs xenòfob de la centralitat?

Efectivament el debat nacional s'ha sobreposat a qualsevol altre debat en les passades eleccions municipals, cosa que no és per res negatiu. Ara bé les forces que van monopolitzar aquest debat (CDC-ERC-CUP) van demostrar en els mesos següents i també ara, amb la promesa d'un referèndum que no es farà, la seva incapacitat d'aconseguir tot el que van prometre a aquest poble, i ho faran de manera vergonyosa, tota la il·lusió que va provocar el debat nacional actuarà políticament contra els que han promès i han mentit.

-Els partits tradicionals van saber donar resposta a les inquietuds que va generar l'arribada de la immigració a Vic?

De cap manera. La problemàtica de la immigració creix i s'agreuja cada dia a Vic, els partits tradicionals no donen cap resposta, només recolzar que cada vegada vinguin més immigrants; la situació és complexa i tindrà reflex en les pròximes eleccions, les passades el debat nacional va tapar -per la seva immediatesa- un problema que no ha parat d'empitjorar.

-Hi ha una relació directa entre l'increment de la immigració i l'augment del suport a PxC?

Evidentement.

-PxC ja és història del passat o té marge per a recuperar-se?

PxC és ja una altra història. La PxC d'abans ja no existeix, ara PxC s'ha convertit en una altra cosa: un partit ultraespanyolista que el proper 23 d'obrir presentarà la seva nova federació amb Espanya 2000 i PxD, l'ultraespanyolisme d'aquesta nova PxC per descomptat el situa en un espai polític molt petit, amb molta competència (PP, C 's) i totalment allunyat de nosaltres.

-Què creu que va faltar a SOM Catalans per guanyar-se la confiança de la ciutadania en les eleccions municipals?

Temps.

-D'on sorgeix la idea d'impulsar una formació política que combini el discurs independentista amb l'identitari-xenòfob?

Nosaltres no tenim cap ideal xenòfob (que significa odi a l'estranger), nosaltres no odiam a ningú sinó que estimem i defensem el poble i la nació catalana. Aquesta és la lògica nacionalista. Som una nació i un poble: necessitem un Estat per sobreviure com a poble i projectar-nos en la història com a catalans. Per això mateix ens oposem a la immigració, Catalunya és la terra del poble català (lògica nacionalista) i no "de tot el món" (lògica mundialista anti-nacionalista).

-Ideològicament, a qui se senten propers? El Front Nacional Francès és per a vostès un partit amb qui emmirallar-se?

Nosaltres ens sentim propers al Vlaams Belang flamenc, a la Lliga Nord, i al FPÖ austríac -que no dubta a definir-se com austro-alemany-. Amb el Front Nacional tenim en comú algunes postures sobre la immigració, però en moltes altres estem en desacord, el FN és un partit centralistes francès, nosaltres som nacionalista catalans, a més tampoc compartim del tot les seves postures sobre l'euro i la UE.

-Els seus objectius polítics són realitzables des de la política local? La seva aposta no hauria de ser a escala nacional?

La lluita per la defensa de la nació i el poble català requereix presència política en tots els àmbits: del local, a l'uropeu.

-Després del fracàs de les darreres eleccions municipals, tenen previst presentar-se als comicis del 2019?

Nosaltres no hem tingut cap fracàs, en 8 mesos i dins de les circumstàncies de les eleccions passades no es va poder fer més. Per descomptat que anem a presentar-nos als comicis de 2019, per llavors SOM Catalans ja serà una formació perfectament coneguda a Vic.

ENTREVISTA - JAMEL EL MAZIANI

-Quins són els factors que expliquen la davallada dels partits xenòfobs en les eleccions municipals del maig del 2015?

Potser la gent ja comença a conèixer tant la forma d'actuar com les polítiques municipals i socials d'aquests partits. La divisió entre ells també afecta. La campanya anti-feixista que vam fer va desemmascarar la realitat d'aquests partits. També temes de divisió interna i de corrupció dins de Plataforma per Catalunya. Penso que tot això la gent ho ha acabat veient.

-El fet que el debat nacional s'hagi sobreposat a la resta d'eixos ha desplaçat el seu discurs de la centralitat?

Això també és un punt que ha ajudat una mica. Ha deixat els feixistes en segon terme. Es nota la diferència de discursos. Tot i que alguns hipòcrites potser han entrat i no han demostrat que són fatxes. Han entrat defensant i aprofitant la idea de la independència, però ells continuen tenint el cor feixista.

-Els partits tradicionals van saber donar resposta a les inquietuds que va generar l'arribada de la immigració a Vic?

Hi havia una intenció de fet a l'hora de treballar. No podem entrar del tot dins d'aquesta intenció, però aquests partits polítics democràtics tenien ganes de treballar en la convivència i la cohesió social. Diríem que sí. Ara, si han arribat al punt que ens agradaria a nosaltres... ja és una altra cosa.

-S'han sentit desprotegits davant els atacs de PxC?

A Vic no hem tingut mai violència física. Ara, violència dialèctica contra els immigrants, musulmans, la islamofòbia... sí que n'hi ha hagut. Fem el que podem i lluitem amb totes les entitats democràtiques antifeixistes i tots els partits democràtics. Estem treballant des de fa anys i anem endavant per trencar aquestes idees feixistes.

-Les entitats antifeixistes que han nascut arran de l'auge de Plataforma per Catalunya han ajudat a intentar desbancar a PxC?

Sí. Nosaltres vam demanar sempre ajuda a alguns partits polítics democràtics. Aquests et diuen que estan fent feina, però realment en la pràctica estan una mica lluny. Et diuen que no volen donar gaire importància al tema. A la llarga s'han creat entitats civils antifeixistes i socials que han treballat per a la cohesió social i han ajudat molt en el problema. Això ajuda molt a les ciutats, sobretot en el cas de Vic.

-Entén que la immigració de països àrabs, culturalment diferents als occidentals, pugui generar un impacte social difícil de digerir per alguns sectors de la societat?

Quan arriba una societat que no sap viure amb gent diferent, no és democràtica ni del primer món. Si mirem països més històricament democràtics com Estats Units hi ha una barreja ètnica, de religions i amb tot això és el país més potent del món. Jo penso que Catalunya serà més forta que abans, perquè quanta més diversitat hi ha, tant ètnica com religiosa, això farà una Catalunya forta internacionalment i econòmicament. En aquest sentit, ningú podrà dir que la economia ha crescut així per així, en part serà gràcies a la mà d'obra que ha vingut de fora.

Tot i això, hi ha un proverbi àrab que diu que quan la gent ignora una cosa, la rebutja i això és el que passa. Si mirem en la història, comparem països com Espanya o

Catalunya i països que tenen obertura cap a la diversitat, parlem del segle XVII fins l'any 1970 en una Espanya monocultural, només hi havia la religió catòlica i no n'hi havia cap altra. Els joves ja han començat a veure les coses diferent i ja no és el mateix del que pensen els avis i gent que va estudiar i va viure fa temps. Ara la gent viatja i veu món, és per això que té més obertura a la diversitat.

Tot i això, crec que és normal un impacte al principi, perquè és diferent, no ho coneixes... Però ja estem parlant de més de 30 anys de democràcia i d'una tercera generació de fills i això fa que la gent sigui més oberta.

-En el fenomen d'eclosió de PxC, el món musulmà va fer prou per explicar-se i trencar amb els estereotips que explotaven els xenòfobs?

Nosaltres tenim el centre amb les portes obertes i participem des de fa anys al fòrum de l'Ajuntament de Vic amb la interculturalitat. Treballem molt per la cohesió social, som una part de Catalunya, perquè els meus fills són nascuts aquí, vivim aquí, paguem impostos aquí... Si enlloc de ser ciutadans de primera, fóssim de segona, no podríem parlar d'integració, si parles de deures però no de drets, hi ha una contradicció. Penso que sempre hem de parlar de ciutadans com iguals, sense que importi el color, la religió ni res... som tots ciutadans i tots tenim drets i deures.

El tema d'explicar... nosaltres anem a qualsevol fòrum i a qualsevol lloc, però no és necessari sortir al carrer a explicar res... També hi ha gent amb la que no pots parlar, són gent que estan malalts, que necessiten un psicòleg, perquè el racisme és una malaltia, és com un virus.

-El millor és no fer cas a PxC?

Depèn. Quan va entrar Anglada vam fer congressos i la gent ens deia que no farien res, deixa'ls... però resulta que al principi va entrar amb un regidor i després va arribar a cinc... imagina aquesta gent si ve ETA i comença a fer propaganda... tothom diria que se'ls ha de parar... però com l'Anglada està promovent l'anti-immigrants i l'anti-musulmans, ningú ha dit res... igual que els nazis amb els jueus... deien que no els farien res...

A vegades, si són tonteries sí que passes d'ells, però quan és una cosa seria i fa mal a la cohesió social, aquí tots els partits polítics i societats civils han d'actuar.

-Hi ha una relació directa entre l'increment de la immigració i l'augment del suport a PxC?

Hi ha molta gent que diu això, però jo no hi estic d'acord. Si això és real, penso que Catalunya en comparació amb Anglaterra o Alemanya no sé fins on arribarà... potser hi ha una part que sí aprofiten, però no crec que sigui això. Si Anglada no hi és, sortirà una altra cosa contra un altre sector de gent: avui contra aquest i demà contra un altre. Encara que no hi hagués immigració, que tots fossin catòlics o cristians, sortiria alguna cosa segur, alguna altra opció... La malaltia aquesta busca el poder, com va passar amb els nazis, que van posar els jueus com a excusa per arribar a governar... és això, potser aprofiten això però no és així. Aprofiten un punt de diferència per buscar el seu lloc, és com si tu discriminessis al teu germà perquè és vegetarià i tu menges carn, és només una excusa.

-PxC ja és història del passat o té marge per a recuperar-se?

Tot és possible, no podem dir que no... el feixisme és un virus i ja se sap, amb un antibiòtic dolent, sempre pot reviure... Tot i això, PxC és Anglada, al sortir d'allà ells no fan res. El populisme que fa Anglada, gràcies a que és d'aquí i la gent ja el coneix, mou a gent malalta, perquè ell també està malalt (pega a la seva dona...), els feixistes són malalts i tenen la mateixa malaltia que ell. Però tot i això, el partit és ell. Quan va marxar de PxC el partit ja no ha fet res, si més no a Vic. Per això, ara ha anat a parlar amb altres partits feixistes a Madrid i a València.

-Tot els votants que van votar a PxC creien en el discurs d'Anglada o simplement estaven descontents i era un vot de càstig als altres partits?

Una part potser sí. Hi havia molta gent, fins i tot d'esquerres, que estaven cansats. Tot i això, jo penso que és ridícul que per castigar als altres partits voti un fatxa. Però, hi ha alguns que no, que són tancats fatxes de naixement, són malalts crònics. Podríem dir que hi ha de tot.